

MỤC LỤC

LỜI NÓI ĐẦU	1
LỜI GIỚI THIỆU.....	3
PHẦN MỘT:	7
CHIẾN TRƯỜNG CỦA TÂM TRÍ	7
CHƯƠNG MỘT	8
SA-TAN THÔNG TRỊ: LÃNH VỰC TỐI TÂM	8
CHƯƠNG HAI	14
CHIẾN LỬY CỦA NGƯỜI TIN KÍNH CHÚA: SỰ KHIÊM NHƯỜNG	14
CHƯƠNG BA	19
SAN BẢNG CÁC CÁC ĐÓN LỬY	19
CHƯƠNG BỐN.....	25
NGÔI NHÀ ĐƯỢC TẠO DỰNG BẰNG NHỮNG TƯ TƯỞNG.....	25
CHƯƠNG NĂM	35
BA NGUỒN GỐC CỦA CÁC ĐÓN LỬY.....	35
CHƯƠNG SÁU	41
CHIẾN LỬY CỦA SỰ TRỞ NÊN GIỐNG NHƯ ĐẢNG CHRIST	41
CHƯƠNG BẢY	47
CAI TRỊ Ở GIỮA NHỮNG KẺ THÙ CỦA BẠN.....	47
PHẦN HAI:.....	52
CHIẾN TRƯỜNG CỦA HỘI THÁNH.....	52
CHƯƠNG TÁM.....	53
CHÚA TUỐT GUƠM TRẦN.....	53
CHƯƠNG CHÍN	57
HÃY CÂN THÂN VỀ ĐÓN LỬY CỦA TÌNH YÊU NGƯỜI LẠNH.....	57
CHƯƠNG MƯỜI.....	63
ÂN TỬ PHÂN BIỆT	63
CHƯƠNG MƯỜI MỘT.....	67
LOẠI TRỪ SỰ PHÂN BIỆT GIA ĐỒI.....	67
CHƯƠNG MƯỜI HAI.....	71
KẺ TU BỎ SỰ HƯ HOẠI	71
CHƯƠNG MƯỜI BA	76
ĐẠO QUÂN NHỮNG NGƯỜI THỜ PHƯỢNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.....	76
CHƯƠNG MƯỜI BỐN	82
ĐÁNH HẠ KẺ KIỆN CÁO ANH EM	82
PHẦN BA:.....	91
CHIẾN TRƯỜNG CỦA	91
CÁC NƠI TRÊN TRỜI	91
CHƯƠNG MƯỜI LÂM.....	92
CHIẾN TRANH VỀ SỰ THẬT.....	92
CHƯƠNG MƯỜI SÁU	99
VẠCH TRẦN LINH CỦA ANTICHRIST!	99
CHƯƠNG MƯỜI BẢY	107
PHÂN BIỆT LINH CỦA GIÊ-SA-BÊN	107
CHƯƠNG MƯỜI TÁM.....	115
Ê-LI, GIÊ-HU VÀ CUỘC CHIẾN TRANH CHỐNG LẠI GIÊ-SA-BÊN.....	115
CHƯƠNG MƯỜI CHÍN.....	122
KINH NGHIỆM CỦA CHÚNG TÔI VỚI GIÊ-SA-BÊN.....	122
CHƯƠNG HAI MƯỜI.....	127
CHIẾN LƯỢC CHỐNG LẠI LINH CỦA GIÊ-SA-BÊN.....	127
CHƯƠNG HAI MƯỜI MỘT	133
ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ XÉT ĐOÁN SỰ PHÁN XÉT CỦA BẠN	133
CHƯƠNG HAI MƯỜI HAI	138
PHÂN BIỆT BẢN CHẤT CỦA KẺ THÙ.....	138

LỜI NÓI ĐẦU.

Chúng ta đang thám hiểm những vùng đất chưa hề có dấu chân người về một đề tài chưa từng được khai phá. Cần phải có rất nhiều sự khôn ngoan và hiểu biết mới khám phá được những lãnh vực này. Vì vậy, chúng ta hãy tìm đến những bài nghiên cứu này với ý nghĩ về sự bất toàn hiện tại của chúng ta.

Đồng thời, quyển sách này sẽ là một người bạn đồng hành cho những chiến sĩ cầu nguyện quyết tâm và những nhà lãnh đạo đang chuẩn bị cho những ngày sắp tới. Khi chuyển lại cho bạn các thông tin của chúng tôi, chúng tôi tin rằng chính mình Chúa đã sẵn lòng để dắt dẫn chúng ta. Trong Ngài mọi sự đều hoàn hảo và nhờ nương dựa nơi Ngài, mọi sự đều trở nên thích đáng.

LỜI GIỚI THIỆU.

Đây là quyển sách viết về cuộc chiến thuộc linh. Tuy nhiên, trước khi tiếp tục, tôi thấy có hai điều đáng quan tâm. Điều thứ nhất là chúng ta cần sự khôn ngoan. Có một câu châm ngôn của người Âu Châu cô thật đáng để ý, đó là: *“Lão luyện và dối trá sẽ luôn luôn đánh bại tuổi trẻ và nhiệt thành”*. Trước khi tham dự vào cuộc chiến thuộc linh, chúng ta cần biết rõ điều này về Sa-tan: Nó là kẻ thù xưa cực kỳ quỷ quyệt, gian trá. Mặc khác, sức mạnh của hầu hết các Cơ Đốc nhân đều chủ yếu nằm ở chủ nghĩa lý tưởng và lòng sốt sắng chưa được thử lửa. Vì thế chẳng bao lâu, thường từ năm đến mười năm trong chức vụ thì hầu hết lòng nhiệt thành sốt sắng đã tàn tạ. Chức vụ hầu việc Chúa đã suy đồi một cách tinh vi từ một sự kêu gọi cao cả để trở thành chỉ còn là một công việc bình thường mà thôi.

Sự nhiệt thành với sức riêng một mình đã thách thức với sự gian trá với địa ngục và đã thất trận. Ánh sáng rực rỡ của khái tượng thanh xuân đã mờ nhạt dần dưới đám mây tối mịt của cuộc tấn công tàn bạo không thương xót của Sa-tan. Dưới áp lực không ngừng của những sự thất bại và nản lòng, sự thỏa hiệp và tội lỗi đã xen vào.

Thế nhưng kẻ côn đồ thực sự ở đây không phải là tội lỗi, mà là sự thiếu hiểu biết. Chúng ta đặt ma quỷ vào cái hộp thần học và chúng ta mong muốn nó cứ ở tại đó. Nhưng ma quỷ đâu có chịu như vậy. Nó làm suy đồi các mối quan hệ và tình yêu thương của chúng ta trở nên đáng ngại. Nó chống trả lại chúng ta trong sự cầu nguyện và đức tin chúng ta trở nên yếu ớt, sự vỡ mộng len vào. Sau khi trải qua khá nhiều thì giờ với các Mục sư, Truyền đạo đang đấu tranh vất vả. Tôi thường thấy một khuynh hướng chung xảy ra ở nhiều người. *Họ đã thất bại không phân biệt được sự tấn công của ma quỷ*. Họ đương đầu không phương tự vệ chống lại một kẻ thù xưa xảo quyệt và đầy gian trá.

Chúa Jesus đã chuẩn bị cho các môn đồ về mọi mặt, kể cả cuộc chiến tranh, họ thấy Ngài đuổi quỷ. Thực ra, Ngài đã sai họ ra đi làm y như vậy. Nhưng trước khi Ngài đã sai họ ra đi, Ngài đã dạy bảo họ

hãy trở nên khôn ngoan **“như rắn”** nhưng phải hiền lành và vô hại **“như chim bồ câu”** (Mathiơ 10:16). Sự hợp nhất của sự *khôn ngoan* của Đức Chúa Trời và *hiền lành* của Đấng Christ là gốc rễ chính của mọi cuộc chiến thắng thuộc linh. Thật ra, chúng ta *có thể* đánh bại kẻ thù, nhưng sự khôn ngoan phải đi trước cuộc chiến đấu và đức hạnh phải đến trước sự chiến thắng.

Cuối cùng, mục đích của quyển sách này là nhằm huấn luyện bạn trong sự khôn ngoan và kêu gọi bạn đến sự hiền lành trong trắng. Chúng ta sẽ không coi thường những gì chúng ta đã học được trước đây, chúng ta sẽ vẫn **sống** bởi đức tin. Nhưng chúng ta phải học biết đường lối của Chúa, có nghĩa là chúng ta phải **suy nghĩ** với sự khôn ngoan. Chúng ta đã cố gắng sử dụng “đức tin” nhiều hơn là ý định của Chúa, chúng ta đã cứ sử dụng đức tin trong khi chúng ta đáng phải trước hết tìm kiếm Đức Chúa Trời để được khôn ngoan và hiểu biết những đường lối của Ngài. Thật ra, chính từ sự thiếu hiểu biết này mà chúng ta đã bị yếu thế trước sự tấn công của Sa-tan. Chúng ta phải được huấn luyện để chiến đấu, nếu không chúng ta sẽ chiến bại.

Về điều quan tâm thứ hai của tôi, tôi xin nói rằng không có con đường tắt nào dẫn đến thành công trong cuộc chiến cả, chỉ có những con đường làm cho nó dài lâu thêm và nguy hiểm thêm hơn mà thôi. Một con đường nguy hiểm nhất là bước vào cuộc chiến mà lại chịu đui mù và chỉ biết suy đoán. Vì thế sự *cẩn thận* phải được xem như là yếu tính của sự đắc thắng khi bạn muốn đạt được thành công trong cuộc chiến.

Dù bạn tưởng rằng bạn đang ở trên bình diện thuộc linh cao ngất đến bao nhiêu, bạn cũng nên nhớ rằng, khi A-đam sa ngã thì ông đang ở trong Paradise. Trước khi kiến thức cao siêu và những kinh nghiệm tôn giáo dồi dào của bạn khiến cho bạn quá tự tin, bạn hãy nhớ lại rằng Vua Sa-lô-môn đã từng viết ba sách Kinh Thánh, *ông đã thực sự chiêm ngưỡng sự vinh hiển của Đức Chúa Trời*, thế mà ông đã ông sa ngã. Vâng, ngay cả trong bạn đang thờ phượng Đấng Tối Cao cách sâu sắc nhất, bạn cũng đừng quên, trong quá khứ xa mờ

chính Lucifer có lần đã ở Thiên đàng, ngợi khen chúc tụng Đức Chúa Trời.

Tất cả chúng ta đều đã từng thấy nhiều người sa ngã. Chúa Jesus đã cảnh cáo rằng tình yêu của nhiều người sẽ trở nên nguội lạnh dần. Đừng tưởng rằng việc đó sẽ không xảy đến cho bạn. Kẻ thù của chúng ta đã từng lừa dối nhân loại hàng ngàn năm qua. Trái lại, kinh nghiệm của chúng ta chỉ kéo dài trong thoáng chốc của thời gian. Phải khôn ngoan mà nhận biết rằng chúng ta chưa biết tất cả những gì cần biết về cuộc chiến thuộc linh.

Vì thế, bạn hãy dạn dĩ, nhưng đừng bao giờ kiêu ngạo hoặc khoe khoang trong đời sống cầu nguyện của mình. Hãy sử dụng uy quyền thuộc linh của bạn cách chủ động, cách thương xót, nhưng đừng bao giờ theo cách suy đoán. Vô số các Cơ Đốc Nhân tốt đẹp, chân thành nhưng thiếu hiểu biết đã đương đầu với kẻ thù bằng thái độ thiếu nghiêm túc và họ đã chịu khổ sở nhiều vì nó. Hãy nghiên cứu một vài quyển sách và tìm kiếm sự xác định từ nơi Chúa cho các chiến lược của bạn. Như có Lời đã chép **“Nhờ bàn luận, các mưu kế được định vững vàng. Hãy đánh giặc cách khôn khéo”** (Châm ngôn 20:18).

Bạn phải sẵn sàng quyết chiến quyết thắng như một lối sống hằng ngày chứ không phải là học biết hay dạy dỗ về cuộc chiến thuộc linh. Bạn không thể tấn công những đồn lũy của địa ngục vào ngày thứ hai rồi đến ngày thứ ba bạn không muốn chiến đấu nữa. Nếu bạn thách thức tranh chiến với Sa-tan, nó sẽ càng đứng lên mạnh mẽ để chống lại bạn. Bạn phải sẵn sàng.

Vì vậy, mục đích của chúng ta ở đây là giúp trang bị bạn cho cuộc chiến trong mỗi một chiến trường chính yếu: Tâm trí, Hội Thánh và Các nơi trên trời. Có những bãi chiến trường khác nhưng ba chiến trường này thì chúng ta thường đối đầu nhiều hơn cả.

Một điều lưu ý sau cùng, một vài người trong các bạn sẽ trở thành công cụ thật sự để cứu vớt những thành phố của các bạn. Lời cầu nguyện của chúng tôi là những chương sách này sẽ giúp hướng

dẫn và trang bị bạn cho mục đích đó. Lời hứa của Đức Thánh Linh được công bố như sau: **Có một thành nhỏ kia được một ít nhân sự, một vua cường thịnh đến vây hãm nó đắp những lũy cao lớn cùng nó. Và, trong thành ấy có một người nghèo mà khôn, dùng sự khôn ngoan mình giải cứu thành ấy.** (Truyền Đạo 9:14-17).

Trong khi có nhiều người đang tuyên đoán về sự hủy phá của quốc gia và sự sụp đổ của các thành phố của chúng ta, họ đã không xem xét đến quyền năng của Đấng Christ trong bạn. Nhưng hãy nhớ rằng: **“Sự khôn ngoan hơn sức mạnh...sự khôn ngoan hơn đồ binh khí”** (Truyền đạo 9:16,18)

Francis Frangipane, Tháng Bảy, 1989

PHẦN MỘT:

CHIẾN TRƯỜNG CỦA TÂM TRÍ

Bạn cần nhớ rằng nơi Chúa Jesus đã bị đóng đinh được gọi là “Gô-gô-tha” nghĩa là “chỗ cái sọ”. Nếu chúng ta muốn chiến thắng trong cuộc chiến thuộc linh, thì chiến trường đầu tiên trong cuộc chiến mà chúng ta cần phải học là bài chiến trường ở tâm trí, tức là “chỗ cái sọ”. Vùng lãnh thổ của đời sống tư tưởng chưa được đóng đinh là vị trí đổ bộ trong cuộc tiến công của Sa-tan vào đời sống của chúng ta. Để đánh bại Ma quỷ, chúng ta phải được đóng đinh ở chỗ cái sọ. Chúng ta phải được đổi mới ở tâm thần của tâm trí chúng ta!

CHƯƠNG MỘT

SA-TAN THÔNG TRỊ: LÃNH VỰC TỐI TÂM

Nhiều Cơ Đốc Nhân thảo luận không biết Ma quỷ đang ở trên mặt đất hay ở nơi địa ngục, nó có thể ngự trị trong người Cơ Đốc hay chỉ ở thế gian? Sự thật là Ma quỷ ở nơi tối tăm. Ở đâu có sự tối tăm thuộc linh, ở đó có Ma quỷ.

Hãy Chuẩn Bị Cho Cuộc Chiến Thuộc Linh.

Đối với hầu hết các Cơ Đốc Nhân, từ liệu “Cuộc chiến thuộc linh” giới thiệu một chiều kích mới trong kinh nghiệm đời sống Cơ Đốc Nhân của họ, nhưng mà chưa hẳn đã được họ hoan nghênh. Ý niệm phải đương đầu với các tà linh trong cuộc chiến tranh là một khái niệm bất ổn, nhất là vì chúng ta đã đến với Chúa Jesus như những con chiên lạc mất, chứ không phải như là những chiến binh. Chung cuộc, một số người trong chúng ta có thể chẳng bao giờ thật sự khởi đầu cuộc chiến thuộc linh, nhưng tất cả chúng ta đều phải đương đầu với sự kiện là ma quỷ đã khởi đầu cuộc chiến chống lại chúng ta. Vì vậy, điều tối cần cho sự an ninh căn bản của chúng ta là chúng ta phải biết phân biệt các lãnh vực nào trong bản tánh chúng ta chưa được phòng vệ và đang mở ra cho cuộc tấn công của Sa-tan.

Giu-đe đã nói với chúng ta, **“Còn các thiên sứ không giữ thứ bậc và bỏ chỗ riêng mình, thì Ngài đã dùng dây xích họ trong nơi tối tăm đời đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn”** (Giu-đe câu 6).

Khi Sa-tan phản nghịch chống lại Đức Chúa Trời, nó đã bị đặt để dưới sự phán xét đời đời ở nơi mà Kinh Thánh gọi là “vực sâu” hay “hố thẳm” tối tăm. Ma quỷ và các thiên sứ sa ngã với nó, đã bị đầy đọa ở nơi tối tăm. Sự tối tăm không chỉ có nghĩa là “những vùng không ánh sáng” hoặc những khu vực không có ánh sáng thấy được. Sự tối tăm đời đời mà câu Kinh Thánh này nói đến chủ yếu là một sự

tội tằm về đạo đức vốn thực sự suy đồi vào sự tội tằm có thực, nhưng nguyên do của nó không chỉ là sự vắng mặt của ánh sáng mà là sự khiếm diện của Đức Chúa Trời, Đấng vốn là sự sáng.

Điều quan trọng cần nhận biết là sự tội tằm mà Sa-tan đã bị lưu đầy đến không phải giới hạn vào những lãnh vực ở bên ngoài nhân loại. Tuy nhiên, không giống những người không biết Chúa Jesus, chúng ta đã được giải thoát ra khỏi lãnh vực hay “thảm quyền” của sự tội tằm (Cô-lô-se 1:13). Chúng ta không bị mắc bẫy trong sự tội tằm nếu chúng ta đã được sanh ra bởi Ánh Sáng. Nhưng nếu chúng ta dung dưỡng sự tội tằm thông qua việc dung dưỡng tội lỗi, thì chúng ta tự đặt mình vào chỗ yếu trước sự tấn công của ma quỷ. Vì ở bất cứ nơi nào có sự cố ý không vâng lời Đức Chúa Trời, thì ở đó có sự tội tằm thuộc linh và có khả năng để cho ma quỷ hoạt động.

Chúa Jesus đã cảnh cáo như thế **“Hãy coi chừng kéo sự sáng trong mình người hóa ra sự tối chẳng”** (Lu-ca 11:35). Trong bạn có sự sáng. **“Linh tánh loài người vốn là một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va”** (Châm-ngôn 20:27). Tâm linh của bạn, nhờ Thánh Linh của Đấng Christ soi sáng, trở thành “ngọn đèn của Đức Giê-hô-va” mà qua đó Ngài dò xét lòng bạn. Thực sự có một sự phản chiếu thánh bao quanh một Cơ Đốc Nhân thực sự được đầy dẫy Thánh Linh. Nhưng khi bạn neo giữ tội lỗi, thì **“sự sáng trong mình người hóa ra sự tối”**. Sa-tan có một lối vào hợp pháp, được Đức Chúa Trời cho phép để nó cư ngụ ở lãnh vực tội tằm. Chúng ta phải nắm vững điểm này: Ma quỷ có thể đi lại trong bất cứ lãnh vực tội tằm nào, thậm chí ở chỗ tội tằm vẫn còn hiện diện trong lòng của một Cơ Đốc Nhân.

Kẻ Sàng Sảo Của Đức Chúa Trời

Một thí dụ về việc Sa-tan có lối vào phần xác thịt của bản tánh con người đã được nhìn thấy trong việc Phi-e-rơ chối Chúa Jesus. Rõ ràng là Phi-e-rơ đã thất bại. Tuy nhiên, điều chúng ta chưa sẵn sàng thấy, là điều đã xảy ra trong thế giới tâm linh không thấy được.

Chúa Jesus đã báo trước cách chính xác rằng Phi-e-rơ sẽ chối Ngài ba lần. Bất cứ ai nhìn thấy hành động của Phi-e-rơ trong đêm

đó đều có thể đơn sơ kết luận rằng việc ông chối Chúa là sự bày tỏ của nỗi sợ hãi. Thế nhưng, bản tánh của Phi-e-rơ không phải là người hay sợ. Đây là một môn đồ mà mới một vài giờ trước đó đã rút gươm ra chống lại đám đông người đã đến bắt Chúa Jesus. Không, tánh sợ hãi của loài người đã không khiến cho Phi-e-rơ chối Chúa. Phi-e-rơ đã chối Chúa là vì Sa-tan cám dỗ, lôi cuốn.

Chúa Jesus đã cảnh cáo vị sứ đồ, **“Hỡi Si-môn, Si-môn, này, quỷ Sa-tan đã đòi sàng sảy ngươi như lúa mì. Song ta đã cầu nguyện cho ngươi, hầu cho đức tin ngươi không thiếu thốn. Vậy đến khi ngươi đã hối cải, hãy làm cho vững chí anh em mình”** (Lu-ca 22:31-32). Đàng sau khung cảnh này, Sa-tan đã đòi hỏi và đã nhận được phép để sàng sảy Phi-e-rơ như lúa mì. Sa-tan đã có lối vào đến một khu vực tối tăm trong lòng của Phi-e-rơ.

Sa-tan đã khiến cho Phi-e-rơ sa ngã như thế nào? Sau khi ăn Lễ Vượt Qua, Chúa Jesus đã bảo các môn đồ rằng một người trong bọn họ sắp phản Ngài. Rồi Kinh Thánh tiếp tục, **“Môn đồ bèn hỏi nhau trong bọn mình ai là người sẽ làm điều đó”** (Lu-ca 22:23). Đây là một thời điểm rất tối tăm, âm đạm. Thế nhưng trong giờ phút kinh khủng đó, chúng ta đọc **“Môn đồ cãi lầy nhau, cho biết ai sẽ được tôn là lớn hơn hết trong đám mình”** (Lu-ca 22:24). Họ đã đi từ một thái độ hoảng hốt đến việc tranh cãi nhau về ai trong bọn họ là lớn nhất! Rõ ràng Phi-e-rơ, người đi bộ được trên nước, người dạn dĩ nhất và là phát ngôn viên của các sứ đồ, đã thắng thế. Chúng ta có thể hình dung rằng sự nổi bật của Phi-e-rơ giữa vòng các môn đồ đã đem lại cho ông một cảm tưởng cao trọng hơn và từ đó Sa-tan đã thổi phồng lên thành thái độ cao ngạo, khoe khoang. Được sự kiêu ngạo tôn lên, Phi-e-rơ đã đặt mình vào nguy cơ sa ngã.

Kinh Thánh dạy chúng ta, **“Tánh tự cao đi trước sự sa ngã”** (Châm-ngôn 16:18). Sự kiêu ngạo đã khiến Sa-tan sa ngã và sự kiêu ngạo cũng chính là sự tối tăm mà Sa-tan đã dùng để khiến cho Phi-e-rơ sa ngã. Theo kinh nghiệm, Lucifer đã biết rõ về sự phán xét của Đức Chúa Trời chống lại sự kiêu ngạo và ghen ghét trong tôn giáo. Sa-tan đã không có quyền để tấn công một cách không phân biệt và

phá hủy Phi-e-rơ. Nó đã có phép từ Chúa của Phi-e-rơ trước khi nó có thể chống lại vị sứ đồ. Nhưng sự thật là Ma quỷ đã đòi được phép và nó đã nhận được phép đó.

Hãy Đầu Phục Đức Chúa Trời

Sự sa ngã của Phi-e-rơ đã bị Sa-tan dẫn dụ qua chính tội tội kiêu ngạo của vị sứ đồ này. *Chúng ta hãy nhớ rõ trước khi chiến đấu rằng, những lãnh vực mà chúng ta che giấu trong bóng tối chính là những lãnh vực thất bại của chúng ta trong tương lai.* Thường thường những cuộc chiến chúng ta đương đầu sẽ không ngừng dứt cho đến khi chúng ta khám phá và ăn năn về sự tối tăm ở bên trong chúng ta. Nếu chúng ta muốn đắc thắng trong cuộc chiến thuộc linh, chúng ta phải biết phân biệt tâm lòng, chúng ta phải bước đi cách khiêm nhường với Chúa chúng ta. Hành động đầu tiên của chúng ta phải là **“Hãy phục Đức Chúa Trời”**. Rồi khi chúng ta **“chống trả Ma quỷ”** thì nó sẽ lánh xa (Gia-cơ 4:6).

Tin mừng cho Phi-e-rơ và cho chúng ta là Sa-tan sẽ không bao giờ được phép hủy diệt các thánh đồ. Trái lại, nó bị giới hạn trong việc sàng sảy họ **“như lúa mì”**. Có lúa mì ở bên trong mỗi người chúng ta. Hiệu quả của loại tấn công của Sa-tan mà vốn được Đức Chúa Trời cho phép là để thanh tẩy linh hồn kiêu ngạo và tạo ra sự nhu mì cùng sự trong sáng lớn hơn trong đời sống của chúng ta. Điều này có thể cảm thấy thật là kinh khủng, nhưng Đức Chúa Trời đã khiến điều đó hiệp lại làm ích. Bản tánh bên ngoài cứng như vỏ trấu của chúng ta phải chết đi để làm phát sanh bản tánh giống như lúa mì của con người mới được tái tạo. Cả chất trấu, chất sừng đều cần thiết, chúng bảo vệ chúng ta khỏi những yếu tố khắc nghiệt của đời này, nhưng trước khi Đức Chúa Trời có thể thực sự sử dụng chúng ta thì bằng cách này hay cách khác, chúng ta sẽ phải trải qua một thời kỳ sàng sảy.

Bản tánh cứng cỏi của Phi-e-rơ là sự tự phụ và tự cao. những thành công ban đầu của ông đã khiến ông có tham vọng và có khuynh hướng vị kỷ. Đức Chúa Trời không bao giờ giao phó Nước Trời của Ngài cho bất cứ ai chưa tan vỡ hết tánh kiêu ngạo bởi vì kiêu ngạo

chính là vũ khí của sự tối tăm. Vì thế, khi Sa-tan đòi hỏi phép tắc để tấn công Phi-e-rơ, Chúa Jesus thực ra đã nói, “Người có thể sàng sảy người, nhưng không được phá hủy người ấy”. Cuộc chiến chống lại Phi-e-rơ thật tàn khốc nhưng có giới hạn. Cuộc chiến đó đã phục vụ mục đích của Đức Chúa Trời.

Phi-e-rơ đã thiếu hiểu biết về các lãnh vực tối tăm ở bên trong ông và sự ngây thơ đã phơi bày ông ra cho sự tấn công. Nhưng Chúa sẽ hỏi mỗi người trong chúng ta, “Con có biết những lãnh vực nào mà con dễ bị Sa-tan tấn công không?” Chúa Jesus không muốn chúng ta không biết về nhu cầu của chúng ta. Thật ra, khi Ngài bày tỏ tội lỗi trong lòng chúng ta ấy là để Ngài có thể tiêu diệt công việc của Ma quỷ. Chúng ta phải nhận thức rằng *sự phòng vệ quan trọng nhất bạn có thể có để chống lại Ma quỷ là duy trì một tâm lòng trung thực trước mặt Đức Chúa Trời.*

Khi Đức Thánh Linh bày tỏ cho chúng ta một lãnh vực mà chúng ta cần ăn năn, chúng ta phải đắc thắng cái bản năng ưa biện hộ của chúng ta. Chúng ta phải làm câm miệng vị luật sư nhỏ bé đang bước ra từ một góc tối trong tâm trí chúng ta để nài nỉ, “Thân chủ tôi không đến nỗi xấu như thế đâu”. Vị luật sư bào chữa của bạn sẽ cứ bào chữa cho bạn mãi cho đến lúc bạn qua đời - Và bạn sẽ không bao giờ thấy điều sai trái trong bạn, bạn cũng không chịu đối diện với những điều bạn cần thay đổi. Để bạn có thể đắc thắng trong cuộc chiến, thì cái bản năng tự bào chữa, tự bảo vệ đó của bạn phải đầu phục Chúa Jesus, vì chỉ có Đấng Christ mới là Đấng biện hộ chân thật của bạn.

Chúng ta không thể tham gia vào cuộc chiến thuộc mà không nắm chắc kiến thức này. Thật vậy, Gia-cơ (4:6) đã nói, “**...Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo nhưng ban ơn cho kẻ khiêm nhường**”. Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo. Đây là câu rất quan trọng nếu Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo và chúng ta quá tự cao để không chịu khiêm nhường và nhìn nhận mình là sai trái, *thì Đức Chúa Trời chống cự lại chúng ta!*

Gia-cơ tiếp tục trong đoạn 4:7, **“VẬY HÃY PHỤC ĐỨC CHÚA TRỜI. HÃY CHỐNG TRẢ MA QUỶ THÌ NÓ SẼ LÁNH XA ANH EM”**. Khi thấy câu này, thì từ đó chúng ta đã thấy bằng chứng về cuộc chiến thuộc linh rồi. Tuy nhiên, *trong bối cảnh ăn năn, khiêm nhường và có một tâm lòng trong sạch, chúng ta thấy Sa-tan đang lánh xa chúng ta!*

Chúng ta phải đi xa hơn một sự đầu phục mơ hồ đối với Đức Chúa Trời, chúng ta phải đầu phục cách chính xác lãnh vực chiến đấu bản thân chúng ta cho Ngài. Khi chúng ta chống lại quyền lực của ma quỷ, chúng ta phải có tâm lòng đầu phục Chúa Jesus.

Có một sự dạy dỗ tái đi tái lại trong suốt cả sách này. Đó là bạn phải biết, phải hiểu và phải áp dụng nguyên tắc này cho sự thành công tương lai của bạn trong cuộc chiến thuộc linh. Nguyên tắc đó là như thế này: **SỰ CHIẾN THẮNG BẮT ĐẦU VỚI DANH CHÚA JESUS TRÊN MIỆNG CỦA BẠN, NHƯNG SỰ CHIẾN THẮNG SẼ KHÔNG HOÀN THÀNH CHO ĐẾN KHI BẢN TÁNH CỦA CHÚA JESUS Ở TRONG LÒNG CỦA BẠN**. Qui luật này áp dụng cho mọi khía cạnh của cuộc chiến thuộc linh. Thật vậy, Sa-tan sẽ được phép đến chống lại khu vực tối tăm của bạn cho đến khi nhận thức được câu trả lời duy nhất của Đức Chúa Trời là trở nên giống như Đấng Christ vậy. Khi bạn bắt đầu chiếm hữu, không phải chỉ danh Chúa Jesus, mà cả bản tánh của Ngài nữa, thì kẻ thù của bạn sẽ rút lui. *Sa-tan sẽ không tiếp tục tấn công bạn bây giờ đang hiệp lại để làm hoàn thiện con người của bạn!*

Kết quả của kinh nghiệm này của Phi-e-rơ là, sau Ngày Lễ Ngũ Tuần, khi Đức Chúa Trời dùng ông để chữa lành một người què thì một Phi-e-rơ mới mẻ, khiêm nhường đã nói với đám đông đang tập hợp chung quanh, **“Sao các người ngó sững chúng ta, dường như đã nhờ quyền phép hay là nhơn đức riêng của mình mà khiến người này đi được vậy ?”** (Công 3:12b). Sự chiến thắng của Phi-e-rơ trên sự kiêu ngạo và Ma quỷ đã bắt đầu với danh Chúa Jesus trên môi của ông và đã hoàn thành bởi bản tánh của Chúa Jesus trong lòng của ông. Sự tối tăm trong lòng Phi-e-rơ đã được thay bằng ánh sáng, sự kiêu ngạo trong Phi-e-rơ đã được thay bằng Đấng Christ!

CHƯƠNG HAI

CHIẾN LŨY CỦA NGƯỜI TIN KÍNH CHÚA: SỰ KHIÊM NHƯỜNG

Sa-tan rất sợ các đức hạnh. Nó rất sợ sự khiêm nhường, nó rất ghét sự khiêm tốn. Nó thấy một người khiêm nhường và nó đổ giá lạnh xuống trên lưng người đó. Nó dựng tóc gáy khi nghe các Cơ Đốc Nhân quì gối xuống, vì sự khiêm nhường là đầu phục linh hồn cho Đức Chúa Trời. Ma quỷ run rẩy trước người nhu mì, bởi vì trong chính những lãnh vực này, mỗi lần nó tìm đến thì đều có Chúa đứng đó và Sa-tan thì rất sợ Chúa Jesus Christ.

Bạn Đang Thực Sự Chiến Đấu Với Ai?

Bạn cần nhớ rằng, khi loài người sa ngã trong vườn Ê-đen, sự phán xét của Đức Chúa Trời với Ma quỷ là nó phải **“ăn bụi đất”**. Cũng hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời phán về loài người, **“Người là bụi đất”** (Sáng-thế-ký 3:14-19). Tính chất bản tánh xác thịt của chúng ta là bụi đất. Chúng ta cần thấy mối liên quan ở đây: Sa-tan nuôi mình bằng bản tánh xác thịt, trần gian **bụi đất** của chúng ta. Sa-tan ăn mừng về những gì chúng ta giữ lại khỏi Đức Chúa Trời.

Vì thế, chúng ta cần nhận biết rằng nguồn gốc trực tiếp của nhiều vấn đề và sự áp bức của chúng ta không phải là từ Ma quỷ mà là bản tánh xác thịt của chúng ta. Chúng ta phải xác quyết với sự kiện là một khía cạnh trong đời sống chúng ta, là bản tánh xác thịt, sẽ luôn luôn là đích tấn công của Ma quỷ. Những lãnh vực xác thịt này cung cấp cho Sa-tan một đại lộ dọn sẵn để nó bước vào làm suy yếu sự cầu nguyện của chúng ta và vô hiệu hóa sự đồng đi của chúng ta với Đức Chúa Trời.

Chỉ vì ý thức khoa trương về sự công bình riêng của chúng ta mà chúng ta bị ngăn trở không thấy được chính mình một cách thành

thật. Nếu chúng ta muốn đắc thắng tổng cuộc chiến tranh chống lại ma quỷ, chúng ta không chỉ phải biết Đấng ở với chúng ta là ai mà chúng ta còn phải biết những gì ở trong chúng ta nữa. Vì vậy, bạn hãy thật rõ rệt khi bạn đầu phục chính mình cho Đức Chúa Trời. Đừng hợp lý hóa những tội lỗi và những thất bại của bạn. *Sự hy sinh của Chúa Jesus Christ là chỗ trú ẩn trọn vẹn của ân điển giúp cho tất cả mọi người nhìn thấy những nhu cầu của mình một cách chân thành.* Theo đó, bạn hãy thành thật với Đức Chúa Trời. Ngài không hoảng hốt hay nhọc nhằn quá về tội lỗi của bạn đâu. Đức Chúa Trời yêu thương bạn không giới cương dù khi tội lỗi vẫn còn sót lại trong lòng bạn, huống chi Ngài sẽ tiếp tục yêu thương bạn biết bao khi bạn tìm kiếm ân điển của Ngài để được thoát ly khỏi tội lỗi!

Trước khi tấn công trong cuộc xung kích, chúng ta phải nhận thức rằng rất nhiều cuộc chiến tranh của chúng ta chỉ là những hậu quả của những hành động riêng của chúng ta. Để chiến thắng, chúng ta phải phân biệt những gì của xác thịt khỏi những gì của Ma-quỉ. Hãy để tôi đưa ra cho bạn một thí dụ. Vợ tôi và tôi có lần sống trong một khu vực có con chim màu đỏ thẩm rất đẹp đang làm tổ. Loại chim này có tinh thần rất cục bộ, chúng tấn công đuổi hết những con chim đỏ ở các khu vực khác bay đến một cách rất nhiệt thành. Lúc bấy giờ, chúng tôi có một chiếc xe hơi có những tấm gương bên hông rất lớn và những cán đỡ bóng loáng. Thỉnh thoảng con chim đỏ bay đến tấn công những cán đỡ và những tấm gương chiếu hậu trên xe vì chúng tôi nghĩ rằng hình ảnh của chúng chiếu trên đó là con chim đỏ khác. Một ngày kia, khi tôi quan sát con chim đỏ đang tấn công tấm gương chiếu hậu, tôi đã suy nghĩ, “Thật là một con vật đại khờ, kẻ thù của nó chỉ là sự phản ánh của chính bản thân nó”. Lập tức, Chúa phán với lòng tôi, “*Cũng vậy, có nhiều kẻ thù của con chỉ là sự phản ánh của chính mình con đó thôi*”.

Trước khi chúng ta có bất cứ chiến lược nào để tấn công Sa-tan, chúng ta phải biết chắc kẻ thù thực sự của chúng ta không phải là chính bản tánh xác thịt của chúng ta. Chúng ta phải tự hỏi: có phải

những điều đang áp bức tôi ngày hôm nay có phải là kết quả gặt hái của những gì tôi đã gieo ngày hôm qua không?

Hãy Thỏa Thuận Với Đối Phương

Bạn cần nhớ lời dạy của Chúa Jesus, **“Khi có việc tranh chấp, nên tìm cách hòa thuận với đối phương trước khi quá muộn, nếu không, họ sẽ đưa các con ra tòa, các con sẽ bị tổng giam, và ở tù cho đến khi trả xong đồng nợ cuối cùng”** (Math 5:25-26, Bản Diễn Ý).

Ở đây Chúa Jesus đang nói nhiều hơn là việc tránh né những rắc rối của luật pháp. Thực ra, Ngài nói như vậy để chỉ ra rằng, về kẻ thù đặc biệt này và vị quan án đặc biệt này, thì chúng ta sẽ luôn luôn bị thua cuộc chiến kết thúc trong tù.

Thí dụ này giải thích quan điểm của Đức Chúa Trời về sự công bình của loài người. Theo câu chuyện kể, kẻ thù đây là Ma quỷ và Quan Án ở đây là Đức Chúa Trời. Chử kẻ thù nghịch hay đối phương ở đây nguyên văn là “Sa-tan” và nó đứng ra làm kẻ kiện cáo anh em trước mặt Đức Chúa Trời là quan án của mọi người. Sự thật Đáng Christ muốn chúng ta thấy ở đây là khi chúng ta đến với Đức Chúa Trời căn cứ trên sự công bình riêng của chúng ta, thì kẻ nghịch sẽ luôn luôn có cơ sở pháp lý để **“tổng giam chúng ta”** bởi vì sự công bình của chúng ta là **“như áp nhóp”** (Ê-sai 64:6).

Khi Chúa Jesus phán, **“nên tìm cách thỏa thuận với đối phương”** ngay lập tức, Ngài không có ý nói bạn phải “vâng lời” ma quỷ. Ngài nói rằng khi Sa-tan tố cáo bạn về một số tội lỗi hay khuyết điểm nào đó, nếu ma quỷ mà đúng một chút, thì tốt hơn bạn nên thỏa thuận với nó về sự không công bình của bạn. Nếu nó tố cáo bạn là bất khiết, hoặc không yêu thương hay không yêu thương đủ, là *nó nói đúng*. Bí quyết không phải là tranh cãi với ma quỷ về sự công bình riêng của bạn, bởi vì trước mặt Đức Chúa Trời, sự công bình của bạn là *không thể* chấp nhận được. Cho dù bạn có tự mình bênh vực hay biện minh, thì tự thâm tâm bạn biết rõ thường thường những lời tố cáo đó của ma quỷ có ít nhiều sự thực trong đó.

Sự cứu rỗi của chúng ta không căn cứ trên những gì chúng ta làm, nhưng là trên Chúa Jesus là Đấng đã làm gì cho chúng ta. Chính Đấng Christ là sự công bình của chúng ta. Chúng ta được xưng công bình bởi đức tin, sự bình an của chúng ta với Đức Chúa Trời phát sinh thông qua Chúa Jesus Christ (Rô-ma 5:1). Khi Sa-tan đến tấn công bạn, nó cố gắng lừa dối bạn bằng cách lôi cuốn bạn chú ý đến sự công bình riêng của bạn. Chúng ta càng nhận biết rằng chỉ một mình Chúa là sự công bình của chúng ta bao nhiêu thì kẻ thù nghịch càng ít có khả năng tấn công chúng ta trong lãnh vực các thất bại của chúng ta bấy nhiêu.

Khi Kẻ kiêu cao đến tìm cách kết án bạn về việc bạn không đủ tình yêu thương thì sự đáp ứng của bạn phải là, “Điều đó là đúng, tôi không có đủ tình yêu thương. Nhưng, Con của Đức Chúa Trời đã chết thay *tất cả* các tội lỗi của tôi, kể cả tội thiếu tình yêu thương đó nữa”. Hãy bước ra khỏi bóng tối của cuộc tấn công của Sa-tan và hãy đứng trong ánh sáng của tình yêu thương của Đức Chúa Cha. Hãy phó thác chính mình bạn cho Đức Chúa Trời và hãy cầu xin tình thương cùng sự tha thứ của Đấng Christ thay thế cho tình yêu thương yếu kém, bất toàn của bạn.

Khi Sa-tan tìm cách kết án bạn về sự thiếu kiên nhẫn, thì phản ứng của bạn vẫn phải là, “Vâng, trong xác thịt tôi là người rất thiếu kiên nhẫn. Nhưng vì tôi đã được sanh lại nên *Chúa Jesus* là sự công bình của tôi và qua dòng huyết của Ngài tôi đã được tha tội và đã được tẩy sạch rồi”. Rồi bạn hãy quay về với Đức Chúa Trời. Hãy dùng lời nhận xét đó như là sự nhắc nhở rằng bạn không đứng trước tòa phán xét, nhưng là ngôi ân điển có thể giúp bạn dạn dĩ đến gần Đức Chúa Trời để xin Ngài giúp đỡ (Ê-phê-rơ 4:16).

Vì vậy, bí quyết sống động để chiến thắng Ma quỷ là sự khiêm nhường. Tự hạ mình xuống là từ chối biện hộ cho hình ảnh của bạn: bạn *là* người có bản tánh cũ hư hoại và đầy tội lỗi! Thế nhưng, bạn đang có một bản tánh mới đã được dựng nên giống như của Đấng Christ (Ê-phê-sô 4:24), vì thế chúng ta có thể đồng ý với kẻ thù nghịch của chúng ta về tình trạng xác thịt của chúng ta! Nhưng bạn đừng chỉ giới hạn nguyên tắc khiêm nhường này khi bạn tham dự vào

cuộc chiến thuộc linh mà thôi. Ý niệm này có thể áp dụng vào những tình huống khác nữa. Sức mạnh của sự khiêm nhường là nó xây dựng được một sự phòng vệ thuộc linh quanh linh hồn của bạn, ngăn chặn được sự tranh chấp, sự cạnh tranh và nhiều điều phiền phức khác, không cướp đi được sự bình an của bạn.

Một nơi tốt nhất để thực hành nguyên tắc này là ở các mối quan hệ gia đình của bạn. Là người chồng, vợ bạn có thể phê bình bạn về tính vô cảm. Sự phản ứng của xác thịt dễ lắm đưa cuộc nói chuyện đến sự tranh chấp. Cách thay đổi là bạn hãy tự hạ mình xuống và đồng ý với vợ của bạn. Có lẽ bạn là người vô cảm. Rồi bạn hãy cùng vợ bạn cầu nguyện xin Đức Chúa Trời cho bạn tình yêu nồng thắm hơn giữa vợ với chồng.

Là người vợ, có lẽ chồng của bạn trách bạn là không chịu thông cảm những áp lực nơi công sở của chồng. Có thể lắm là anh ấy đúng, bạn đâu có biết anh ấy đương đầu với điều gì ở nơi làm việc. Thay vì phản ứng lại với lời trách móc khác, bạn hãy hạ mình xuống và đồng ý với anh ấy. Hãy cùng cầu nguyện với nhau, cầu xin Đức Chúa Trời ban cho bạn tấm lòng thông cảm. Nếu chúng ta giữ lòng khiêm nhường, chúng ta sẽ nhận được ân điển dư dật từ Đức Chúa Trời và Sa-tan sẽ bị tước mất vũ khí trên nhiều mặt trận.

Hãy nhớ rằng, Sa-tan rất sợ các đức hạnh. Nó run sợ trước sự khiêm nhường, nó ghét sự khiêm nhường bởi vì sự khiêm nhường là sự đầu phục linh hồn cho Chúa và ma quỷ thì rất sợ Chúa Jesus Christ.

CHƯƠNG BA

SAN BẰNG CÁC CÁC ĐỒN LŨY

Điều mà ta gọi là “sự cứu rỗi” chỉ là giai đoạn đầu tiên trong kế hoạch của Đức Chúa Trời cho đời sống chúng ta, để làm cho chúng ta hợp với tâm tình và quyền năng giống như hình ảnh của Chúa Jesus Christ. Nếu chúng ta không thấy mối liên hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời như vậy, chúng ta sẽ để cho quá nhiều lãnh vực bên trong chúng ta vẫn không thay đổi. San bằng các đồn lũy là phá đổ và loại bỏ những lối suy nghĩ cũ kỹ để sự hiện diện thực sự của Chúa Jesus Christ có thể được thể hiện qua đời sống chúng ta.

Đồn Lũy Là Gì?

“Vì chúng tôi dầu sống trong xác thịt, chớ chẳng phải tranh chiến theo xác thịt. Vả, những khí giới mà chúng tôi dùng để chiến tranh là không phải thuộc về xác thịt đâu, bèn là bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, có sức mạnh để đạp đổ các đồn lũy...”
(II Cô-rinh-tô 10:3-5).

Tất cả mọi sự giải cứu thành công đều phải bắt đầu trước tiên bằng cách loại bỏ những gì kẻ thù đang dùng để phòng vệ. Nói về cuộc chiến thuộc linh, Sứ Đồ Phao-lô đưa ra chữ “đồn lũy” để định nghĩa về các đồn lũy mà Sa-tan và đạo quân của nó ẩn tránh và được bảo vệ. Những đồn lũy này hiện diện trong *những cách nghĩ* và *những dòng tư tưởng* đang thống trị các cá nhân và các Hội Thánh cũng như các cộng đồng và các dân tộc. Trước khi nắm vững chiến thắng, những đồn lũy này phải được san bằng và vũ khí của Sa-tan phải được loại trừ. Sau đó những khí giới mạnh mẽ của Lời Chúa và Thánh Linh mới có thể phá tan cách có hiệu quả nhà của Sa-tan.

Nhưng Thánh Linh dùng chữ “**đồn lũy**” có nghĩa gì? Trong thời Cựu Ước, một đồn lũy là một nơi được củng cố mạnh mẽ để

dùng làm phương tiện bảo vệ khỏi kẻ thù. Chúng ta thấy Đa-vít đã tránh né khỏi Vua Sau-lơ trong những đồn lũy ở sa mạc tại Hô-rết (ISa-mu-ên 23:14, 19). Đây là những cơ cấu thuộc thể, thường là những hành động trên sườn núi và rất khó để tấn công. Hãy hình dung điều này trong tâm trí rằng các tác giả được linh cảm của Thánh Linh đã sử dụng chữ **“các đồn lũy”** để định nghĩa về thực sự thuộc linh mạnh mẽ, quyền năng nhằm mục đích bảo vệ.

Một đồn lũy có thể là một nguồn bảo vệ chúng ta khỏi Ma quỷ như trường hợp Đức Giê-hô-va trở thành đồn lũy của chúng ta (Thi-thiên 18:2). Ngược lại, đồn lũy có thể là nguồn phòng vệ cho ma quỷ, là nơi hoạt động ma quỷ hay tội lỗi đang thực sự phòng vệ bên trong chúng ta bằng những tư tưởng có cảm tình của chúng ta đối với điều ác. Những đồn lũy của chúng ta sắp phơi bày ra trước nhất là những thái độ sai lầm luôn bảo vệ và bệnh vực cho đời sống bản ngã cũ xưa, vốn rất thường xuyên trở thành “nơi ở được phòng vệ” của Ma quỷ áp bức trong đời sống của một người.

Sứ đồ Phao-lô định nghĩa một đồn lũy như là **“... Các lý luận, mọi sự tự cao nổi lên nghịch cùng sự hiểu biết Đức Chúa Trời”** (II Cô-rinh-tô 10:5). Một đồn lũy của Ma quỷ là bất cứ loại tư tưởng nào tự tôn cao lên trên sự hiểu biết của Đức Chúa Trời, nhờ đó để cho ma quỷ có một nơi an toàn gây ảnh hưởng đến đời sống suy nghĩ của một cá nhân.

Trong hầu hết các trường hợp, chúng tôi không nói đến “sự quỉ ám”. Tác giả quyển sách này không tin rằng một Cơ Đốc Nhân có thể bị quỉ ám, vì khi một người bị quỉ ám (theo nghĩa chiếm hữu), thì quỉ đầy đầy tâm linh người đó y như cách Đức Thánh Linh đầy đầy tâm linh của một Cơ Đốc Nhân.

Tuy nhiên, các Cơ Đốc Nhân có thể bị Ma quỷ áp bức ở hệ thống tư tưởng chưa được tái tạo, nhất là nếu những tư tưởng đó được phòng vệ bởi sự tự lừa dối hoặc các giáo lý sai lầm! Tư tưởng, “Tôi không thể có ma quỷ trong lòng vì tôi là một Cơ Đốc Nhân”, là không đúng. *Ma quỷ không thể có bạn theo nghĩa chiếm hữu mãi mãi, nhưng bạn có*

thể có một ma quỷ nếu bạn không chịu ăn năn về các tư tưởng có cảm tình với điều ác. Sự phản loạn của bạn đối với Đức Chúa Trời sẽ cung cấp một nơi ở cho Ma quỷ trong đời sống bạn.

Một số Cơ Đốc Nhân đã bị đau đớn khôn khổ bởi những nỗi sợ hãi khác nhau. Họ đã được tuyên bảo và đã cầu nguyện mãi mà kết quả rất nhỏ nhoi. Họ cần hơn là sự cầu nguyện, họ cần sự giải cứu. Nhưng sự giải cứu có lẽ vẫn còn xa với họ cho đến khi *linh sợ hãi* được đối diện, trói buộc và dồn lũy của sự vô tín được san bằng đi thông qua sự ăn năn.

Nhiều tín đồ đã được dạy dỗ rằng, vì có họ đã có Đức Thánh Linh, nên họ không thể bị lừa dối được. Điều này cũng không đúng. Một lý do Thần Lễ Thật được sai đến là vì chúng ta quá dễ rơi vào chỗ tự đánh lừa. Thực ra, chính tư tưởng cho rằng một Cơ Đốc Nhân không thể bị lừa dối tự nó chính là một sự lừa dối rồi! Một khi sự lừa dối đặc biệt đó thẩm thấu vào tâm trí của một người tín đồ, thì tư tưởng và ý kiến người đó được kết tinh và cứ ở mãi đó trong tình trạng thuộc linh non nớt của người đó. Mọi thứ linh tấn công linh hồn đều biết rằng chúng ta được bảo vệ bởi khí giới của chính các tư tưởng và giáo lý sai lầm của người đó!

Thật là khó để bẻ gãy quyền lực của sự lừa dối trong phương diện tôn giáo, vì chính bản chất của “đức tin” hay tọa chỗ cho sự nghi ngờ. Một khi một người đã bị lừa dối, người đó không biết rằng mình bị lừa dối, bởi vì người đó đã bị đánh lừa rồi! Về tất cả những gì chúng ta nghĩ là mình biết thì chúng ta cũng cần biết điều này nữa: đó là chúng ta vẫn có thể sai lầm như thường. Nếu chúng ta không chịu chấp nhận sự thật này, thì làm thế nào chúng ta có thể sửa chữa được từ những sai lầm của chúng ta?

Bất cứ lãnh vực nào trong lòng hay trong tâm trí chúng ta mà không đầu phục Chúa Jesus Christ thì đó là lãnh vực dễ bị ma quỷ tấn công nhất. Và chính tại đây, nhất là trong đời sống tư tưởng chưa bị đóng đinh của tâm trí người tín đồ, sự san bằng, đập đổ mọi đồn lũy là điều vô cùng quan trọng. Vì lý do này, chúng ta phải đến với điều

Kinh Thánh gọi là “Sự khiêm nhường của tâm trí” trước khi cuộc giải cứu thực sự có thể xảy ra. Khi chúng ta khám phá thấy trong mình có sự phản nghịch lại Đức Chúa Trời, chúng ta đừng nên tự biện hộ hay minh oan gì cả. Trái lại, chúng ta phải hạ mình xuống, ăn năn và thực hành đức tin nơi Chúa để biến đổi chúng ta.

Bạn thấy không, Sa-tan nuôi mình nó bằng tội lỗi. Bất cứ nơi nào có thói quen tội lỗi trong đời sống người tín đồ, ở lãnh vực đó người ta thấy ma quỷ hoạt động. Thói quen tội lỗi thường trở thành nơi cư trú cho một linh nào đó đang muốn cướp bóc quyền năng và sự vui mừng của một tín hữu và nơi cư trú (hay thói quen) đó chính là một đồn lũy.

Bạn có thể không đồng ý với ý niệm cho rằng các tà linh có thể thường xuyên chiếm lĩnh các thái độ trong đời sống một người tín hữu, nhưng bạn chắc chắn phải đồng ý rằng mỗi người chúng ta đều có một tâm trí xác thịt vốn là cội nguồn của những sự tưởng tượng hư không và các tư tưởng muốn tự tôn mình lên cao hơn cả Đức Chúa Trời (II Cô-rinh-tô 10:3-5). Chúng ta đối phó với ma quỷ bằng cách đối phó với hệ thống tư tưởng xác thịt, tức những đồn lũy, đang bảo vệ kẻ thù.

Không có đồn lũy nào, thái độ sai trái nào, suy nghĩ sai lầm nào xen vào tâm trí của Đấng Christ được. Ngay trước khi Chúa Jesus chịu chết, Ngài ghi nhận, “... Vua chúa thế gian này hầu đến, người chẳng có chi hết nơi ta” (Giăng 14:30). Sa-tan không có gì hết trong Chúa Jesus. Chúng ta cũng muốn có thể nói rằng Sa-tan không có khu vực bí mật nào trong chúng ta cả, không có cái “công tác cám dỗ” nào nó có thể bấm nút để mở cửa linh hồn của chúng ta hướng về điều ác. Khi các đồn lũy của tâm trí chúng ta bị đập đổ xuống, thì mặc dầu chúng ta thỉnh thoảng có thể rơi vào tội lỗi, chúng ta vẫn sẽ bước đi trong sự đắc thắng lớn lao. Và chúng ta cũng sẽ được dùng như một công cụ để giúp giải cứu những người khác nữa.

Sự Ăn Đi Trước Sự Giải Cứu.

Việc đập đổ các đồn lũy bắt đầu với sự ăn năn. Khi Chúa Jesus sai phái các môn đồ của Ngài, “... các sứ đồ ra đi, giảng cho người

ta phải ăn năn, đuổi nhiều ma quỷ, xức dầu cho nhiều kẻ bệnh và chữa cho lành” (Mác 6:12-13). Về sự giải cứu các linh đang lay nhiễm tâm trí, ta thấy *sự ăn năn đi trước sự giải cứu và sự giải cứu thường dẫn đến sự chữa lành trong những lãnh vực khác.*

Nếu bạn đã là một Cơ Đốc Nhân trong ít nhiều thời gian rồi thì bạn đã có khá nhiều đòn lủy đã bị đập đổ trong đời sống của bạn rồi. Những đòn lủy đó đã bị đập đổ khi bạn ăn năn và đến cùng Chúa Jesus. Sự giải cứu đơn giản như vậy khi một linh hồn mong muốn. Thế nhưng, nếu không có một mức độ ăn năn thì hầu như sự giải cứu không thể xảy ra, vì mặc dầu một linh nào đó có thể được lệnh để ra đi, nếu cơ cấu tư tưởng của các cá nhân đó không được thay đổi, thì thái độ sai lầm của người đó đối với tội lỗi sẽ hoan nghinh linh đó trở lại.

Một khía cạnh của chức vụ Đấng Christ là, **“... tư tưởng trong lòng nhiều người sẽ được bày tỏ”** (Lu-ca 2:35). Nếu bạn thực sự bước đi với Chúa Jesus thì nhiều lãnh vực trong quá trình suy nghĩ của bạn sẽ được bày tỏ ra. Sẽ có một ân điển và một quyền năng từ Đức Chúa Trời giúp đỡ bạn ăn năn và tin tưởng để Ngài truyền đạt đức hạnh của Ngài vào trong đời sống chúng ta. Bạn sẽ thấy các đòn lủy bị sụp đổ và sự chiến thắng xảy ra. Nhưng tôi phải cảnh cáo bạn, sẽ có một áp lực từ xác thịt của bạn cũng như từ chính thế giới của ma quỷ để làm giảm thiểu hoặc bỏ qua những gì đang đòi hỏi từ nơi bạn. Có thể bạn bị cám dỗ để bị đầu phục chỉ một tội lỗi nhỏ hoặc một số lỗi phạm bé xiu trong khi cứ để những vấn đề chính cú được chôn giấu thật kỹ. Chúng ta phải nhận thức rằng, những năng lực chúng ta đang triển khai để cố giữ kín những tội lỗi của chúng ta thực ra chính là “những nguyên vật liệu” để xây dựng một đòn lủy không ngờ. Ma quỷ mà bạn đang chiến đấu, đang sử dụng những tư tưởng của bạn để bảo vệ lối vào của nó đến với đời sống của bạn.

Chúng ta hãy cầu nguyện:

Kính lạy Thiên Phụ ở trên trời, có những lãnh vực ở trong đời sống của con (Hãy nói ra thành tiếng tên của các thói quen tội lỗi đó) mà con chưa hoàn toàn đầu phục với Chúa của con là Chúa

Jesus Christ. Xin Chúa tha thứ cho tội thỏa hiệp của con. Con cũng cầu xin Chúa cho con can đảm để tiến hành việc san bằng, đập đổ những đồn lũy không chút ngại ngùng hoặc sự cố tình lừa dối trong lòng của con. Nhờ quyền năng của Đức Thánh Linh và nhân danh Chúa Jesus, con trói buộc các ảnh hưởng của Sa-tan vốn đang cũng cố sự thỏa hiệp và tội lỗi trong lòng con. Con dâng phó chính mình con trước ánh sáng của Thần Lẽ Thật để phơi bày những đồn lũy của tội lỗi ở trong con. Nhờ những khí giới mạnh mẽ của Thánh Linh và lời Chúa, con công bố rằng mỗi đồn lũy trong đời sống của con đang được san bằng, đập đổ! Nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, con nhắm mục đích để chỉ có một chiến lũy trong lòng con: đó là chiến lũy của Sự Hiện Diện của Đấng Christ mà thôi.

Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa vì Ngài đã tha thứ và tẩy sạch con khỏi mọi tội lỗi của con. Và bởi ân điển của Đức Chúa Trời, con tự kết ước để theo qua trong lãnh vực này cho đến khi những sự đổ vỡ của đồn lũy này được cất đi khỏi tâm trí con! Lạy Cha, con tạ ơn Cha. Nhân danh Đức Chúa Jesus. Amen!

CHƯƠNG BỐN

NGÔI NHÀ ĐƯỢC TẠO DỰNG BẰNG NHỮNG TƯ TƯỞNG.

Có những đồn lũy của Sa-tan trên các quốc gia và các cộng đồng, có những đồn lũy ảnh hưởng trên các Hội Thánh và các cá nhân. Bất cứ nơi nào của một đồn lũy thì ở đó có một lối suy nghĩ do ma quỷ dẫn dụ. Đặc biệt đó là “một ngôi nhà được tạo dựng bằng những tư tưởng” đã trở thành một nơi cư trú cho hoạt động của Sa-tan.

Một Lời Cảnh Cáo Trước Khi Giải Cứu!

“Khi tà ma ra khỏi một người thì nó đi đến nơi khô khan kiếm chỗ nghỉ, nhưng kiếm không được. Rồi nó nói rằng: ‘Ta sẽ trở về nhà ta mà ta mới ra khỏi’” (Math 12:43-44).

Mặc dầu bản tánh của tà ma, theo định nghĩa, là có tính thuộc linh và không có thể xác, nhưng nó vẫn tìm kiếm một nơi cư trú, một **“nhà”** để nó **“nghỉ”** ở tại đó. Chúa Jesus đã bày tỏ rằng có một chiêu kích của bản tánh nhân loại thực sự có thể tiếp đón một tà linh và cung cấp cho nó một hình thức nghỉ ngơi. Nếu vậy, chúng ta hãy phơi bày ra bản tánh của con người và cởi mở ra khía cạnh đó trong chúng ta vốn có thể trở nên “vật liệu xây dựng” mà trong đó tà ma có thể cư ngụ.

Trước hết, chúng ta có thể nhận thức rằng một tà ma không thể cư ngụ trong *linh* của một Cơ Đốc Nhân thực sự. Thông qua sự tái sanh, tâm linh con người trở thành nhà ở của Đức Thanh Linh. Thật vậy, vì Đức Thánh Linh đang ngụ ở trong chúng ta mà chúng ta có được sự phân biệt về các đường đi lối bước của kẻ thù.

Khía cạnh bản tánh nhân loại có tính chất và cấu tạo giống với bản tánh kẻ ác là đời sống tư tưởng xác thịt vốn là một chiêu kích của

linh hồn hay nhân cách của con người. Duy chỉ ở trong những tư tưởng chưa được đóng đinh và những thái độ chưa được thánh hóa mà các tà linh, do tự giả dạng như các tư tưởng của chúng ta và tự ẩn nấp trong các thái độ của *chúng ta*, đã tìm được lối vào trong đời sống chúng ta.

Chúa Jesus đã tiếp tục, “... **khi (tà ma) trở về thấy nhà không, quét sạch và sửa soạn tử tế. Nó bèn lại đi, đem về bảy quỷ khác dữ hơn nó nữa, cùng vào nhà đó mà ở, vậy số phận người sau lại xấu hơn trước**” (Ma-thi-ơ 12:44-45).

Nếu bạn muốn đắc thắng trong cuộc chiến thuộc linh, thì cuộc chiến đấu của bạn phải căn cứ theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Vì nếu bạn không biết gì về nhu cầu cần thiết phải đem Đấng Christ vào trong linh hồn được giải cứu, thì có hiểm họa là tình trạng sau cùng của “**người đó**” có thể trở thành “**xấu hơn trước**” (Ma-thi-ơ 12:45; II Phi-e-rơ 2:20). *Đấng Christ phải bước vào và được phép xây dựng ngôi nhà công bình của Ngài trong mọi lãnh vực mà Sa-tan đã từng ngụ ở đó.* Ngoại trừ những trường hợp bệnh hoạn về thể xác, ta không nên cố gắng giải cứu cho bất cứ ai không sẵn sàng đầu phục đời sống tư tưởng của họ cho Đấng Christ.

Loại Bỏ Khí Giới Của Sa-Tan.

“**Khi một người mạnh sức cầm khí giới giữ cửa nhà mình, thì cửa cải nó vững vàng. Nhưng có người khác mạnh hơn đến thắng được, thì cướp lấy khí giới người kia đã nhờ cậy, và phân phát sạch của cải**” (Lu-ca 11:21-22).

Trước khi chúng ta được cứu rỗi, bạn và tôi đều là “tài sản ổn định” của Ma quỷ, Sa-tan giống như một “**người mạnh sức**” được trang bị vũ khí đầy đủ đang canh giữ nhà cửa của linh hồn chúng ta. Tuy nhiên, vào ngày chúng ta được cứu, “**một người khác mạnh hơn**”, là Chúa Jesus Christ, đã tấn công, đã chiến thắng Sa-tan và đã tước đoạt các vũ khí của nó. Những kinh nghiệm tái sinh của chúng ta có thể khác nhau nhiều trên bình diện tự nhiên nhưng trong lãnh vực tâm linh, một cuộc chiến tranh rất giống nhau đều được mỗi

người chúng ta tiến hành và chiến thắng. Nếu chúng ta có thể nhìn thấu vào trong thế giới vô hình, chúng ta đã có thể chứng kiến Đức Thánh Linh đang hoạt động với các thiên sứ của Đức Chúa Trời để tiêu diệt tuyến phòng thủ đầu tiên của kẻ thù, là **khí giới** của nó. Khí giới đã bảo vệ Ma quỷ và ngăn trở chúng ta khỏi sự cứu rỗi chính xác là gì? Khí giới mà Ma quỷ nương dựa vào bao gồm chính những *tư tưởng, thái độ và các ý kiến* của chúng ta vốn đồng lõa, nhất trí với điều ác.

Điều mà Chúa Jêsus đã mô tả như là **“khí giới”**, thí sứ đồ Phao-lô liệt ra như là **“những đồn lũy”** (II Cô-rinh-tô 10:1-4). Điều quan trọng cần nhận thức là, khi nói về các đồn lũy, thì vị sứ đồ đang nói với *Hội Thánh!* Đừng đại dốt cho rằng kinh nghiệm cứu rỗi của chúng ta đã loại bỏ tất cả những ý nghĩ và thái độ sai lầm, tức những đồn lũy, vốn vẫn còn gây ảnh hưởng đến những nhận thức và thái độ của chúng ta. Vâng, những sự cũ đã qua đi và thật sự những sự mới đã đến, nhưng cho đến khi chúng ta bước đi trong sự đầy dẫy của Đấng Christ chúng ta đừng vội cho rằng quá trình biến đổi đã qua rồi.

Chúng ta sẽ nhận dạng thêm một số những đồn lũy này ở phần sau của chương này. Bây giờ, chúng ta hãy nói rằng, trên bình diện cá nhân, nền tảng của sự chiến thắng liên tục trong cuộc chiến thuộc linh phát xuất từ việc chúng ta đầu phục Chúa một khi Ngài bày tỏ những đồn lũy này cho chúng ta và chúng ta đồng ý với Ngài thông qua sự ăn năn để đập đổ các đồn lũy đó.

Điều quan trọng cần nhận thức khi chúng ta nói đến các đồn lũy là chúng ta không nói đến các tư tưởng bất chợt hoặc các tội lỗi không ngờ xảy ra. Trái lại những đồn lũy ảnh hưởng chúng ta nhiều nhất là những điều ẩn giấu trong những lối suy nghĩ của chúng ta mà chúng ta không nhận biết chúng và thấy rõ chúng như là những điều ác. Xin nhớ rằng, trong câu Kinh Thánh trước đây, Chúa Jesus đã tiết lộ rằng các tà linh đang tìm kiếm nơi **“nghĩ”**. Ý nghĩa của sự nghĩ ngợi mà chúng đang tìm kiếm phát xuất từ chỗ hòa hợp với môi trường của chúng. Nói cách khác, khi đời sống tư tưởng của chúng ta

hòa hợp, đồng tình với sự vô tín, sự sợ hãi hoặc thói quen tội lỗi, thì kẻ thù có chỗ nghĩ ngơi.

Điều có ý nghĩa là quá trình giải cứu thường liên quan đến một mùa vụ của sự tranh chấp và rối loạn nội tâm. Đây là một dấu hiệu *tốt*, báo hiệu về ý chí của cá nhân đó muốn được giải phóng. Chúng ta phải trong đợi một thời điểm mà ở đó chúng ta phải thực hành Uy quyền của chúng ta trong Đấng Christ khi chúng ta **“chống trả”** Ma quỷ (I Phi-e-rơ 5:9a). Phao-lô có nói về cuộc **“đấu tranh”** của Hội Thánh chống lại các chủ quyền, và các thế lực. Sẽ có một *thời kỳ chiến đấu* liên quan đến quá trình đập đổ các đồn lũy, vì bạn đang hủy bỏ hợp đồng với một kẻ thù đang muốn chiến đấu để duy trì sự hiện diện của nó trong đời sống của bạn.

Bắt Hết Các Ý Tưởng Làm Tôi Tở Vâng Phục Đấng Christ.

Trong khi làm những Cơ Đốc Nhân, chúng ta có thể tìm thấy được nhiều an ủi, nhưng làm một Cơ Đốc Nhân vẫn chưa khiến cho chúng ta trở nên trọn vẹn. Vẫn còn có nhiều đồn lũy trong chúng ta. Vì vậy, chúng ta hãy nhận dạng một số những đồn lũy thuộc linh này. Rất hiếm thấy một Cơ Đốc Nhân nào mà không bị giới hạn bởi ít nhất là một trong những đồn lũy sau đây: vô tín, tình yêu thương nguội lạnh, sợ hãi, kiêu ngạo, không tha thứ, tham dục, tham lam hoặc bất cứ sự kết hợp nào của các đồn lũy trên cũng như có thể có nhiều đồn lũy khác nữa.

Bởi vì chúng ta hay biện hộ cho chúng ta cách nhanh chóng, nên thật khó để phân biệt các lãnh vực bị áp bức trong đời sống chúng ta. Dù sao, đây cũng là những tư tưởng *của chúng ta*, các thái độ *của chúng ta*, các nhận thức *của chúng ta*- Chúng ta biện minh và bảo vệ các tư tưởng của chúng ta y như mức độ sốt sắng chúng ta dùng để biện minh và bảo vệ chính mình chúng ta vậy. Như có lời chép rằng, **“Vì hấn tưởng trong lòng thế nào, thì hấn quả thế ấy”** (Châm-ngôn 23:7). *Nói cách khác, tính chất của con người chúng ta là ở trong đời sống tư tưởng của chúng ta.* Vì vậy, trước khi thành

đạt bất cứ sự giải cứu nào, chúng ta phải thành thật nhìn nhận và xưng ra nhu cầu của chúng ta. Chúng ta phải ngưng ngay sự giả bộ cho rằng mọi sự đều “tốt cả”. Chúng ta phải tự hạ mình xuống và tìm kiếm sự giúp đỡ. Thật vậy, như đã nói đến trước đây, đồn lũy trước tiên mà Đức Chúa Trời phải cắt bỏ đi là sự kiêu ngạo. Vì một người không sẵn sàng thừa nhận rằng mình cần được giải cứu thì người đó không bao giờ được giải cứu khỏi những đồn lũy.

Để nhận biết điều gì là sai trái trong chúng ta, chúng ta phải nhận thức rõ tiêu chuẩn đúng đắn của Đức Chúa Trời. Đa-vít trong cực đỉnh hạnh phước của mình, Gióp trong hố đau thương của ông, cũng như tất cả chúng ta đang ở giữa, đều đã từng hỏi cùng một câu hỏi thật xa xưa. **“Con người là gì ?”**. Tác giả Thư Hê-bơ-rơ cũng đã đặt câu hỏi đó, nhưng rồi ông đã trả lời dưới sự linh cảm của Đức Thánh Linh. **“Đức Chúa Jesus này... chúng ta thấy Ngài”** (Hêb 2:9). Đức Chúa Jesus Christ là kiểu mẫu về con người được tái tạo mà Đức Chúa Trời muốn làm tiêu biểu (Ê-phê-sô 4:23-24). Ngài không chỉ là Cứu Chúa của chúng ta, Ngài còn là Đấng Đang Ngự để đồng hóa chúng ta giống như hình ảnh của Ngài, là Con đầu lòng của một gia đình nhiều con vinh hiển (Hê-bơ-rơ 2:10; Rô-ma 8:28-29).

Nhưng chúng ta cũng hãy nhận thức rằng chỉ có Chúa Jesus mới có thể giống Chúa Jesus. Khi chúng ta đầu phục Ngài càng ngày càng tăng hơn, khi chúng ta ở trong Ngài và lời Ngài ở trong chúng ta, thì Ngài sản sanh ra sự sống không chỉ “giống” như sự sống của Ngài mà chính là sự sống của Ngài vậy! Chính mình Đấng Christ sống trong chúng ta làm trọn mục đích đời đời của Đức Chúa Trời tức là khiến con người thành một ảnh tượng Ngài. Chính điều sản sanh ra trong chúng ta khi có Chúa Jesus hiện diện làm cho những khí giới của chúng ta nên mạnh mẽ, tăng quyền năng cho lời nói của chúng ta có uy quyền khi chúng ta đập đổ các đồn lũy.

Vì vậy, bạn phải học biết cách nhìn một cách khách quan vào bất cứ các tư tưởng hay thái độ nào mà không hòa hợp với sự giống như Chúa Jesus và với các giáo huấn của Chúa Jesus. Những tư tưởng đó phải được bắt phục và những thái độ sai lầm phải bị đồng định.

Chúng ta phải dọn đường *trong chúng ta* cho sự hiện diện của Chúa. Chúng ta phải để cho “sự cai trị của Ngài gia tăng” mở rộng cho đến khi chúng ta được dầm thấm trong Đức Thánh Linh của Ngài để chúng ta không chỉ tin *nơi* Ngài, mà chúng ta tin *giống như* Ngài vậy. Tình yêu thương, các tư tưởng và những ước muốn Ngài tuôn chảy ra từ bên trong chúng ta.

Cho nên, khi chúng ta tìm cách nhận dạng và phá hủy các đồn lũy của Ma quỷ, tiền đồn thứ hai mà chúng ta phải loại trừ là đồn lũy của sự vô tín. Đây là âm mưu suy nghĩ cho rằng việc trở nên giống như Đấng Christ là không thể xảy ra và âm mưu đó đã bắt làm con tin các sự tăng trưởng thuộc linh khác. Sự dối trá và những xiềng xích này mà nó đang đặt trên những tấm lòng của chúng ta phải được tước bỏ khỏi đời sống của chúng ta.

Theo đây, bạn hãy dành ít thì giờ và bắt đầu cầu nguyện trong tâm linh của bạn. Hãy để Đức Thánh Linh dấy lên và tràn ngập lòng bạn. Nếu bạn đang chịu khổ từ đồn lũy nói rằng bạn sẽ không bao giờ được nên giống như Đấng Christ, thì đồn lũy đó có thể bắt đầu bị triệt hạ ngay giờ này. Chúng ta hãy cầu nguyện:

Lạy Chúa Jesus, con đầu phục Ngài. Theo như lời Chúa dạy, con tuyên bố rằng nhờ quyền năng Ngài vốn có thể bắt phục mọi sự cho chính mình Ngài, những khí giới chiến tranh của con thật là mạnh mẽ để san bằng các đồn lũy (II Cô-rinh-tô 10:3-4). Con xin ăn năn vì sử dụng sự lừa dối, “Tôi sẽ không bao giờ trở nên giống như Chúa Jesus được” để làm một cơ biện mình cho tội lỗi và thỏa hiệp các niềm tin của con. Nhân danh Chúa Jesus, con từ bỏ bản tánh cũ tội lỗi, hư hỏng của con và nhờ ân điển của Đức Chúa Trời cùng quyền năng của Thánh Linh Ngài, con đập đổ đồn lũy vô tín đang hiện diện trong tâm trí của con. Vì sự hy sinh trọn vẹn của Chúa Jesus Christ, con đang là một tân tạo vật, một người dựng nên mới. Con tin rằng con sẽ đi từ vinh hiển tới vinh hiển và được tiếp tục biến hóa thành hình ảnh của Đấng Christ khi con bước đi với Đức Chúa Trời. Amen.

ĐÁNH HẠ ĐỒN LŨY CỦA SỰ THẤT BẠI!

Chúng ta hãy xem thử những đồn lũy khác có thể có trong đời sống bạn và tìm xem nguồn gốc của chúng và quan trọng hơn cả là làm thế nào để cất bỏ các đồn lũy đó. Trước hết, hãy nhớ rằng một đồn lũy là một ngôi nhà được tạo dựng bằng những tư tưởng. Vì vậy, về loại chiến trận này, Phao-lô đã giải thích rằng sự thành công của chúng ta được căn cứ trên việc **“bắt hết các ý tưởng làm tôi vâng phục Đấng Christ”** (II Cô-rinh-tô 10:5). Vì mục đích của chúng ta là để cho Thánh Linh của Đấng Christ được toàn quyền tự do vào linh hồn chúng ta, nên chúng ta phải bắt hết các ý tưởng chúng ta và khiến chúng trở thành những nô lệ của Đấng Christ.

Để đối phó với đồn lũy của sự thất bại, chúng ta phải khiến sự ăn năn trở thành lối sống hằng ngày của chúng ta. Cũng hãy nhớ trong trí rằng, sự ăn năn có nghĩa là “thay đổi”, chứ không phải chỉ là hối tiếc. Lỗi suy nghĩ của chúng ta phải được thay đổi. Có những bầy súc vật của những tư tưởng sai lầm đang băng qua tâm trí chúng ta, gặm nhấm trên đồng rơm cỏ luôn luôn có sẵn cùng gốc rễ của sự vô tín và sự thất bại. Những dòng tư tưởng như, “Tôi lúc nào cũng thất bại”, “Tôi chỉ là một tội nhân”, hoặc, “Tôi đã cố gắng bước đi trong Thánh Linh nhưng không được”, thường hội tụ lại và thành hình những bức tường, nền móng và trần nhà tức là những vật liệu xây dựng tạo nên đồn lũy của sự thất bại. Để bảo đảm đắc thắng, bạn phải bắt phục những tư tưởng sai lầm này.

Hãy bắt phục tư tưởng: “Tôi là một người thất bại !” Hãy ăn năn về điều đó, hãy cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ cho bạn về sự vô tín của bạn. Hãy để tâm trí của bạn được đổi mới nhờ lời Chúa phán rằng: **“Tôi làm được mọi sự nhờ Chúa ban sức cho tôi”**. Cho dù bạn đã thất bại và có lẽ sẽ bị thất bại nữa trong tương lai, bây giờ vì Đức Chúa Trời đang ở trong đời sống bạn nên bạn có thể tuyên bố cách tin chắc rằng: “Dầu tôi thất bại, nhưng sự đầy dẫy của tôi đến từ Đức Chúa Trời, chứ không phải từ tôi. Tôi có thể làm được mọi sự nhờ Đấng Christ là Đấng thêm sức cho tôi”.

Hãy bắt phục tư tưởng: “Tôi chỉ là một tội nhân !” Hãy thay thế tư tưởng đó với lời xưng nhận bằng đức tin của bạn rằng: “Mặc

dầu tôi đã là một tội nhân, nhưng bây giờ tôi đang là người con yêu dấu của Đức Chúa Trời và dầu thỉnh thoảng tôi vẫn còn phạm tội, thì huyết Chúa Jesus Christ vẫn tẩy sạch mọi điều không công bình của tôi” (I Giăng 1:9). Nhờ có huyết báu, sự hy sinh của Đấng Christ khiến mỗi người chúng ta nên thanh sạch như chính mình Ngài. Bạn đang đập đổ đồn lũy của sự thất bại đã từng áp bức bạn và bạn đang bắt đầu thay thế nó bằng một chiến lũy tin kính của đức tin, vốn được xây dựng trên lời của Đức Chúa Trời. Với sự phơi bày đồn lũy cũ và lối suy nghĩ của chủ nghĩa thất bại bị san bằng, bạn đang phá hủy đồn lũy của sự thất bại trong đời sống của bạn. Khi bạn tiếp tục được đổi mới trong tâm linh của tâm trí bạn nhờ lời của Đức Chúa Trời thì bạn sẽ bắt đầu bước đi trong quyền năng to lớn và sự bình an. Bạn sẽ bước vào chiến lũy tin kính của đức tin.

Bạn hãy lập thật vững thái độ của bạn cho rằng mục đích sự cứu rỗi của bạn là bạn sẽ được đồng hóa trở nên giống như Đấng Christ. Kinh Thánh chép: **“Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em”** (Rôma 8:29). Chính Chúa là Đấng chinh phục Ma quỷ và giải phóng lòng bạn trong sự cứu rỗi, vẫn còn đang hành động để làm mới lại tâm trí của bạn. Sự thật Ngài là đất hứa của chúng ta và chúng ta cũng thật sự là đất hứa của chính mình Ngài! *Những tên khổng lồ trong lòng chúng ta, dầu đã từng đứng vững và đã làm chúng ta nao núng sẽ không thể nào đứng vững trước mặt Ngài được! Ngài là Tướng Giô-suê vĩnh cửu, Đấng Thánh không hề chiến bại!*

Bao lâu chúng ta nhận biết rằng sự cứu rỗi của chúng ta là một sự biến đổi liên tục và chúng ta đáng thay đổi từ **“vinh hiển qua vinh hiển”** trong hình bóng của Đấng Christ, chúng ta không nên nản lòng trước những đồn lũy chúng ta khám phá ra, cũng như những sự thoái bộ nhứt thời làm chúng ta bất lực. Khi chúng ta nhìn thấy nhu cầu của mình, chúng ta vui mừng biết rằng đây chỉ là vấn đề thời gian trước khi một tên khổng lồ khác được loại trừ đó thôi!

Phá Hủy Đồn Lũy Của Sự Sợ Hãi.

Một đồn lũy khác đang áp bức người ta là sự sợ hãi. Kinh nghiệm của bạn cho bạn biết rằng nếu bạn thử làm một việc gì mới mẻ, nhất là trước mặt người ta, thì bạn có thể bối rối và từ khước. Để chống lại điều này, một loạt các phản ứng nảy ra trong trí của bạn. Bạn thối lui trong khi bạn đang phải tiến tới. Bạn yên lặng đang khi bạn đáng phải lên tiếng! Sự yên lặng, sợ hãi và rút lui vào chính mình bạn như thể đã trở thành một ngôi nhà tư tưởng và ở đó một linh sợ hãi đang có chỗ cư ngụ.

Đức Chúa Trời không muốn bạn bị nô lệ. Vì thế, chúng ta hãy nhìn xem một số các tư tưởng và kinh nghiệm có thể thành hình nên cơ cấu cho đồn lũy Ma quỷ này. Có lẽ như một em bé, khi bạn cố gắng làm một điều gì mới, hoặc phản ứng của gia đình hoặc bè bạn là buồn cười. Những lời nói thiếu suy nghĩ của họ đã đâm sâu vào lòng bạn đến nỗi để tránh khỏi sự đau đớn, bạn đã miễn cưỡng giữ vững vị trí “chùn lại” hay “rút lui”. Từ đó, bạn không chịu đặt mình vào những tình thế mà ở đó bạn sẵn sàng phơi mình ra cho sự phê phán. Có lẽ bạn đã không còn nhớ đến những biến cố đó nữa, nhưng bạn đã không nhưng chùn bước mãi cho đến ngày nay.

Hãy nhớ, Đức Chúa Jesus phán rằng Đức Chúa Cha sẽ tha thứ cho chúng ta như chúng ta tha thứ cho những người khác. Dù điều này có vẻ bất công, nhưng *phản ứng* của bạn đối với điều làm bạn thương tổn theo ý Chúa cũng chẳng khác những hành động những người làm thương tổn bạn. Thật ra, phản ứng của bạn đã thật sự trở thành một phần bản tánh của bạn. Bạn có thể được giải cứu khỏi sự áp bức đó trên linh hồn của bạn bằng cách phóng thích và tha thứ cho những người làm thương tổn bạn. Theo mức độ mà bạn thực sự để cho việc ấy qua đi và bạn tha thứ cho người xúc phạm bạn, thì cũng cùng mức độ ấy Đức Chúa Trời sẽ khôi phục linh hồn của bạn đến một thái độ quân bình và lành mạnh đối với người khác. Khi bạn tăng trưởng trong quá trình tha thứ này, bạn sẽ lớn lên trong tình yêu thương và như Kinh Thánh nói: **“Quyết chẳng có điều sợ hãi trong sự yêu thương, nhưng sự yêu thương trọn vẹn thì cất bỏ sự sợ**

hãi” (I Giăng 4:18). Đồn lũy của sự sợ hãi sẽ được thay thế bằng chiến lũy của sự yêu thương.

Bạn hãy luôn luôn nhớ rằng: *“Sự chiến thắng bắt đầu với danh Chúa Jesus trên môi miệng chúng ta, nhưng sự chiến thắng đó sẽ không được hoàn thành cho đến khi bản tánh của Chúa Jesus ở trong lòng của chúng ta”*. Có **“ngôi nhà... quét sạch và sửa soạn tử tế”** (Ma-thi-ơ 12:43) mà thôi vẫn chưa đủ, đời sống tư tưởng của bạn phải được chiếm hữu bởi Thân Vị của Đấng Christ. Nhưng khi bạn kiên trì đầu phục chính mình bạn cho Đấng Christ, Ngài sẽ cất bỏ khí giới của Sa-tan khỏi tâm trí của bạn. Ngài sẽ bày tỏ cho bạn biết điều gì cần đập đổ. Bạn sẽ thấy những khí giới chiến tranh của bạn là mạnh mẽ, để đập đổ, san bằng các đồn lũy.

BA NGUỒN GỐC CỦA CÁC ĐỒN LŨY

Nếu bạn muốn nhận dạng những đồն lũy ẩn giấu trong đời sống bạn, bạn chỉ cần khảo sát các thái độ của lòng bạn. Mọi một lãnh vực trong sự suy nghĩ của bạn mà lấp lánh với niềm hy vọng trong Đức Chúa Trời thì đó là lãnh vực đã được Đáng Christ giải phóng. Nhưng bất cứ hệ thống suy nghĩ nào mà không có hy vọng, cảm thấy vô vọng, thì đó là một đồն lũy phải được san bằng.

Nguồn Gốc Đầu Tiên Của Các Đồn Lũy: Thế Gian.

Nói chung, những đồn lũy phát sinh từ một trong ba nguồn gốc. Thứ nhất là chính thế giới mà chúng ta đã được sinh ra. Nguồn thông tin đều đặn và kinh nghiệm liên tục vốn thành hình các quan niệm thời niên thiếu của chúng ta là nguồn gốc lớn nhất của các đồn lũy bên trong chúng ta. Mức độ yêu thương (hay thiếu yêu thương) trong gia đình của chúng ta, môi trường văn hóa của chúng ta, các giá trị và các áp lực của những người đồng trang lứa của chúng ta cũng như nỗi sợ bị khước từ và bị bỏ rơi – ngay cả đáng vẻ bề ngoài thân xác và sự thông minh của chúng ta, tất cả đã kết hợp để hình thành cá tánh và quan niệm sống của chúng ta.

Có biết bao nhiêu những người lớn tuổi ngày nay chấp nhận rằng họ chậm chạp về trí óc chỉ vì khi còn nhỏ, họ đã hấp thụ sự mắng nhiếc tiêu cực và thiếu suy nghĩ của thầy giáo hay cha mẹ đến nỗi thành ra tánh cách riêng của họ rồi? Một giới hạn khác là thuật chiêm tin hay khoa tử vi. Các ơ Đốc Nhân đều biết tà giáo này là dối trá, thế nhưng vô số các tín hữu vẫn vô tình bị ràng buộc vào những đặc tính và những yếu đuối của “dấu hiệu hoàng đạo” của họ. Sự pha trộn của những sự kiện lừa dối và những ảo tưởng này được hấp thụ vào trong các tánh của chúng ta, tại đó nó đứng trực tiếp đối địch với công tác của Đức Chúa Trời trong sự biến đổi và cứu vớt linh hồn chúng ta.

Bạn thấy không, từ khi sinh ra có một cuộc hành trình bày ra trước mặt mỗi người: đó là cuộc hành hương của linh hồn để tìm ra chính nó. Linh hồn của chúng ta, đã làm việc với sự bất an, nên rất nhạy cảm với những sự phê bình chỉ trích hoặc khen ngợi của những người khác. Trong cuộc tìm kiếm chính mình, những lời nói đó tuôn chảy vào những tâm lòng non trẻ của chúng ta giống như thép nấu chảy, khi nguội lại, đã hợp nhất thành các bản tánh của chúng ta.

Có quá nhiều những khái niệm và những sự giới hạn của chúng ta được xây dựng lên trong chúng ta về thời niên thiếu, đã kiến tạo thành các lối suy nghĩ của chúng ta thông qua những lời nói và những ý tưởng của người khác. *Nhiều quan niệm của chúng ta về cuộc sống của chúng ta gọi là của chúng ta chỉ vì chúng ta không biết nó đến cách nào mà thôi.* Thế nhưng, chúng ta cứ biện minh và bảo vệ các ý tưởng của chúng ta, bình vực các khái niệm của chúng ta y như là chúng sanh ra từ trong tử cung của sáng kiến riêng của chính chúng ta! Sự thật và hầu hết các quan niệm và các giá trị đang thúc đẩy chúng ta trong tư cách người lớn đều chỉ là những hệ thống tư tưởng chúng ta đã nhận được từ cha mẹ và môi trường sống của chúng ta.

Trước khi chúng ta bình vực đường lối của mình, chúng ta cần nhìn lại đời sống của những người dạy dỗ chúng ta. Chúa Jesus đã phán rằng chúng ta **“sẽ giống thầy mình”** (Lu-ca 6:40). Những người dạy dỗ chúng ta có đầy đủ tình thương và sự khôn ngoan, có khả năng đương đầu với nghịch cảnh, đến nỗi chúng ta phải tích cực noi gương của họ chẳng? Chúng ta được dạy dỗ, **“hãy nhìn xem sự cuối cùng của đời họ là thế nào”** hay kết cuộc lối sống của người đó, trước khi chúng ta đầu phục những gì người đó nói (Ê-phê-rơ 13:7). Chỉ có một Đấng là Chúa Jesu Christ đã chứng minh bằng sự sống của Ngài rằng Ngài biết rõ những bí mật của sự sống. Bằng việc chinh phục sự chết, Ngài đã chứng tỏ rõ ràng rằng Ngài đã hiểu rõ sự sống

Mặc dầu Chúa Jesus sẽ dùng con người để dạy dỗ chúng ta, chúng ta không nên trở thành những môn đệ của những người chưa thực sự đồng hóa với Đấng Christ. Mục đích của chúng ta là được

đồng hóa với Chúa Jesus Christ và chỉ một mình Ngài mà thôi. Bất cứ sự dạy dỗ nào không hỗ trợ cho mục đích duy nhất này, thì chúng ta không nên để cho chúng ta cai trị chúng ta.

Khi chúng ta đến với Đấng Christ, tất cả những gì có trong bản tánh và cá tánh của chúng ta đều được dự định phải thay đổi. Kinh Thánh cho chúng ta biết Đức Chúa Trời đã cung cấp cho chúng ta một tấm lòng mới, một tâm trí mới, một tâm linh mới, một bản tánh mới và cuối cùng, thậm chí một tên mới! (Hêb 8:10; ICôr 2:16; IICôr 5:16-17). Hãy nhớ rằng, khi bạn đã được tái sinh thì bạn đã được đầy đầy Đức Thánh linh của Đức Chúa Trời và qua Thánh Linh Ngài bạn được sanh ra trong một lãnh vực khác, đó là Nước Thiên Đàng. Dầu bản chân của bạn vẫn còn đi trên đất,qua sự vận chuyển của Đức Thánh Linh, tâm linh của bạn đã được kết hôn với Thân vị thực sự của Chúa Jêsus Christ, là Đấng đang ngồi bên hữu ngài Đức Chúa Trời. Ngay khi đôi tay của bạn còn gắn liền với phần thân trên của bạn, thì lòng của bạn đã được gắn chặt với quyền phép của Đức Chúa Trời. Bạn không bao giờ cô đơn ! Đấng Christ luôn luôn ở với bạn ! Khi bạn đến với Chúa Jêsus, con người của bạn không bao giờ như xưa được nữa!

Lời hứa của Đức Chúa Trời là, **“VẬY nếu ai ở trong Đấng Christ thì nấy là người dựng nên mới, những sự cũ đã qua đi, này mọi sự đều trở nên mới”** (II Cô- rinh- tô 5:17). Mọi sự, thậm chí cả sự thông minh và hình dạng thuộc thể của bạn, bây giờ đang được thay đổi cho được tốt đẹp hơn. Những thất bại cũ đều được định phải ra đi, đức tin mới và hy vọng mới phải lớn lên dần trong đời sống bạn mỗi ngày. Nhưng phương cách để bạn đạt được sự sống mới này là đầu phục sự sống cũ của bạn cho Đức Thánh Linh và cho Lời của Chúa Jêsus.

Đòn Lũy Của Những Kinh Nghiệm Của Chúng Ta

Một phương cách khác mà qua đó các đòn lũy được xây dựng vào trong chúng ta là qua những kinh nghiệm của chúng ta và những kết luận chúng ta đã rút ra từ những kinh nghiệm đó. Những kinh nghiệm này, dù tốt hay xấu đều là những điều chúng ta gọi là thực tế.

Chúng ta nhận thức rằng sự sống, như chúng ta nhận thức, được căn cứ trên bất cứ mạng lưới tư tưởng và ý kiến nào mà chúng ta thường cho phép chúng quản trị linh hồn chúng ta.

Mặt khác, Đức Chúa Trời lại định nghĩa sự thật như là “chân lý” được tìm thấy trong Lời Ngài. Đối với chúng ta để đi từ thế giới của chúng ta vào đến sự thật của Đức Chúa Trời, chúng ta phải xem những lời của Chúa Jesus như là những cánh cửa mà qua đó chúng ta bước vào Nước đời đời của Đức Chúa Trời. *Kết hợp ý nghĩa của tất cả những gì Chúa Jesus dạy dỗ, chúng ta tìm được sự thật sống động về Nước của Đức Chúa Trời. Sự đắc thắng xảy đến khi chúng ta đặt mình lên tới sự thật của sự sống của Đức Chúa Trời.*

Để đáp đũa được “đồn lũy những kinh nghiệm của chúng ta”, chúng ta phải **“Thà xưng Đức Chúa Trời là thật và loài người là đã dối”** (Rô-ma 3:4). Đáng duy nhất có quyền uốn nắn cuộc đời chúng ta là Chúa Jesus Christ. Chúng ta phải quyết định không để cho bất cứ cho điều gì và bất cứ ai - Kể cả các kinh nghiệm riêng tư của chúng ta - uốn nắn đời sống chúng ta trừ khi kết quả của những kinh nghiệm này phù hợp với các lời hứa của Đức Chúa Trời.

Chúng ta phải tự hỏi chính mình, ai đang cai trị đời sống chúng ta, Đức Chúa Trời hay những kinh nghiệm loài người? Đến mức những kinh nghiệm của chúng ta không phù hợp với lời Đức Chúa Trời thì chúng vô tình dạy chúng ta rằng Đức Chúa Trời không phải là Đáng đúng như Ngài tuyên bố. Chúng ta phải canh giữ tâm lòng chúng ta và những quan niệm chúng ta đang hình thành về cuộc đời, vì trừ khi những biến cố của đời sống chúng ta đưa đến tuyệt điểm và trở nên giống như Đấng Christ, thì những quan niệm đó đều bất toàn.

Nói cách khác, mặc dù bạn không được chữa lành bệnh đi nữa, bạn cũng không nên chấp nhận quan niệm cho rằng “sự chữa lành không còn dành cho ngày nay”. Sự cung ứng của Đức Chúa Trời là một sự cung ứng vĩnh cửu, nghĩa là cho đến khi trời đất qua đi, Ngài đã cung ứng cho chúng ta sự chữa lành. Về vấn đề tội lỗi, dù bạn có vấp ngã lập đi lập lại, bạn cũng phải tin rằng Đức Chúa Trời ban ân

điền cho chúng ta đắc thắng. Bạn phải tự dành chỗ để lớn lên trong những nhận thức mới. Bạn đừng bao giờ mất lòng tin nơi lời của Chúa! Những kinh nghiệm dù có vẻ vững chắc đi nữa nhưng nếu nó để lại cho bạn lối suy nghĩ cho rằng Chúa Jesus ngày nay không còn y nguyên như trong các sách Phúc Âm nữa, thì kết luận đó của bạn là sai lầm. Đó là một đồn lũy bạn cần phải san bằng.

Đồn Lũy Của Những Giáo Lý Sai Lầm.

Một nguồn gốc thứ ba của các đồn lũy phát xuất từ các giáo lý sai lầm và các dạy dỗ không đúng xảy ra trong Hội Thánh. Chúa Jesus đã cảnh cáo, **“Hãy giữ kẻo có kẻ dỗ dành các ngươi”** (Math 24:4). Chúng ta có thể được người khác dẫn dắt, nhưng chúng ta phải chịu trách nhiệm không để cho người đó dắt dẫn sai lầm. Chúng ta phải tự nghiên cứu và biết Kinh Thánh cho chính mình. Nếu không, làm sao chúng ta có thể phân biệt được sai lầm trong sự dạy dỗ chúng ta nghe?

Dù chúng ta có yêu mến một vị Mục sư nào đó bao nhiêu đi nữa, dù chúng ta đã từng được vị ấy gây dựng bao nhiêu, chúng ta phải hạ mình cầu hỏi Chúa để xác định lại giáo lý nào thấy có vấn đề. Không có giáo sư nào quá thật, không có tiên tri nào quá trung trình đến nỗi chúng ta có thể để cho họ dẫn dắt chúng ta cách mù quán. Họ có thể dẫn dắt chúng ta, nhưng mắt chúng ta phải mở ra và tai chúng ta phải thính đối với tiếng nói xác nhận của Chúa Jesus. Như có lời chép, **“Mọi việc sẽ định cứ lời khai của hai hoặc ba người làm chứng”** (II Côr 13:1). Ngay cả các giáo sư thật vẫn có thể gây thơ truyền thụ những giáo lý sai lầm. Vấn đề không phải giáo sư Kinh Thánh của chúng ta chân thành đến mức nào. Nếu những gì chúng ta đã được dạy dỗ không dắt dẫn chúng ta vào tình yêu Đấng Christ, vào sự thánh khiết hay quyền phép của Ngài, nếu chúng ta không được chuẩn bị trong những chiêu kích thuộc linh này cho Chúa Jesus và qua Ngài, cho những người khác, thì giáo lý đó là một đồn lũy đang giới hạn và áp bức chúng ta.

Cách an toàn nhất để biết chắc không ai dẫn dắt chúng ta sai lầm là xem thử chúng ta không có tự dẫn dắt sai lầm chính mình

chăng. Chúng ta phải thua với Chúa cách chân thành và nhạy bén đối với tình yêu và Lời của Ngài. Kế hoạch của Sa-tan là bằng một cách nào đó khiến chúng ta chấp nhận qua những kinh nghiệm của chúng ta hoặc qua giáo lý Hội Thánh rằng một phần nào đó trong cuộc đời của Đấng Christ là không thật và không đúng trong trường hợp của chúng ta. *Mỗi cuộc chiến chúng ta đang đương đầu thì ở đâu cũng có và vấn đề là chúng ta có thể xây dựng đời sống chúng ta trên sự thành tín và ngay thật của Đức Chúa Trời hay không.* Nếu chúng ta nắm vững những điều chúng ta biết chắc, Đức Chúa Trời sẽ thành tín đã giải cứu chúng ta khỏi mọi đồn lũy và dắt dẫn chúng ta đầy đủ vào trong Nước của Ngài.

CHƯƠNG SÁU

CHIẾN LŨY CỦA SỰ TRỞ NÊN GIỐNG NHƯ Đấng CHRIST.

Sự đắc thắng bắt đầu với danh Chúa Jesus trên môi miệng chúng ta và sự đắc thắng được hoàn thành bởi bản tánh của Chúa Jesus ở trong lòng của chúng ta.

Mục Đích Cao Cả Nhất Của Đức Chúa Trời.

Hầu hết các Cơ Đốc Nhân chỉ tham gia cuộc chiến thuộc linh với hy vọng hoặc là được giải thoát khỏi những căn thẳng hiện tại hoặc giữ được sự hiện hữu “bình thường”. Tuy nhiên, mục đích của tất cả các khía cạnh thuộc linh, trong đó có cuộc chiến thuộc linh, là nhằm đưa chúng ta đến việc trở nên giống như hình ảnh của Đấng Christ. Không điều chi, không sự thờ phượng hay cuộc chiến nào, không tình yêu hay sự giải cứu nào có thể thực sự đạt được nếu chúng ta đánh mất mục đích duy nhất của đức tin: Đó là trở nên giống như Đấng Christ.

Chúng ta hãy nhớ lại rằng Chúa đã giải cứu Hê-bơ-rơ cô ra khỏi xứ Ai-cập để Ngài có thể đem họ vào Đất Hứa. Cũng một thể ấy, chúng ta được giải cứu ra khỏi tội lỗi không thể để chúng ta có thể sống cho chính mình, nhưng là để chúng ta có thể bước vào sự trở nên giống như Đấng Christ. Mục đích của chúng ta phải phù hợp với mục đích của Đức Chúa Trời, vì nếu bản tánh của chúng ta không thay đổi, chúng ta sẽ nhất định thấy mình vướng mắc vào cùng những vấn đề đã tạo nên những sự khó khăn của chúng ta lúc đầu.

Trong khi có lẽ chúng ta không muốn nghe đến điều này, thì sự thật nhiều cuộc chiến thuộc linh của chúng ta không chịu ngưng lại cho đến khi tâm tình của Đấng Christ được thành hình trong lòng của chúng ta. Mục đích của Đức Chúa Cha trong khi giải cứu còn cao xa

hơn là chỉ cất đi những gánh nặng hoặc sự áp bức của Ma quỷ khỏi vai chúng ta. Thực sự, mục đích rõ ràng mà hướng về đó Đức Chúa Trời lẽo lái khiến mọi sự hiệp lại trong đời sống chúng ta, là đồng hóa chúng ta **“... theo hình ảnh con Ngài”**. Mục đích của Đức Chúa Cha trong sự cứu rỗi chúng ta là Chúa Jesus sẽ trở thành **“... Con cả ở giữa nhiều anh em”** (Rô-ma 8:28-29). Nói cách khác, phương cách chúng ta nhận biết sự đắc thắng cuối cùng của Đức Chúa Trời là đạt tới mục đích cuối cùng của Ngài, đó là sự biến hóa hoàn toàn trở nên giống như Đấng Christ.

Có sự thâm nhập của Thánh Linh ở giữa Đức Chúa Trời và chúng ta, ở đó tâm linh của chúng ta được đâm thấm hoàn toàn bằng sự Hiện Diện Sống của Chúa Jesus, ở đó sự vinh hiển của Ngài tràn ngập đời sống chúng ta đến nỗi **“... không có phần nào tối tăm”** sót lại trong chúng ta (Lu-ca 11:36). Sự trực tiếp Hiện Diện của Chúa tạo ra sự phòng vệ bất khả chiến bại, một đồn lũy mà trong đó chúng ta ẩn nấp khỏi những điều ác. Qua Ngài chúng ta bước vào sự siêu việt của đường lối Ngài trong những mối quan hệ của chúng ta, cả với Đức Chúa Cha và với nhau, nhờ đó chúng ta bước đi và được miễn nhiệm khỏi vô số các cuộc tấn công của Sa-tan. Thật vậy, khi sự đầy đầy của Ngài ở trong chúng ta được gia tăng thì lời Chúa sau đây được ứng nghiệm: **“Chúa thể nào thì chúng ta cũng thể ấy trong thế gian này”** và **“ai sanh bởi Đức Chúa Trời thì tự giữ lấy mình, Ma quỷ chẳng làm hại người được”** (I Giăng 4:17; 5:18).

Chúng ta phải nhận biết rằng không phải là Sa-tan đánh bại được chúng ta, nhưng chính là chúng ta mở ra cho nó. Để chinh phục hoàn toàn Ma quỷ chúng ta phải bước đi trong **“nơi kín đáo của Đấng Chí Cao”** (Thi 91:1). Sa-tan chịu thua một mục đích: Cuộc chiến giữa Ma quỷ và các thánh đồ của Đức Chúa Trời đẩy chúng ta đến sự trở nên giống như Đấng Christ, ở đó bản tánh của Đấng Christ trở nên nơi nghỉ ngơi và an ninh duy nhất của chúng ta. Đức Chúa Trời cho phép cuộc chiến tạo dễ dàng cho kế hoạch đời đời của Ngài tức là khiến con người trở nên hình ảnh của Ngài (Sáng-thê-ký 1:26).

Một khi chúng ta nhận thức được rằng mục đích của Đức Chúa Cha là biến đời sống chúng ta bằng sự sống của Đấng Christ, chúng ta sẽ tiếp tục tìm thấy rằng Đức Chúa Trời có một giải pháp cho cuộc chiến thuộc linh, *đó là sự chiếm hữu bản tánh của Con Ngài!* Bạn có bị rắc rối với tà ma của sợ hãi hoặc tà ma của nghi ngờ chăng? Hãy đầu phục những lãnh vực đó cho Đức Chúa Trời, ăn năn về sự vô tín của bạn và rồi dâng mình cho đức tin của Đấng Christ ở trong bạn. Bạn có bị rắc rối với tà ma của dục vọng và tà ma bất khiết xấu hổ chăng? Hãy trình những lãnh vực tội lỗi đó cho Đức Chúa Trời, ăn năn về bản tánh cũ của bạn, nhận lãnh sự tha thứ của Đấng Christ và lòng thánh khiết của Ngài.

Đức Chúa Cha còn quan tâm đến sự hiển lộ của Con Ngài trong đời sống chúng ta hơn là việc Ngài đánh bại Sa-tan. Ma quỷ là ai mà dám thách thức lại Đức Chúa Trời Hằng Sống? Thật vậy, chân lý vĩ đại nhất là, một khi Ma quỷ nhận biết rằng sự tân công của nó chống lại đời sống bạn đã không lôi kéo bạn xa khỏi Chúa mà lại đẩy bạn tới gần Ngài hơn, một khi kẻ thù nhận biết rằng những sự cám dỗ của nó rõ ràng đẩy bạn tới việc chiếm hữu lấy đức hạnh của Đấng Christ, thì kẻ thù sẽ rút lui.

Mục Đích Là Trở Nên Giống Như Đấng Christ Chứ Không Phải Là Chiến Tranh.

Sẽ có một lúc, chúng ta sẽ nói đến sau trong sách này, khi Chúa sẽ kêu gọi chúng ta đập đổ những đồn lũy của địa ngục trên Hội Thánh và trên cộng đồng của chúng ta. Tuy nhiên, có một lúc khác, khi tham gia vào nhiều cuộc chiến thuộc linh thật ra chỉ là *làm xao lãng* khỏi sự vâng lời Đức Chúa Trời cầu bạn. Chúa Jesus đã đánh bại Sa-tan tại vườn Ghết-sê-ma-nê và tại thập tự giá, không phải bởi trực tiếp đối diện với Ma quỷ, nhưng là do việc làm trọn sứ mạng mà Ngài đã được kêu gọi tại Gô-gô-tha. *Trận chiến lớn nhất từng được chiến thắng đã được thành đạt bằng sự chết rõ ràng của Đấng thắng trận, thậm chí ở đó Ngài không có một lời nào quở trách đến kẻ thù!* Vua chúa thế gian này đã bị xét đoán, các chủ quyền và thế lực đã bị

giải pháp không phải bởi trận chiến trực diện, nhưng bởi sự đầu phục của Chúa Jesus Christ trên thập tự giá.

Có những trường hợp khi cuộc chiến của bạn chống lại Ma quỷ thực ra là sự lạc đề khỏi mục đích cao cả hơn mà Đức Chúa Trời đã dành cho bạn. Những nhà cầu thay và những cấp chỉ huy trận chiến hãy lưu ý: có một tà ma mà mục đích của nó là dụ dỗ tâm trí của một người vào địa ngục. Tên của nó là “Nhắm Sai Mục Tiêu”. Nếu bạn đang tiếp tục nhìn thấy các tà ma trong người khác hoặc trong thế giới vật chất chung quanh bạn, thì có lẽ bạn đang rõ ràng đánh nhau với tà linh này. Mục đích cuối cùng của tà linh này là tạo ra bệnh tật tâm trí trong các thánh đồ đang bước vào sự giải cứu. *Hãy lắng nghe cách cẩn thận: chúng ta không được kêu gọi để tập chú vào trận chiến hay vào Ma quỷ, trừ khi cuộc chiến đó ngăn trở sự biến hóa của chúng ta sớm trở nên giống như Đấng Christ.* Chúng ta được kêu gọi hãy tập chú vào Chúa Jesus. Tuy nhiên, công việc của Ma quỷ là lôi kéo đôi mắt chúng ta khỏi nhìn xem Chúa Jesus. Khi giới đầu thiên của Sa-tan luôn luôn liên quan đến việc lôi cuốn đôi mắt chúng ta khỏi Đấng Christ. Hãy quay hướng về Chúa Jesus và hầu như ngay lập tức chiến trận sẽ tàn đi.

Tôi biết một người có lần đã sở hữu một công ty thu âm. Ngoài việc điều hành, ông cũng dành nhiều tiếng đồng hồ sản xuất để lắng nghe “các đĩa cassette” mà từ đó tất cả các bản nhạc liên hệ được in nhiều ra. Trải qua nhiều năm, lỗi tai ông rất tinh thông trong việc ghi nhận các tiếng “xì xèo”, là những khuyết điểm cần phải được loại bỏ khỏi đĩa cassette. Một ngày kia tôi phát biểu rằng được làm việc trong ngành âm nhạc thật là thích thú. Ông đáp ứng cách sáng rõ. Ông nói: “Ông biết không, tôi đã không nghe nhạc trong nhiều năm qua. Khi mở máy ghi âm ở nhà, đầu nghe cuộn băng nào cũng vậy, tôi cũng chỉ nghe thấy những tiếng xì xèo trong máy mà thôi”.

Cũng như những ý nghĩ của người này khuynh hướng về những khuyết điểm của âm nhạc, thì sự Tập Chú Sai Lầm sẽ tìm cách chuyển tư tưởng của bạn liên tục hướng về kẻ thù. Thành linh, tất cả những gì bạn thấy cũng đều là Ma quỷ cả. Ân tứ thực sự được gọi là

“phân biệt các thần” là một ân tứ quân bình giúp bạn nhận biết được các linh thánh cũng như những tà linh. Sự thể hiện thích đáng của ân tứ này có một sự tập chú tích cực hơn cả có ảnh hưởng nhiều hơn những gì thường giả dạng như là sự phân biệt.

Một thí dụ về sự quân bình thích đáng trong sự phân biệt được thấy ở II Các-vua. Quân đội Sy-ri đã bao vây một thành phố Y-sơ-ra-ên, làm cho đầy tớ của tiên tri Ê-li-sê khiếp đảm. Để khiến cho anh ta hết sợ, Ê-li-sê đã cầu xin Chúa mở mắt cho người đầy tớ thấy. Rồi ông khích lệ người đầy tớ, **“Chớ sợ, những người ở với chúng ta đông hơn những người ở với chúng nó”** (II Các 6:16). Khi Chúa mở mắt người đầy tớ, anh ta thấy được những gì Ê-li-sê đã thấy: **“núi đầy những ngựa và xe bằng lửa ở chung quanh Ê-li-sê”** (câu 17).

Trong cuộc chiến trận thuộc linh, trận chiến không bao giờ bị giới hạn vào một công việc loài người “chúng ta chống lại chúng nó”. Trận chiến đó luôn luôn bao gồm **“những người ở với chúng ta”** chống lại **“những người ở với chúng nó”**. Sự phân biệt thực sự là ý thức rõ về vô số các thiên sứ trung thành với Đức Chúa Trời, cũng như ý thức rõ về hoạt động của lãnh vực Ma quỷ. Đồng thời biết chắc rằng các đạo quân thiên sứ ở phía chúng ta vừa mạnh hơn vừa đông hơn phía kẻ thù. Hãy nhớ rằng, nếu bạn không biết “nghe nhạc” trong thời gian chiến trận của bạn, thì sự phân biệt của bạn giới lắm cũng là bất toàn.

Chúng ta phải học biết rằng, trên bình diện bản thân, ta nên phát triển những đức hạnh tin kính tốt hơn là dành suốt ngày để cầu nguyện chống lại Ma quỷ. Thật vậy, chính *niềm vui của Chúa* sẽ đuổi đi các linh buồn chán. Chính *đức tin sống* của chúng ta phá hủy các linh vô tín, chính *tình yêu mãnh liệt* đuổi xa sự sợ hãi.

Khi chúng ta tiếp tục dâng mình cho Đấng Christ, lấy đức tin đầu phục chính mình cho bản tánh và Lời của Ngài, thì chúng ta thực sự xây dựng được chiến lũy bất khả chiến bại của sự Hiện Diện của Ngài xung quanh chúng ta. Con đường đi vào chiến lũy của Đấng Toàn Năng thật đơn giản. **Sự chiến thắng bắt đầu với Danh Chúa**

**Jesus trên môi miệng của chúng ta và được hoàn thành bởi bản
tánh của Chúa Jesus trong lòng của chúng ta.**

CHƯƠNG BẢY

CAI TRỊ Ở GIỮA NHỮNG KẺ THÙ CỦA BẠN

Sự bình an của chúng ta không phát xuất từ sự sợ hãi cùng cực, cũng không phải từ chỗ quá u “thiên liêng” đến nỗi bạn không cần để ý đến một nan đề. Nhưng đó là do bạn hết sức tin tưởng nơi tình yêu thương của Đức Chúa Trời đến nỗi bạn biết rằng, dù trận chiến và hoàn cảnh của bạn có khó khăn đến đâu thì “Đấng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian”(I Giăng 4:4). Bạn không tự tin nơi mình, bạn tin tưởng nơi Chúa.

Đức Chúa Trời Bình An Sẽ Giày Đạp Sa-Tan

Để chiến thắng trong cuộc chiến thuộc linh, chúng ta phải hiểu rõ uy quyền thuộc linh. Uy quyền thuộc linh không phải là áp đặt ý chí của bạn trên người khác. Khi bạn có uy quyền thuộc linh, bạn đã thiết lập sự bình an của Đức Chúa Trời trong một lãnh vực mà một lần đã từng đầy dẫy sự tranh chấp và áp bức. Vì vậy, để thực sự có thể tiến vào uy quyền, chúng ta trước hết phải có sự bình an.

Sứ đồ Phao-lô đã dạy “**...Đức Chúa Trời bình an sẽ kíp giày đạp quỷ Sa-tan dưới chân anh em**” (Rô-ma 16:20). Khi chúng ta giữ được bình an trong cuộc chiến thì đó là một đòn chí tử đánh vào sự áp bức và sự sợ hãi của Sa-tan. Sự chiến thắng của chúng ta không bao giờ phát xuất từ những cảm xúc hay trí tuệ của chúng ta. Sự chiến thắng của chúng ta phát xuất của chỗ chúng ta từ chối phán xét theo những gì mắt chúng ta thấy hoặc tai chúng ta nghe và chúng ta tin tưởng rằng những gì Đức Chúa Trời đã hứa sẽ ứng nghiệm.

Chúng ta sẽ không bao giờ nhận biết tường tận sự đắc thắng của Đấng Christ cho đến khi chúng ta ngưng phản ứng đối với hoàn cảnh theo thương tình con người. *Khi bạn thật sự có uy quyền trên một điều gì đó thì bạn có thể nhìn thấy điều ấy không chút lo âu, sợ*

sết. Sự bình an của bạn là bằng chứng về sự đắc thắng của bạn. Uy quyền của Chúa Jesus trên trận bão biển cuồng nộ (Math 8:23-27) là sự thực hành và mở rộng sự bình an của Ngài trên các yếu tố. Ngài không chiến đấu chống lại cơn bão, Ngài cũng không sợ bão. Ngài đối với cơn cuồng nộ của nó và bắt phục nó bằng uy quyền của Ngài, trong sự bình an trọn vẹn. Tại tòa án của Phi-lát, trong một thế giới đã bị các quyền lực của địa ngục khuấy động cơn giận cuồng điên, thì xung quanh Đấng Christ đang có một sự thái an vậy phủ, đó là sự bình an phát xuất từ quyết tâm của Ngài làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời bất kể giá nào. Tâm thần của Ngài đã phát ra một sự thái an có thể tiêu biểu như là sự bình an tại ngai thánh của Đức Chúa Trời. Trong giờ phút đó Chúa Jesus không còn là người bị xét xử mà chính là Sa-tan, là Phi-lát và dân Y-sơ-ra-ên.

Kho chứa vũ khí của Sa-tan gồm có những thứ như sợ hãi, lo âu, nghi ngờ, tự ti v.v... Mỗi thứ khí giới này cướp đi sự bình an của chúng ta và để lại rồi ren trong lòng chúng ta. Bạn có muốn phân biệt đâu là kẻ thù đang đến chống lại bạn không? Trong mạng lưới các mối quan hệ của bạn, bất cứ nơi nào bạn không có sự bình an, thì ở đó bạn có chiến tranh. Trái lại, bất cứ nơi nào bạn có chiến thắng, thì bạn có bình an. Khi Sa-tan phóng mũi lao chống lại bạn, bạn càng có sự bình an trong nghịch cảnh bao nhiêu thì bạn thực sự đang bước đi trong sự đắc thắng của Đấng Christ bấy nhiêu.

Phao-lô nói với chúng ta rằng, **“Phàm sự chẳng để cho kẻ thù nghịch ngăm dọa mình: Điều đó là một chứng nghiệm chúng nó phải hư mất. Còn anh em được cứu rồi”** (Phi-líp 1:28). Sự bình an của bạn, sự đứng vững chẳng chuyển lay trên Lời Chúa của bạn là một dấu hiệu bạn đã đứng đúng chỗ trong sự hoàn toàn đầu phục ý muốn của Đức Chúa Trời. Chính sự kiện bạn **“Không để cho kẻ thù ngăm dọa mình”** là một dấu hiệu bạn có uy quyền trên nó rồi.

Người Tạo Hòa Bình Là Con Cái Đức Chúa Trời

Sự bình an là Quyền phép Đức Thánh Linh. Một người tạo hòa bình không phải chỉ là người chống lại chiến tranh, đó là người có

lòng đầu phục Đấng Christ cả tâm thần lẫn mục đích đến nỗi người đó có thể được gọi là “con cái của Đức Chúa Trời”. Người đó đi đâu, Đức Chúa Trời theo cùng và Đức Chúa Trời đi đâu, người đó đi theo. Người đó không biết sợ, có bình an và dạn dĩ. Sự bình an từ người đó phát ra ánh sáng soi đường và hơi nóng ra từ ngọn lửa.

Trong những cuộc tranh chiến ở đời, sự bình an của bạn thực sự là một vũ khí. Thật vậy, sự tin tưởng của bạn tuyên bố rằng bạn không rơi vào sự dối trá của Ma quỷ. Bạn thấy không, bước đầu tiên hướng đến uy quyền thuộc linh trên kẻ thù là có sự bình an bất chấp các hoàn cảnh của chúng ta. Khi Chúa Jesus đối diện với Ma quỷ, Ngài không đối diện với nó bằng những cảm xúc của Ngài hay trong tình trạng sợ hãi. Biết rằng Ma quỷ là kẻ nói dối, Ngài chỉ khước từ không chịu để bị ảnh hưởng bởi tất cả tiếng nói nào hơn tiếng nói của Đức Chúa Trời. Sự bình an của Ngài đã chiến thắng Sa-tan, uy quyền của Ngài đánh bại sự dối trá, Ma quỷ chạy xa.

Yên Nghỉ Trước Khi Cai Trị

Trong Thi-thiên 23, Đa-vít đã tuyên bố, **“Đầu khi tôi đi trong trùng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì Chúa ở cùng tôi...”** Có một chỗ bước đi với Đức Chúa Trời là nơi bạn không sợ gì Ma quỷ. Đa-vít đã đương đầu với một con sư tử, một con gấu và một tên khổng lồ. Trong Thi-thiên này ông đã đứng trong **“trùng bóng chết”**, thế nhưng ông **“chẳng sợ tai họa nào”**. Đa-vít đặt lòng tin cậy nơi Chúa. Ông nói, **“...vì Chúa ở trong tôi”**. Vì Đức Chúa Trời ở với bạn, nên mọi nghịch cảnh bạn đối diện sẽ được bạn chiến thắng khi bạn duy trì lòng tin đặt nơi Đức Chúa Trời! Đa-vít tiếp tục, **“...Ngài dọn bàn cho tôi trước mặt kẻ thù nghịch tôi”**. Trận chiến bạn đang dự vào chẳng bao lâu sẽ trở thành một bàn tiệc cho bạn, một kinh nghiệm sẽ nuôi dưỡng và gây dựng bạn trong đời sống thuộc linh.

Chỉ có sự bình an của Đức Chúa Trời mới dạt tắt được những phản ứng xác thịt của bạn trong trận chiến. Nguồn gốc sự bình an của Đức Chúa Trời là chính mình Đức Chúa Trời. Thật vậy, **“Trước**

ngôi có như biển trong ngàn giống thủy tinh...” (Khải 4:6a). Biển thủy tinh là một biểu tượng: không có gợn sóng lẫn tẩn, không có sóng lớn, không có xao động nào làm rối ren Đức Chúa Trời. Đức Giê-hô-va không bao giờ lo âu, không bao giờ vội vã. Cũng không bao giờ không có câu trả lời. Biển chung quanh Ngài hoàn toàn yên tĩnh, lặng thính. Tất cả những sự chiến thắng của chúng ta đều phát xuất từ việc chúng ta cùng đồng ngồi với Ngài tại đây

Đức Chúa Trời là Thiên Phụ của chúng ta. Giê-ru-sa-lem trên trời là mẹ chúng ta, nơi sang bản tánh mới của chúng ta (Gal 4:26). Và bạn, bạn là người con yêu dấu của Đức Chúa Trời, là phần tử của gia đình Đức Cha và người nhà của Đức Chúa Trời (Êph 2:19). Bạn phải biết rằng sự khải thị rằng bạn không phải đấu tranh để được lên thiên đàng, trái lại bạn đã được sanh ra tại đó trong sự tái sanh rồi (Giăng 3:1-8). Bạn phải được an cư và ổn định vị trí một cách đúng đắn trong mối quan hệ của bạn với Đấng Toàn Năng.

Đối với những người đã sanh lại từ trên cao, Ngài phán, **“...Hãy ngồi bên hữu ta, cho đến chừng ta đặt kẻ thù nghịch ngươi làm bệ chân cho ngươi”** (Thi 110: 1-2). Trước khi bạn tham chiến, bạn hãy nhớ rằng không phải Ma quỷ sợ bạn đâu mà nó sợ Đấng Christ đang ở trong bạn! Chúng ta đã được cất lên và đang ngồi với Đấng Christ trong các nơi trên trời (Êph 2:6). Đây là lý do tại sao Đức Thánh Linh tiếp tục phán với chúng ta rằng sự thờ phượng Đức Chúa Trời là sự đáp ứng đầu tiên của chúng ta trong trận chiến. Bạn hãy đặt mình vào trong sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời. Hãy ngồi ở đó, yên nghỉ, biết rằng Đấng Christ đã khiến các kẻ thù của bạn làm bệ cho chân bạn rồi. Từ vị trí yên nghỉ, Lời Chúa tiếp tục, **“Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực người: Hãy cai trị giữa các thù nghịch ngươi”** (Thi 110:2).

Sự yên nghỉ đi trước sự cai trị. Sự bình an đi trước quyền năng. Đừng tìm cách cai trị trên Ma quỷ cho đến khi bạn đầu phục quyền cai trị của Đức Chúa Trời trên bạn. Trọng điểm của chiến thắng phát xuất từ việc tìm kiếm Đức Chúa Trời cho đến khi bạn tìm thấy Ngài, và khi tìm thấy ngài rồi, bạn hay đề cho sự Hiện Diện của Ngài đầy

dẫn tâm linh của bạn với sự bình an của Ngài. Từ chỗ an toàn tại bên hữu Ngài, khi chúng ta yên nghỉ trong sự chiến thắng của Ngài, chúng ta hãy cai trị giữa những kẻ thù của chúng ta.

PHẦN HAI:

CHIẾN TRƯỜNG CỦA HỘI THÁNH

Những Hội Thánh khác trong các thành phố của chúng ta không phải là kẻ thù của chúng ta. Chúng ta hãy học cách chiến tranh chống lại những ảo tưởng và những sung đột, những sợ hãi và những ganh tị mà địa ngục đã gửi đến để chia rẽ chúng ta. Nếu Chúa Jesus luôn luôn cầu nguyện cho sự hiệp làm một (Giăng 17:20-23), thì chúng ta nhận biết rằng Sa-tan đang liên tục chống lại sự hiệp nhất đó. Ma quỷ biết rằng khi chúng ta trở nên một với Đấng Christ và qua Ngài, chúng ta thành một với nhau, thì chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi Hội Thánh do Chúa Jesus xây dựng này đã phá hủy vương quốc của địa ngục!

CHƯƠNG TÁM

CHÚA TUỐT GƯƠM TRẦN

Trong tất cả những tên mà Cha Thiên Thượng có thể đặt cho con Ngài, thì điều có ý nghĩa nhất là Ngài đã chọn tên “Jesus”, vì Jesus trong tiếng Hy Lạp là hình thức của tên “Giô suê” là danh tướng của người Hê-bơ-rơ đã lãnh đạo dân chúng vào chiến trận. Để chuẩn bị cho các chiến thắng lẫy lừng hơn, chúng ta cần có một sự khai thị lớn hơn về Chúa Jesus Christ, chúng ta cần thấy Ngài như Ngài sẽ được bày tỏ ra trong những giờ phút cuối cùng của thời đại này: Một Đại Tướng Thánh, đã sẵn sàng lâm trận.

Bạn Có Nhận Ra Chúa Jesus Khi Ngài Hiện Đến Không?

“Xảy khi Giô-suê ở gần Giê-ri cô, ngược mắt lên mà nhìn, bèn thấy một người đứng cầm gươm trần đối diện cùng mình. Giô-suê đi lại người và nói rằng: Người là người của chúng ta hay là người của kẻ thù địch chúng ta?” (Giô-suê 5:13).

Có một điều gì đó về thời gian ngay trước khi Đức Chúa Trời hành động, khiến cho nhiều người hoang mang không biết Chúa phù giúp họ hay là chống lại họ. Ngài dường như quá trực diện, quá căng thẳng, quá “khác” với Đấng mà chúng ta đã học biết phải tin cậy. Thế nhưng, trong những năm tháng cuối cùng này, đây chính là tình hình thực tế trong mối quan hệ của Chúa với Hội Thánh của ngài. Chúa đã đứng trước mặt chúng ta với thanh gươm tuốt trần. Có lẽ bạn đã trải qua một thời điểm khi mà mũi gươm tuốt trần của Đấng Christ dường như nhắm thẳng vào ngay quả tim của bạn.

Hãy để tôi xác định lại với bạn, Đức Chúa Trời đang đứng về phía bạn. Thật ra, đây là mục đích bày tỏ của Ngài để phóng lưới gươm này của Đức Thánh Linh tức là Lời của Đức Chúa Trời

(Ê-phê-sô 6:17) thông qua lời nói và sự cầu nguyện bạn. Nhưng trước khi lưỡi gươm của Chúa xuất hiện ra qua môi miệng của bạn thì trước hết nó phải trải qua tấm lòng của bạn. Đức Chúa Trời phải đối diện với đòn lủy của sự sợ hãi ở trong chúng ta trước khi chúng ta có thể chiến thắng kẻ thù ở các nơi trên trời.

Đừng có rút lui hay kinh hãi trước sự bày tỏ mạnh mẽ này của con Đức Chúa Trời vì thực ra đây là sự khởi đầu của Đức Chúa Trời để khiến bạn thích hợp với chiến trận. Vào lúc bạn được huấn luyện đầy đủ rồi, bạn sẽ là một chiến sĩ dạn dĩ, không biết sợ trong đạo quân của Ngài. Tuy nhiên, hiện tại chúng ta là những người vô kỷ luật, quá được nuông chiều, không hiểu rằng thời điểm chiến tranh đang mở ra trước mắt chúng ta. Chúng ta phải nhận biết rằng trong những giờ phút cuối cùng của thời đại này, để chuẩn bị chúng ta trong sự giận hờn của Sa-tan khi ngày nó không còn bao nhiêu nữa(Khải-huyền 12:12), Chúa Jesus sẽ dấy lên một đạo quân mà với họ Ngài sẽ được bày tỏ ra một cách khác lạ đối với hầu hết các Cơ Đốc Nhân.

Ê-sai nói với chúng ta rằng, **“Đức Giê-hô-va sẽ ra như người mạnh dạn, giục lòng sốt sắng của người lính chiến, kêu la quát tháo, ra sức cự lại kẻ thù nghịch mình”** (Ê-sai 42:13). Chúng ta được biết Chúa như là Cứu Chúa của chúng ta và là Đấng Chấn giữ của chúng ta. Những sự khảo thí này về Chúa yêu dấu của chúng ta đến lúc không còn bày tỏ nữa bởi vì một khía cạnh mới của bản tánh Ngài đã được bày tỏ đó rất khác xa với những gì chúng ta từng biết về Ngài. Nhưng hãy yên lòng, Vị Vua Tướng Lãnh đáng sợ này, với thanh gươm tuốt trần, với tiếng reo hò chiến trận trên môi, cũng chính là Cứu Chúa Phước Hạnh đã chịu chết trên thập tự giá vì tội của chúng ta.

Thế nhưng, thực ra, chúng ta không thể làm nhẹ bớt đi cú sốc trong lần bày tỏ sắp tới đây về Đấng Christ. Sự kinh khủng ngay lập tức của bạn sẽ không ít hơn sự kinh khủng đã xảy ra cho Giô-suê trên những đồng bằng của Giê-ri-cô. Những quan niệm của bạn sẽ bị lung lay và những nỗi sợ hãi sẽ tràn đến.

Chúng ta hãy nhìn lại Giô-suê, ông là người đã thực sự biết về Chúa một cách thân mật, kỳ diệu trong đền tạm ngoài sa mạc. Nhưng giờ đây, đứng trước ông là một sự khải thị mới của Đấng Christ. Chính Đức Giê-hô-va đã đến để lãnh đạo dân sự Ngài vào cuộc chiến tranh. Cuối cùng, những dân tị nạn từ Ai Cập, và con cháu ở sa mạc của họ sẽ đáng bại nhiều dân tốt mạnh mẽ hơn và đông dân số hơn họ (Phục truyền 9:1). Họ sẽ làm được điều bất khả thông qua quyền năng của Đức Giê-hô-va.

Giô-suê đã được cảnh giác, nhưng cả Giô-suê và dân sự cùng với ông, đều được chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc chiến này thậm chí nhiều hơn là họ nhận biết. Thời gian của họ trong đồng vắng đã tạo cho họ đủ điều kiện để chiến đấu. Cũng một thể ấy, kinh nghiệm sa mạc mà bạn được đặt vào không phải là một hình phạt nhưng là một thời kỳ để chuẩn bị và để học cách vâng lời. Bạn đã từng chứng kiến cách run sợ về cái chết thuộc linh của những nhà lãnh đạo Hội Thánh đã không vâng lời Chúa. Nhưng bạn đã không vấp phạm về sự không vâng lời của họ, bạn đã học tập từ đó rất nhiều!

Trước khi Chúa Jesus trở lại, những người đã từng trải qua những sự thử thách trong đồng vắng sẽ nhận được một sự khải thị khác: Đấng Christ sẽ được bày tỏ cho họ như là **“Tướng của Đạo Bình”**. Họ sẽ sẵn sàng đi theo Chiên Con bất cứ nơi nào Ngài đi.

“Giô-suê bèn sắp mình xuống đất, lạy và hỏi rằng: Chúa truyền cho tôi tớ Chúa điều gì? Tướng Đạo bình của Đức Giê-hô-va nói cùng Giô-suê rằng: “Hãy lột giày khỏi chân ngươi, vì nơi ngươi đứng là thánh”. Giô-suê bèn làm như vậy” (Giô-suê 5:14-15).

Sự bày tỏ mới này về Chúa là sự thánh khiết. Đừng vội phê phán những gì bạn chưa hiểu hết! Chúng ta đang bắt đầu nhận thức về Chúa như Ngài thật sự như thế nào và như Ngài đã bày tỏ trong những ngày sắp tới ra sao.

Lời hứa của Chúa, mà chúng ta đọc thấy trước đây, là Ngài **“...sẽ ra như người mạnh dạn, giục lòng sốt sắng như người lính chiến, kêu la chiến tranh. Ngài sẽ đắc thắng những kẻ thù của Ngài”**.

Trong hàng ngũ của Hội Thánh Đang Tiến Hành, Chúa Jesus đang kêu lên tiếng gọi chiến tranh. Bạn có thể nghe tiếng kêu la của Ngài trong sự cầu thay của Ngài không? Có một uy quyền mới đang được đẩy lên, một thể hệ mới đang sấm vang với tiếng cầu nguyện có tính cách tiên tri. Qua Hội Thánh, chính Đấng Christ đang chiến thắng những kẻ thù của Ngài! Thực vậy, các cửa Âm Phủ không thắng được Hội Thánh mà Chúa Jesus đang xây dựng! (Math 16:18). Giờ đã đến cho Hội Thánh Ngài tăng trưởng mọi khía cạnh ở trong Ngài, là Đầu chúng ta, là Đấng Christ, là Tướng Đạo Binh, *là vua của chúng ta* (Ê-phê-sô 4:15).

CHƯƠNG CHÍN

HÃY CÂN THẬN VỀ ĐỒN LŨY CỦA TÌNH YÊU NGUỘI LẠNH

Tình yêu của bạn có đang tăng trưởng, và trở nên mềm mại hơn, sáng chói hơn, dám làm hơn và thấy rõ hơn không? Hay là nó đang trở thành phân biệt hơn, tính toán hơn, ít dễ bị tổn thương hơn và ít bị dễ sẵn sàng hơn không? Đây là vấn đề rất quan trọng, vì Cơ Đốc Giáo của bạn chỉ có thực theo như sự thực của tình yêu của bạn mà thôi. Một sự suy thoái có mức độ trong khả năng yêu thương của bạn là bằng chứng rằng một đồ đùn lũy của tình yêu nguội lạnh đang phát triển bên trong bạn rồi.

Hãy Canh Giữ Chống Lại Tình Thần Không Chịu Tha Thứ

“Vì có tội ác sẽ thêm nhiều, thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lạnh” (Ma-thi-ơ 24:12).

Một khu vực chính của cuộc chiến thuộc linh thường chống lại Hội Thánh là lãnh vực các mối quan hệ của Hội Thánh. Sa-tan biết rằng một Hội Thánh tự chia rẽ không thể đứng vững. Chúng ta có thể vui hưởng những phước hạnh tạm thời và những lần chọc thủng phòng tuyến quân địch nhứt thời, nhưng để chiến thắng một cuộc chiến có quy mô toàn thành phố, Chúa Jesus đang dấy lên một Hội Thánh toàn thành hợp nhứt. Một tín hiệu của Hội Thánh hiệp một, chiến thắng sẽ là sự kết ước của Hội Thánh với tình yêu thương. Thế nhưng, vì tội ác càng gia tăng vào cuối thời đại này, nên tình yêu Cơ Đốc thực sự sẽ bị tấn công cách mãnh liệt.

Không có sự hiệp nhất thuộc linh và từ đó không có sự chiến thắng lâu dài này, mà không có tình yêu thương. Tình yêu là một mối đam mê cho sự hiệp làm một. Mặc khác, sự cay đắng là một đặc

điểm đáng để ý của sự thiếu vắng tình yêu. Tình yêu nguội lạnh này là một đồn lũy của Ma quỷ. Trong thể hệ của chúng ta, tình yêu nguội lạnh đang gia tăng trở thành tình trạng chung. Nó cắt đứt năng lực của sự cầu nguyện, nó làm tê liệt dòng chảy của sự chữa lành và sự ra đi. Thực ra, nơi nào có sự không tha thứ liên tục và cứng cỏi trong một người hay trong Hội Thánh, thì thế giới Ma quỷ (Ma-thi-ơ 18:34) có lối vào thoải mái, không gì ngăn trở.

Kinh Thánh cảnh cáo rằng ngay cả một gốc rễ cay đắng nhỏ bé trong đời sống một người vẫn có thể lan ra và làm ô uế nhiều người (Hê-bơ-rơ 12:15). *Sự cay đắng là một sự trả thù chưa thực hiện*. Sự thiếu suy nghĩ và sự tàn nhẫn của người khác có thể làm cho chúng ta bị tổn thương sâu xa. Điều không tránh được là trong một thế giới thô bạo và tàn nhẫn, đôi khi bạn sẽ bị tổn thương. Nhưng nếu bạn không chịu phản ứng bằng tình yêu và sự tha thứ, nếu bạn cứ giữ trong tâm linh mình món nợ mà người xúc phạm đang mắc với bạn, thì sự xúc phạm đó sẽ cươp đi khỏi lòng bạn khả năng để yêu thương. Không còn nhạy cảm nữa bạn, bạn sẽ trở thành một thành phần của khối đa số trong những Cơ Đốc Nhân thời đại cuối cùng mà tình yêu của họ **“đang nguội lạnh dần”**.

Sự cay đắng là triệu chứng cổ điển của đồn lũy tình yêu nguội lạnh. Để xử lý tình trạng này, bạn phải ăn năn thái độ của mình và tha thứ cho người làm thương tổn bạn. Kinh nghiệm đau thương này được Đức Chúa Trời cho phép xảy ra để dạy bạn cách yêu thương những kẻ thù của bạn. Nếu bạn còn giữ mãi tinh thần không thứ cho người làm bạn tổn thương, là bạn đã hỏng cuộc trắc nghiệm này. May thay, đây chỉ là một cuộc trắc nghiệm, chứ không phải là một cuộc thi tuyển cuối cùng. Bạn thực sự cần phải tạ ơn Đức Chúa Trời về cơ hội để lớn lên trong tình yêu thiện thương. Hãy tạ ơn Chúa vì cả cuộc đời của bạn đã không bị nuốt mất trong sự cay đắng, hận thù. Hàng triệu linh hồn hằng ngày đã bị quét đi vào sự phán xét đời mà không có bất cứ hy vọng gì thoát khỏi sự cay đắng, nhưng bạn đã được Đức Chúa Trời ban cho một lối thoát đó là *tình yêu thương!*

Khi bạn ôm chặt lấy tình yêu của Đức Chúa Trời và bắt đầu trong sự tha thứ, thì bạn đang thực sự san bằng đồn lũy của sự cay đắng cùng biểu hiện của nó là tình yêu nguội lạnh trong đời sống của bạn. Vì có kinh nghiệm này, cuối cùng bạn sẽ có nhiều tình yêu hơn lúc nào hết. Bạn thực sự cần phải cảm tạ Đức Chúa Trời.

Tình Yêu Không Kết Ước Không Phải Là Tình Yêu

“Khi ấy cũng có nhiều kẻ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và sẽ đồ dành lắm kẻ. Lại vì có tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lạnh” (Math 24:10-12).

Tôi muốn làm sáng tỏ cách hoàn toàn ở đây: Không hề có tình yêu mà không có sự kết ước. Mức độ tình yêu của bạn được tìm thấy trong chiều sâu của sự kết ước của bạn. Có bao nhiêu lần tôi nghe người ta nói với tôi, “Có lần tôi đã yêu nhưng rồi tôi bị tổn thương”. Hoặc là, “Tôi đã kết ước cho sự phục vụ Chúa, nhưng họ đã lạm dụng tôi”. Những người rút lui khỏi sự kết ước, không bao giờ nhận biết rằng tình yêu của họ đang nguội lạnh dần! Bề ngoài có vẻ họ không có gì nguội lạnh - Họ vẫn đi nhà thờ, đọc Kinh Thánh, dâng phần mười, ca hát và trông giống như những Cơ Đốc Nhân - thể nhưng bên trong họ đã trở nên xa lạ và giữ khoảng cách với những người khác. Họ đã lui đi trong tình yêu của Đức Chúa Trời.

Chúa Jesus đã phán, **“sự gây nên phạm tội tất nhiên phải có...”** (Ma-thi-ơ 18:7). Trong cuộc sống của bạn sẽ có những lúc khi mà ngay cả những người tốt vẫn có những ngày xấu tệ. Bao lâu bạn còn sống trên đất, sẽ không bao giờ có lúc “sự gây nên phạm tội” vắng bóng trên đường bạn đi. *Người ta không vấp trên vai người khác nhưng vấp trên những cục đá, những vật nhỏ bé.* Vấp nghĩa là không bước đi được nữa và ngã xuống. Mới đây bạn có vấp phạm vì sự yếu đuối hay tội lỗi của người khác không? Bạn có chỗi dậy trở lại và tiếp tục yêu thương như bạn đã làm trước đây hay là sự vấp phạm đó đã khiến cho bạn rút lui khỏi sự việc bước đi trong tình yêu

thương nữa rồi? Để giữ mãi giá trị của bạn, bạn cần phải phải tha thứ cho những ai khiến bạn vấp ngã.

Mỗi một lần bạn từ chối tha thứ hoặc bỏ qua sự yếu đuối trong người khác, lòng bạn không chỉ cứng đối với họ, nó còn cứng lại đối với Đức Chúa Trời. Bạn không thể hình thành một quan niệm tiêu cực của người khác (cho dù họ đáng như vậy) và để cho quan niệm đó kết tinh lại thành một thái độ. Thì mỗi lần bạn làm như vậy, thì một khía cạnh của lòng bạn sẽ nguội lạnh với Đức Chúa Trời. Bạn có thể vẫn nghĩ rằng mình cởi mở với Đức Chúa Trời, nhưng Kinh Thánh đã nói rõ: **“... Kể nào chẳng yêu anh em mình thấy, thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình chẳng thấy được”** (I Giăng 4:20).

Bạn có thể không thích việc mà người đó làm, nhưng bạn không được phép ngưng yêu thương họ. Tình yêu là sự lựa chọn duy nhất của bạn.

Tình yêu thương mà tôi ngụ ý đến ở đây là gì? Thứ nhất, tôi không chỉ ngụ ý đến “tình yêu cứng rắn”. Tôi ngụ ý đến tình yêu mềm mại, âu yếm, nhạy cảm, cởi mở, bèn bỉ. Đức Chúa Trời sẽ cứng rắn và chúng ta cần kiên quyết khi Ngài dạy chúng ta như vậy, nhưng bên dưới sự cương quyết đó phải là dòng sông tình yêu ngầm chảy đang chờ tuôn đổ ra thành hành động. Nói đến tình yêu là tôi ngụ ý đến một sự thương xót, được tăng thêm năng lực nhờ bởi đức tin và sự cầu nguyện, để nhìn thấy được điều tốt nhất của Đức Chúa Trời phát ra từ trong con người mà tôi yêu thương. Khi tôi yêu thương một người nào, tôi đã quyết định trước rằng tôi sẽ đứng chung với họ, bất kể là họ sắp trải qua điều gì.

Mỗi người chúng ta đều cần có người kết ước với chúng ta như những cá nhân, những người biết rằng chúng ta không phải là người hoàn hảo nhưng vẫn cứ yêu thương chúng ta. Sự thể hiện của Nước Đức Chúa Trời sẽ không xảy đến nếu không có những người kết ước lẫn nhau để đạt đến mức đầy tròn của Đức Chúa Trời. Chúng ta không nói về sự cứu rỗi, chúng ta đang nói về việc lớn lên trong sự

cứu rồi đó cho đến khi chúng ta yêu thương và kết ước lẫn nhau với tình yêu của Chúa Jesus.

Nhiều người sẽ vấp ngã trên những lỗi nhỏ và sự yếu đuối của người khác. Những việc nhỏ bé đó được kẻ thù nhanh chóng thổi phồng lên thành những chuyện lớn. Ôi, những lý lẽ người ta dùng để biện minh cho việc rút lui xa lánh người khác thật mong manh biết bao! Trong thực tế, những vấn đề này, thường xảy ra trong Hội Thánh hay trong giới Mục sư, Truyền đạo, đều là một thứ hỏa mù che đậy sự thiếu sót tình yêu trong con người ấy mà thôi.

Chúng ta cần vượt qua sự trì trệ trong việc kết ước yêu thương của chúng ta, bởi vì không một ai sẽ đạt được sự đầy tròn của những mục đích của Đức Chúa Trời trên đất mà lại không chịu kết ước với những con người bất toàn dọc trên đường người ấy đang đi.

“Vâng, ngay khi nào tôi tìm được một Hội Thánh tin tưởng như tôi, thì tôi sẽ kết ước”. Đây là câu kiêu từ nguy hiểm, bởi vì ngay khi bạn quyết định không muốn tha thứ, hoặc Đức Chúa Trời bắt đầu xử lý đến phẩm chất tình yêu của bạn thì bạn sẽ qui trách việc rút lui của bạn vào một vài sự khác biệt nhỏ nhất về giáo lý. Nước của Đức Chúa Trời không chỉ căn cứ trên các giáo lý, nước đó được thành lập trên mối quan hệ - những mối quan hệ với Đức Chúa Trời và vì có Đức Chúa Trời, có những mối quan hệ với nhau. Những giáo lý chỉ giúp để định nghĩa các mối quan hệ đó mà thôi. Chúng ta không phải là “Kê-chông-lại-giáo-lý” nhưng chúng ta chống lại các giáo lý trống rỗng vốn có vẻ giống như những đức hạnh nhưng chỉ là những cái có để biện minh cho tình yêu nguội lạnh mà thôi.

Những Điều Răn Lớn Nhất

Có lần một chuyên gia về Luật phát đã hỏi Chúa Jesus rằng điều răn nào là lớn nhất. Câu trả lời của Ngài thật kỳ diệu. Ngài phán, **“Ngươi phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời ngươi. Đây là điều thứ hai: Ngươi phải yêu kẻ lân cận như mình”** (Mác 12:30-31). Chúa Jesus đã nói rằng, **“còn điều răn thứ hai đây cũng như vậy”** (Ma-thi-ơ

22:39). Khi bạn yêu thương Đức Chúa Trời, thì tình yêu của bạn với những người khác sẽ giống tình yêu của bạn dành cho Chúa: *“Điều răn thứ hai cũng như điều răn thứ nhất”*. Bạn càng yêu mến Đức Chúa Trời một cách vô điều kiện bao nhiêu thì bạn càng yêu người khác vô điều kiện bấy nhiêu.

Đối với những người có thái độ “giống như Chúa Jesus và tôi”, thì tôi xin nói, thật kỳ diệu là bạn đã tìm gặp được Chúa Jesus. Nhưng bạn không thể thật sự có Chúa Jesus và đồng thời lại không làm theo những gì Ngài phán dạy. *Kết quả của tình yêu là đức tin trong Đấng Christ là tình yêu và đức tin giống như của Đấng Christ*, nghĩa là chúng ta phải kết ước yêu thương dân sự của Ngài, y như Ngài yêu thương họ vậy.

Bạn thấy không, Nước Đức Chúa Trời không ở riêng trong bạn và trong tôi. Nước Trời đang ở trong chúng ta, cách tập thể. Chúng ta đáng được hoàn chỉnh thành một đơn vị hiệp nhất (Giăng 17). Để có được Nước Trời, chúng ta phải kết ước với nhau như những cá nhân và như những Hội Thánh. Nếu Đấng Christ chấp nhận chúng ta trong khi chúng ta còn bất toàn, thì chúng ta cũng phải chấp nhận lẫn nhau. *Người có Nước Đức Chúa Trời thực sự là người chiến thắng được nhưng trở ngại về các lầm lỗi của nhau*. Họ giúp đỡ lẫn nhau để trở nên những gì Đức Chúa Trời đã kêu gọi họ trở thành: Một thân thể sống của Chúa Jesus Christ.

Hãy nhớ rằng, mục đích của việc đập đổ đồn lũy của tình yêu nguội lạnh là để nhìn thấy sự hiệp nhất của thân thể Đấng Christ được bày ra. Bạn sẽ được thách thức trong việc làm này, nhưng nếu bạn kiên trì, bạn sẽ khám phá được những chiều cao, chiều sâu, chiều dài và chiều rộng của tình yêu thương của Đấng Christ. Bạn sẽ trở nên một thân thể được đầy đầy và tràn ngập chính mình Đức Chúa Trời.

CHƯƠNG MƯỜI

ÂN TỬ PHÂN BIỆT

Đức Thánh Linh sẽ phán trong giấc chiêm bao, những khai tượng và những lời tiên tri, nhưng phần nhiều những điều đã bày tỏ sẽ thực sự xảy đến thông qua khả năng nhận biết một cách đúng đắn của chúng ta. Kinh Thánh dạy chúng ta rằng Chúa Jesus đã nhận biết những tư tưởng của người khác “trong Thánh Linh của Ngài”. Đối với chúng ta cũng vậy, nếu chúng ta muốn bước vào sự phân biệt thiêng liêng, thì những quan niệm về đời sống của chúng ta phải được tẩy sạch khỏi các tư tưởng và lối phản ứng của con người.

Để Phân Biệt Bạn Không Nên Xét Đoán

Sự phân biệt thực sự sẽ không khởi đầu cho đến khi chúng ta đóng đinh cái bản năng ưa xét đoán của chúng ta. Việc này cần nhiều tháng và thường là nhiều năm, để nhổ bỏ hết tất cả các hệ thống tư tưởng vốn không được trồng trong mảnh đất thiêng liêng của đức tin và tình yêu thương người khác. Để chiếm hữu được sự phân biệt vốn có trong **“tâm trí Đấng Christ”** (I Côr 2:16), chúng ta trước hết phải tìm được tấm lòng của Đấng Christ. Tấm lòng và tình yêu thương của Chúa Jesus được gôm tóm trong chính Lời của Ngài: **“... Ta đến chẳng để xét đoán thế gian, nhưng để cứu chuộc”** (Giăng 12:47).

Sự phân biệt thuộc linh là ân huệ để nhìn thấy điều không thấy được. Đó là một ân tứ của Đức Thánh Linh để nhận biết những gì trong tâm linh. Mục đích của sự phân biệt là để thấy tận bản tánh của điều đang được dấu kín. Nhưng điều che giấu đầu tiên cần phải được cất đi là tấm màn che trên tâm lòng của chính chúng ta. Chúng ta phải nhìn thấy chính chúng ta và biện pháp cần thiết của chúng ta. Vì khả năng để nhận thấy điều bên ngoài phát xuất từ việc Đấng Christ bày tỏ ra điều ở bên trong. Chúa Jesus đòi hỏi chúng ta phải hiểu nhu cầu của chúng ta về sự thương xót của Ngài, để nhờ ân điển chúng ta

đã nhận được, chúng ta có thể phục vụ người khác một cách thương xót. Trong quá trình này, chúng ta sẽ khám phá ra sự hư hoại và sự ích kỷ của bản tánh xác thịt trong chúng ta. Chúng ta sẽ biết cách thông suốt rằng ân tứ phân biệt không phải là một khả năng của tâm trí chúng ta.

Chúng ta phải mãi mãi ý thức rằng mục đích của Đấng Christ là để cứu rỗi chứ không phải là xét đoán. Chúng ta đã được kêu gọi để đi thông qua con đường hẹp và ẩn kín để vào trong bản tánh thực sự của những con người có cần. Nếu chúng ta muốn thực sự giúp đỡ con người, chúng ta phải nhớ rằng, chúng ta đang đi theo Đấng được gọi là Chiên Con.

Nền tảng này phải được lập một cách đúng đắn, vì nếu bạn muốn phân biệt, bạn không thể phản ứng lại. Để nhận biết, bạn phải làm cho mình đui mù đối với điều dường như rõ ràng. Người ta có thể phản ứng lại với bạn nhưng bạn không thể phản ứng lại họ. Bạn phải luôn luôn giữ vững bản tánh tha thứ, vì Ma quỷ bạn muốn đuổi đi sẽ nói lại với bạn trong tiếng nói của người đó, giả dạng như chính người đó nói ra bạn. Chính vì lý do này Chúa Jesus đã phán, **“Nếu ai nói phạm đến Con Người, thì sẽ được tha”** (Ma-thi-ơ 12:32). Chúa Jesus đã sẵn sàng trong lòng để tha thứ cho loài người *trước khi* họ phạm tội nghịch cùng Ngài. *Ngài biết sứ mạng của Ngài là chết cho loài người, không phải định tội cho họ.*

Chúng ta không chỉ được kêu gọi để bước vào sự sống của Đấng Christ, nhưng cũng được kêu gọi để bước vào sứ mạng của Ngài nữa. Chúa Jesus đã phán, **“Như Cha đã sai con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian...”** (Giăng 17:18). Chúng ta sẽ được kêu gọi cho chịu chết để những người khác được sống. Vì vậy, chúng ta phải nhận biết rằng trước khi sự nhận thức của chúng ta phát triển, tình yêu của chúng ta phải phát triển cho đến khi thái độ bình thường của chúng ta là một thái độ tha thứ. Nếu Đức Chúa Trời bày tỏ cho chúng ta tấm lòng của loài người, và sử dụng chúng ta để giải cứu họ khỏi sự tù đầy, chúng ta không thể phản ứng lại những gì họ nói. Khi sự nhận thức của chúng ta càng trở nên giống chính mình Đấng Christ

hơn và lòng người được bày tỏ cho chúng ta, thì chúng ta cũng thậm chí không nên phản ứng lại những gì họ *suy nghĩ* nữa.

Nếu chúng ta không bước vào sự tha thứ thiên liêng, chúng ta sẽ bước đi trong sự lừa dối rất nhiều. Chúng ta sẽ tưởng rằng chúng ta đang biết phân biệt trong khi thực tế chúng ta đang nhìn thấy xuyên qua tấm màn của một “linh phê phán”. Chúng ta phải biết những sự yếu đuối của chúng ta, vì nếu chúng ta đui mù với những tội lỗi của chúng ta, thì những gì chúng ta tưởng rằng mình phân biệt được ở người khác sẽ chỉ là sự phân biệt được ở người khác sẽ chỉ là sự phản ánh lại của chính mình chúng ta. Thật vậy, nếu chúng ta không tiến tới trong tình yêu thương, chúng ta sẽ thực sự trở thành một mối đe dọa cho thân thể của Đấng Christ.

Đây chính thực là điều Chúa Jesus đã dạy khi Ngài phán, **“Các người đừng xét đoán ai, để mình khỏi bị đoán xét. Vì các người đoán xét người ta thế nào, thì họ cũng đoán xét lại thế ấy, các người lường cho người ta mực nào, thì họ cũng lường lại cho mực ấy. Sao người dòm thấy cái rác trong mắt anh em người, mà chẳng thấy cây đà trong mắt mình? Sao người dám nói với anh em rằng: Để tôi lấy cái rác ra khỏi mắt anh, mà chính người có cái đà trong mắt mình?”**

Hỡi kẻ giải hình, trước hết phải lấy cây đà khỏi mắt mình đi, rồi mới thấy rõ mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em mình được” (Ma-thi-ơ 7:1-5).

Sự ăn năn là cất bỏ “cái đà” trong tâm nhìn của chúng ta, đó thực sự là khởi đầu của việc nhìn thấy cách rõ ràng. Có nhiều người tưởng rằng họ đang nhận lãnh được sự phân biệt của Chúa về điều này hay điều khác. Có lẽ trong một số những điều như thế, chỉ có Đức Chúa Trời mới biết mà thôi. Nhưng nhiều người chỉ đang xét đoán người khác và cứ gọi đó là sự phân biệt. Chúa Jêsus đã truyền lệnh chúng ta không được xét đoán. Bàn tay đời đời đã viết Luật pháp trên những bảng đá trong thời Cựu Ước cũng là bàn tay đang viết Luật của Nước Trời trên bảng thịt ngày nay. Chữ “chớ xét đoán” cũng là

chữ không thay đổi y như Mười Điều Răn của Chúa vậy. Đức Chúa Trời vẫn còn đang phán như vậy.

Mục Đích Là Để Thấy Được Cách Rõ Ràng

Tâm trí xác thịt ưa xét đoán luôn luôn nhìn thấy hình ảnh của chính nó trong những người khác. Không biết là đang thấy mình, nó cứ tưởng là nó đang nhận biết rõ người khác. Chúa Jesus đề cập đến người ưa xét đoán như một **“Kẻ giả hình”**. Chúa không nói chúng ta phải hoàn toàn không suy nghĩ gì đến người khác. Ngài muốn chúng ta có thể giúp đỡ lẫn nhau. Sự nhấn mạnh của Chúa Jesus trong mệnh lệnh **“đừng xét đoán”** đã được tóm tắt trong câu kết luận của Ngài: **“Trước hết phải lấy cây đũa khỏi mắt mình đi, RỒI mới thấy rõ mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em mình được”**. Cách chúng ta giúp đỡ không phải bằng xét đoán, nhưng là bằng *sự thấy rõ*! Và chúng ta không thấy rõ cho đến khi chúng ta đã trải qua sự ăn năn sâu xa và thông suốt, cho đến cái bản năng ưa xét đoán theo xác thịt được nhổ gốc đi! Chúng ta đã thấy Chúa Jesus so sánh việc nói với người khác về tội lỗi của họ với việc lấy cái rác ra khỏi mắt của họ. Con mắt là phần nhạy bén mềm mòng nhất của thân thể người ta. Bạn lấy cái rác ra khỏi mắt người khác như thế nào? Bạn phải rất cẩn thận! Bạn phải được người ta tin tưởng. Điều này liên tục bày tỏ một thái độ không xét đoán, không kết án theo bản năng. Để giúp đỡ người khác, chúng ta phải nhìn thấy cách rõ ràng. Chúng ta phải có khả năng thấy rõ tầm nhìn của một người đang bị che khuất ở chỗ nào, chúng ta phải phát huy sự tin cậy giữa chúng ta với nhau và lấy **“cái rác”** của họ đi mà không đoán xét hay kết án họ.

Nếu bạn tìm cách để có một tâm lòng không ưa định tội, nếu bạn thực sự đóng đinh bản năng ưa xét đoán của bạn, thì bạn lập được một nền tảng thực sự cho ân tứ phân biệt, vì bạn đã chuẩn bị tâm lòng của bạn để nhận lãnh những điểm chiêm bao, những khái tượng và những nhận thức từ Đức Chúa Trời. Bạn sẽ không bị hoen ố bởi thành kiến và sự hư hoại của loài người.

CHƯƠNG MƯỜI MỘT

LOẠI TRỪ SỰ PHÂN BIỆT GIẢ DỐI.

Nếu bạn muốn nói với một người nào đó là rất quan trọng thì bạn sẽ không để người đó tiếp tục làm việc trong khi bạn nói ra. Bạn yêu cầu người đó hết sức chú ý. Cũng một thể ấy, Đức Chúa Trời không phán với chúng ta cho đến khi chúng ta dừng lại, yên tĩnh và chú ý đến Ngài. Để bước đi trong sự phân biệt thật sự, lòng của chúng ta phải yên tĩnh trước mặt Đức Chúa Trời. Chúng ta phải học cách lắng nghe.

Hãy Ngưng Nỗ Lực Và Hãy Biết.

Đức Chúa Trời muốn chúng ta học biết cách làm thế nào để chờ đợi và lắng nghe. Chúng ta đọc thấy mạng lệnh của Chúa ở sách Thi-thiên: **“Hãy yên lặng và biết rằng Ta là Đức Chúa Trời”** (Thi-thiên 46:10). Chúng ta không thể tham dự cuộc chiến thuộc linh mà trước hết không ý thức về Đức Chúa Trời và qua Ngài, phân biệt một kẻ thù. Tất cả sự phân biệt thực sự đều xảy đến qua một tâm lòng đã ngưng nỗ lực, một tâm lòng nhận biết, ngay trong sự thử thách tàn khốc mà cá nhân đó đang đấu tranh, rằng Giê-hô-va là Đức Chúa Trời.

Có một “trạm nhiễu âm” đang ngăn cản khả năng phân biệt của chúng ta. Những *tư tưởng* và những *phản ứng* của chúng ta đã ngăn cản chúng ta nghe được tiếng phán của Đức Chúa Trời. Nếu tiếng máy nổ của tâm trí xác thịt chưa được tắt đi thì sự phân biệt thực sự sẽ không liên tục thuộc về chúng ta. Chúng ta phải chết đối với tánh ưa xét đoán của bản thân, những ý nghĩ trả đũa và tánh tự thúc đẩy. Thật vậy, Chúa Jesus đã phán, **“Ta không thể tự mình làm nổi việc gì, ta xét đoán theo điều ta nghe”** (Giăng 5:30). Ngài, **“đã ngưng nỗ lực”**. Chúng ta cũng phải học cách *lắng nghe* tiếng phán của Đức Thánh Linh. Khi chúng ta ngưng nỗ lực, *khi chúng ta lắng nghe*, chúng ta mới có thể phán đoán và phân biệt.

Tình Thương Yêu Chan Chứa Dem Theo Với Nói Sự Phân Biệt

“Điều tôi xin trong khi cầu nguyện, ấy là lòng thương yêu của anh em càng ngày càng chan chứa hơn, trong sự thông biết và sự suy hiểu...” (Phi-líp 1:9).

Sự phân biệt phát xuất từ tình yêu thương chan chứa. Tình yêu thương chan chứa là gì? Đó là tình yêu từ chúng ta nhảy qua đến với những người khác. Tình yêu đó đã được thúc đẩy bởi sự kết ước lâu dài, nó được xúc dầu bởi tình yêu hy sinh.

Có một sự phân biệt giả dối căn cứ trên sự bất tín nhiệm, sự nghi ngờ và sự sợ hãi. Bạn có thể nhận biết sự phân biệt giả dối bằng sự lạnh lẽo ở chung quanh nó. Sự phân biệt giả dối có thể được gói ghém bằng loại bao bì yêu thương, nhưng nó không xuất phát từ sự phê bình, chỉ trích. Sự phân biệt thật được đâm rễ sâu xa trong tình yêu thương.

Nếu muốn, bạn hãy vẽ ra hình ảnh một thanh niên tóc dài. Quần áo anh ta thật lồi thối, lếch thếch. Anh lại có những hình xăm trên cả hai cánh tay. Lúc đó là ban đêm anh ta đang đi hướng về phía bạn trên một con đường vắng vẻ. Thật là dễ để xét đoán một người như thế theo dáng vẻ bề ngoài, thấy được. Bây giờ ta hãy nhìn chàng thanh niên này trong cùng một bối cảnh, trong tư cách một người mẹ anh ta. Lúc đó bạn vẫn còn nhìn thấy dáng vẻ bề ngoài của anh ta nhưng khi nhìn anh, bạn có một nhận thức rõ về cuộc đời của anh và một niềm hy vọng cho tương lai của anh. Bạn nhìn thấy anh vốn là một cậu bé lớn lên không có cha dịu dặt, một đứa bé thường bị các bạn bè của nó khước từ. Lúc đó bạn sẽ có một sự kết ước sâu xa đối với anh, một sự kết ước nâng đỡ bởi tình yêu, được bạn mang theo mãi vì bạn đã chịu khổ khi sanh anh ra trên cõi đời này.

Sự phân biệt giả dối nhìn thấy bề ngoài của con người hay hoàn cảnh và cứ tưởng như mình biết được cả bên trong. Những sự phán xét của họ là sai lầm bởi vì họ không kết ước với sự tẩy sạch của Hội Thánh, họ cũng không sẵn sàng để vất vả vì Hội Thánh và

sanh ra Hội Thánh! Sự phân biệt thiêng liêng phát xuất từ những động cơ thánh thiện, những động cơ thánh thiện đâm rễ trong tình yêu kết ước.

“Đừng cứ bề ngoài mà kết đoán, nhưng phải xét đoán theo lẽ công bình” (Giăng 7:24).

Sự xét đoán công bình là kết quả trực tiếp của tình yêu thương. Nếu bạn không thể cầu nguyện trong tình yêu cho một người hoặc cho Hội Thánh, thì đừng tưởng rằng bạn đang có được sự phân biệt thật. *Tình yêu thương đến trước sự bình an và sự bình an đến trước sự nhận biết.* Không có tình yêu và sự bình an trong lòng bạn, thì sự xét đoán của bạn sẽ rất tàn nhẫn. Bất chấp nụ cười trên gương mặt của bạn, tấm lòng của bạn sẽ đầy sự giận dữ. Sự phân biệt giả dối luôn luôn là sự chậm nghe, vội nói và vội giận.

Sự Bình An Phải Cai Trị Tấm Lòng Của Chúng Ta

Có một sự cân bằng đang nằm dưới sự phân biệt giả dối, một sự ấu lo thúc ép tâm trí phải phê phán. Sự phân biệt phát xuất từ một tấm lòng bình an, thanh sạch, một sự phân biệt đáng ngạc nhiên nhờ sự khôn ngoan và ân điển trong tiếng phán của Đức Chúa Trời. Hãy nhớ rằng, những tư tưởng của chúng ta sẽ luôn luôn mang màu sắc của những thái độ trong lòng của chúng ta. Chúa Jesus pha, **“Do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra”** (Ma-thi-ơ 12:34). Ngài cũng phán, **“Tự lòng người mà ra những ác tưởng”** (Mác 7:21). Ngài lại phán, **“... Lòng trong sạch... sẽ thấy Đức Chúa Trời”** (Ma-thi-ơ 5:8). Từ lòng mà miệng nói ra, từ mắt thấy mà tâm trí suy nghĩ. Thật ra, châm-ngôn 4:23 dạy chúng ta rằng **“... vì các nguồn sự sống do nơi lòng mà ra”**.

Sự sống, như chúng ta biết, được căn cứ trên tình trạng của tấm lòng chúng ta. Điều này rất quan trọng vì những ân tứ của Đức Thánh Linh phải trải qua tấm lòng của chúng ta khi chúng ta được trình bày ra cho thế giới xung quang chung ta. Nói cách khác, nếu lòng chúng ta không ngay thẳng, thì các ân tứ của chúng ta cũng sẽ không đúng nữa.

Khi tâm lòng bất an thì nó không thể nghe Chúa phán. Vì vậy, chúng ta phải học cách không tin cậy sự phán xét của chúng ta khi lòng chúng ta cay đắng, giận dữ, có tham vọng hay chất chứa sự tranh chấp vì bất cứ lý do gì. Kinh Thánh dạy chúng ta hãy để **“sự bình an của Đấng Christ cai trị trong lòng chúng ta”** (Cô-lô-se 3:15). Để nghe rõ Đức Chúa Trời, trước hết chúng ta phải có sự bình an.

Vua Sa-lô-môn đã viết, **“Thà đầy một lòng bàn tay mà bình an, hơn đầy cả hai tay mà bị lao khổ, theo luồng gió thổi”** (Truyền đạo 4:6). Có quá nhiều lao khổ, nhọc nhằn trong tâm trí chúng ta, quá nhiều sự vất vả theo luồng gió thổi. Nếu chúng ta muốn biết phân biệt, chúng ta phải trở nên hết sức yên tĩnh. Đây không phải là một tình trạng của tâm trí, nhưng là một sự trông mong, tập chú, chờ đợi Đức Chúa Trời. Sự phân biệt phát xuất từ sự nhạy bén của chúng ta đối với Đấng Christ trong lãnh vực của Đức Thánh Linh. Sự phân biệt đó đến từ trong động cơ yêu thương thúc giục chúng ta, từ sự bình an trong lòng chúng ta và một thái độ trông đợi của tâm trí ta hướng về Đức Chúa Trời. Qua một đời sống được Đức Chúa Trời chuẩn bị như thế, thì ân tứ phân biệt được bày tỏ ra.

CHƯƠNG MUỖI HAI

KỂ TU BỔ SỰ HU' HOẠI.

“Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa, Người sẽ lập lại nền của nhiều đời trước; Người ta sẽ xưng người là kẻ tu bổ sự hư hoại, Và là kẻ sửa đường lại cho người ở” (Ê-sai 58:12).

Sự Hội Hiệp Của Các Thánh Đồ

Hầu hết Cơ Đốc Giáo Chân chính đều chia sẻ một giáo lý chung được gọi là “sự cất lên” của Hội Thánh (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:16). Trong khi nghiên cứu và tranh luận với nhau chung quanh thời điểm của biến cố này, Kinh Thánh xác định với chúng ta rằng việc đó sẽ xảy ra trước khi chính Chúa Jesus trở lại trần gian. Tuy nhiên, trước khi “việc cất” lên xảy ra, sẽ có một thời kỳ ân điển lạ lùng trong đó Hội Thánh sống của Chúa Jesus Christ, giống như nàng dâu, “...đã sửa soạn” (Khải-huyền 19:7). Trong thời kỳ chuẩn bị vô song này, những người đang sống sẽ nhận thức một mức độ thanh khiết và không chỗ trách được về phẩm chất mà trong đó chính Chúa Jesus đã bước đi (I Tê-sa-lô-ni-ca 3:11; Ê-phê-sô 5:26-27; Phi-líp 1:9-10).

Kết quả của mức độ thanh khiết mới này sẽ là một mức độ hiệp nhất mới. Việc bói lông tìm vết và sự nói hành nhau sẽ biến mất. Thay vào đó là sự cầu thay và yêu thương nhau. Sự toàn vẹn sẽ trở lại với Hội Thánh. Điều này cũng có nghĩa là tham vọng và sự chia rẽ mà chúng ta đang thấy ngày nay giữa các Hội Thánh sẽ được xem như là tội lỗi phải được ăn năn trước Chúa Jesus trở lại.

Chân lý của sứ điệp này phải được làm rõ, vì hầu hết các Cơ Đốc Nhân đều xem sự hiệp nhất trong thân thể là không thể có được trước khi Chúa tái lâm. Họ đã không biết phân biệt và chiến đấu chống lại linh của Antichrist vốn đã tạo điều kiện cho các tín đồ chấp nhận sự tranh chấp và sự chia rẽ giáo phái trong Hội Thánh. *Hội*

Thánh cuối cùng được cất lên không trung sẽ là một Hội Thánh không còn tranh chấp và chia rẽ theo xác thịt.

Trong khi được cất lên thân thể chúng ta sẽ được biến hóa. Những bản chất của chúng ta, tức là bản thể của hạng người mà chúng ta trở thành, vẫn còn nguyên như vậy. Sẽ không có những hối tiếc hay hoang mang không biết “những người ở Hội Thánh đó” sao lại như vậy, vì nòng dâu sống sẽ là một Hội Thánh xây dựng với nhau trong tình yêu thương, gặp gỡ trong các kiến trúc khác nhau nhưng cùng phục vụ một Chúa giống nhau. Những môn đồ thật của Chúa Jesus sẽ được nổi tiếng là yêu thương lẫn nhau cách thâm thiết và thánh thiện, không phải chỉ trong Hội Thánh đại phương riêng của mình, nhưng ở trong bối cảnh của một Hội Thánh toàn thành phố.

Đây là ý nghĩa cao cả mà Kinh Thánh đã gọi sự cất lên như là “sự hội hiệp” (II Tê-sa 2:1; Math 24:31). Điều cuối cùng sẽ được hoàn thành trong chúng ta hội hiệp cùng nhau về *phương diện thể xác* cùng với Chúa sẽ được kết hợp bằng sự hội hiệp cùng nhau về *phương diện thuộc linh* của thân thể của Ngài trên đất. **“Đến ngày tận thế”,** Chúa Jesus đã dạy rằng **“giống cá tốt”** sẽ được **“để riêng ra, đem bỏ vào rổ”** (Math 13:48). Và trong bối cảnh của cuộc chiến thuộc, Chúa Jesus đã cảnh cáo, **“... ai không thân hiệp với ta, thì tan ra”** (Math 12:30).

Quá trình tan tác, phân chia giữa vòng bầy chiên của Chúa đã xảy ra quá đủ lâu rồi. Chúa Jesus đã quyết tâm đem lại sự chữa lành và sự hiệp nhất cho Hội Thánh của Ngài. Về điều này, qua tiên tri Giê-rê-mi, Đức Giê-hô-va đã phán một lời cảnh cáo đáng buồn. Ngài phán, **“Khốn thay cho những kẻ chặn hủy diệt và làm tan lạc bầy chiên của đồng cỏ ta!”** (Giê-rê-mi 23:1). Chúa Jesus đã không hài lòng với tình trạng chia rẽ xác thịt trong thân thể của Ngài! Thật vậy, sẽ có một thời kỳ sửa phạt và thời kỳ đó sẽ sớm đến, khi đó Chúa sẽ sửa phạt những người chặn bầy cứ tiếp tục lo xây cất những vương quốc của chính mình mà không cùng lao tâm khổ trí để xây dựng vương quốc của Ngài. Đối với họ, Ngài phán, **“Ta sẽ thăm phạt các ngươi về những việc dữ mình làm”** (câu 2).

Trong đoạn 10 sách Giăng, Chúa Jesus đã nói rõ hơn về mục đích này: **“Rồi sẽ có một bầy và một Người Chăn mà thôi”** (câu 16). Ngài tiết lộ rằng bản tánh của muôn sói **“cướp lấy chiên và làm cho tan lạc”**, còn bản tánh của người chăn thuê thì để cho việc tan lạc đó xảy ra. Nhưng Ngài đã hứa với bầy chiên của Ngài rằng: **“Ta sẽ nhóm những con sót lại của bầy ta. Ta sẽ đem chúng nó trở về trong chuồng mình, chúng nó sẽ sanh đẻ thêm nhiều. Ta sẽ lập lên những kẻ chăn nuôi chúng nó, thì sẽ chẳng sợ, chẳng hãi nữa và không thiếu một con nào”** (Giê-rê-mi 23:34). Những người chăn cuối cùng của Hội Thánh Đấng Christ sẽ là những người chăn phụ tá cho Chúa Jesus, họ sẽ được xúc dầu để hội hiệp những con chiên sót lại của bầy và dưới sự xúc dầu đó chúng sẽ được sanh đẻ thêm nhiều.

Thật vậy, ngay bây giờ đây, trong bối cảnh chúng ta hạ mình và dâng lòng làm theo ý Chúa, chúng ta đáng tham dự vào sự **“được hội hiệp cùng nhau”**.

Và quá trình đó sẽ đều đặn tiến lên cho đến khi những hàng rào giữa các anh em được san bằng đi bằng bản tánh thẳng thắn của tình yêu thương Đấng Christ. Trước khi Chúa Jesus tái lâm, chúng ta sẽ thật sự là **“một bầy và một Người Chăn mà thôi”**. Chúng ta sẽ là một bầy thánh và không chỗ trách được, dù gặp mặt nhau trong các ngôi nhà thờ khác nhau, nhưng đã được báp-tem vào trong một thân thể.

Đừng Phê Bình Sự Hư Hoại, Hãy Sửa Chữa Đi!

“Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khôn cho những tiên tri đại dốt, theo thần riêng mình, mà chưa từng thấy gì cả. Hỡi Y-sơ-ra-ên, các tiên tri ngươi cũng như những con cáo trong chôn hoan vu!... Các ngươi chưa lên nơi phá tan, và không xây tường cho nhà Y-sơ-ra-ên, đứng vững vững trong cơn chiến trận nơi ngày Đức Giê-hô-va” (Ê-xê-chi-ên 13:3-5).

Đức Chúa Trời đang cần những người, khi thấy một chỗ sức mẻ trong bức tường toàn-thành của Hội Thánh, thì lên đến chỗ hư hoại đó và xây sửa lại tường thành, để Hội Thánh sẽ đứng vững được trong ngày chiến trận.

Bạn có thể suy nghĩ, “ông không hiểu gì hết, tôi có sự khai thị về sự vận hành của Chúa vào ngày sau rồi. Những Hội Thánh đó thiếu lòng tin cậy Chúa Jesus”. Lời Chúa dạy rằng, “... **Người bậc cao chúc phước cho kẻ bậc thấp, là điều không cái được**” (Hêb 7:7). Nếu bạn thật sự là “bậc cao hơn”, thì bạn sẽ tìm cách để làm một ân phước cho các Hội Thánh khác. Tình yêu giống như Đấng Christ của bạn sẽ cất bỏ những sợ hãi. Bạn sẽ thực sự có một gánh nặng để nhìn thấy toàn bộ thân thể của Đấng Christ được tăng trưởng, chứ không phải là Hội Thánh địa phương của bạn mà thôi. Thật ra, Chúa Jesus đã phán rằng, kẻ rất lớn giữa vòng chúng ta sẽ trở thành kẻ “...**làm tôi tớ mọi người**” (Mác 9:35; Math 23:11).

Nếu một Hội Thánh trong thành phố của bạn tin nhận và xưng nhận Chúa Jesus, bạn cần lẫn nhau và bạn phải phục vụ lẫn nhau để hoàn thành công việc của Đức Chúa Trời tại đó. Khi bạn tham dự các buổi cầu nguyện hàng ngày và hàng tuần với nhau, bạn sẽ nhạc nhiên khi thấy Đức Chúa Trời cũng đã chuẩn bị những người khác như vậy. Đừng đến dự với thái độ để dạy dỗ hay lãnh đạo, nhưng để yêu thương và phục vụ. Trong những buổi họp như vậy, Đức Chúa Trời không tìm kiếm những người lãnh tụ, nhưng Ngài tìm kiếm những *người theo* Chúa Jesus.

Nếu chúng ta không điều chỉnh cho hợp với ý Chúa, chúng ta sẽ không thể đứng vững trước kẻ thù. Thật vậy, những ngày chúng ta đang sống không phải là ngày thái bình mà là thời kỳ chiến tranh. Đức Chúa Trời đang hội hiệp chúng ta lại với nhau không chỉ để đến với Ngài và với nhau, nhưng cũng để chống lại các lực lượng gian ác thuộc linh ở trong mỗi vùng, mỗi miền mà chúng ta đang sống nữa. Vì vậy, những chỗ sứt mẻ, hư hoại giữa chúng ta phải được lấp đầy, những tường thành phải xây dựng lại và chúng ta phải học cách đứng với nhau trong ngày của Chúa.

Bạn Là Người Đó

Bạn không cần phải học đại học mới tìm thấy lỗi trong Hội Thánh. Thực ra, nếu bạn còn nhớ, bạn có thể thấy lỗi trong Hội

Thánh ngay cả trước khi bạn đã là một Cơ Đốc Nhân. Bạn không cần kỹ năng để tìm ra lỗi. Nhưng nếu bạn muốn trở nên giống như Đấng Christ, bạn cần phải chết đối với những tội lỗi của người khác. Bạn cần là một người cầu thay, “đứng chỗ sứt mẻ”. *Chỗ “sứt mẻ” là khoảng cách giữa điều đã như vậy và điều sẽ phải như thế kia.* Bạn đứng ở chỗ đó, đuổi đi kẻ kiện cáo anh em và cầu thay cho anh em! Bạn thấy điều gì sai trái không? Ấy chỉ là vì Chúa Jesus muốn bạn đứng ở chỗ sứt mẻ đó và nhìn thấy ở đó có sự biến đổi. Đó là lý do duy nhất.

Trải qua nhiều năm, một số người chúng ta đã la lên, “những người dắt dẫn chúng ta vào sự đầy dẫy của Đấng Christ nay ở đâu?”. Chúng ta tưởng rằng Đức Chúa Trời đã có những mục đích khác rồi. Tuy nhiên, điều Đức Chúa Trời đang phán, là *“Bạn là những người nam, người nữ mà những kẻ khác đáng tìm kiếm”*. Bạn là người kiến tạo hòa bình, là con cái của Đức Chúa Trời đem sự chữa lành và trật tự vào Hội Thánh của Ngài.

Trách nhiệm này được nấy trên vai mỗi một chúng ta. Có một công tác to lớn ở trước mắt, nhưng chính mình Chúa đã hứa, **“... Những kẻ ra đi từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa, người sẽ lập lại nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là kẻ tu bổ sự hư hoại và là kẻ sửa chữa đường lại cho người ở”** (Ê-sai 58:12).

Chúng ta hãy phó mình trong đức tin được kết ước, để trong cuộc đời của chúng ta, trên mặt đất này và trong cộng đồng của chúng ta, tập thể Hội Thánh của Chúa Jesus Christ sẽ được khôi phục, được hiệp nhất và thánh khiết.

CHƯƠNG MƯỜI BA

ĐẠO QUÂN NHỮNG NGƯỜI THỜ PHƯỢNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Khi Kinh Thánh đề cập đến “Thiên Binh”, chúng ta thường nghĩ đến “Dàn Đồng Ca Thiên Sứ”. Chữ thiên binh trong Kinh Thánh có nghĩa là “đạo quân” (Lu-ca 2:13). Chúng ta phải nhận thức rằng các thiên binh của thiên đàng là những đạo quân đang thờ phượng. Thật vậy, không ai có thể tham chiến nếu trước hết không làm người thờ phượng Đức Chúa Trời.

Vấn Đề Trung Tâm Trong Con Đai Nạn: Thờ Phượng

Người ta không cần phải đi sâu vào sách Khải-huyền của Giăng để khám phá thấy rằng cả Đức Chúa Trời lẫn Ma quỷ đều đang đi tìm những người thờ phượng (Khải-huyền 14:7; 7:11; 13:4; 14:11). Lăn ranh được vạch ra rất nhiều lần giữa những người **“thờ lạy con thú, và tượng nó”** và những người thờ phượng Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy nhận biết trước rằng trong trận đại chiến trước khi Chúa Jesus trở lại, kết quả của mỗi đời người sẽ được cân trên cái cân thờ phượng: Ở giữa cuộc chiến và các trận chiến, chúng ta sẽ cúi đầu thờ lạy ai? Đức Chúa Trời hay Sa-tan?

Thế nhưng, trong khi cuộc chiến này sẽ kết thúc khi nước của Chúa được thành lập trên đất (Khải-huyền 1:15), chúng ta phải nhận thức thực chất của trận chiến này là vấn đề trọng tâm trong cuộc chiến của chúng ta ngày nay. Chúng ta có trung tín thờ phượng Đức Chúa Trời giữa lúc đang bị Sa-tan tấn công và cám dỗ không? Sự thờ phượng thật phải xuất phát ngay bây giờ trong bối cảnh đời sống hằng ngày của chúng ta, vì không một ai sẽ thờ phượng Chúa được qua những cơn đại chiến của ngày mai khi mà ngày nay họ đã phàn nàn trong những trận đánh lẻ tẻ.

Bạn cần nhớ rằng sự kêu gọi của Chúa cho dân Y-sơ-ra-ên là sự kêu gọi để thờ phượng và hầu việc Ngài trong đồng vắng (Xuất Ê-díp-tô-ký 5:3; 7:16). Thật vậy, khi Môi-se lần đầu nói về mối quan tâm yêu thương của Ngài đối với họ, thì người Hê-bơ-rơ “... **bèn cúi đầu và thờ lạy**” (Xuất Ê-díp-tô-ký 4:31). Nhưng khi những sự thử thách và các áp lực xảy đến, đã nhanh chóng rơi vào chỗ lằm bằm, phàn nàn và phản nghịch. Sự thờ phượng của họ là giả dối, một hình thức thờ phượng mà không có lòng thành trong đó.

Ngày nay tình trạng cạn kiệt tương tự trong sự thờ phượng cũng đang thăng thê nhiều nơi trong Cơ Đốc Giáo. Nếu một sứ điệp được ban bố nói về sự quan tâm của Chúa đối với dân sự của Ngài thì chúng ta phải sốt sắng cúi đầu thật thách và thờ lạy. Thế nhưng ngay khi các áp lực của đời sống hằng ngày nổi lên hay sự cám dỗ xảy đến, thì chúng ta nhanh chóng phản loạn chống lại Đức Chúa Trời và kháng cự sự xử lý của Ngài ngay! *Kẻ thù rất dễ đến với linh hồn không được bảo vệ bởi sự thờ phượng Đức Chúa Trời cách chân thật!* Một đích của Đức Chúa Trời trong đồng vắng là để hoàn chỉnh sự thờ phượng thật vốn được căn cứ trên sự thực tế của Đức Chúa Trời, chứ không phải trên những hoàn cảnh. Đức Chúa Trời biết rằng tâm lòng biết thờ phượng Ngài trong đồng vắng đau khổ và tiếp tục thờ phượng Ngài trong đất hứa dư dật, trù phú.

Không có sự thờ phượng Đức Chúa Trời thực sự, sẽ không thể có chiến thắng trong cuộc chiến. *Vì những gì chúng ta đổ máu khi bị thương tích bởi sự tấn công của Sa-tan hay của các nghịch cảnh chính là thước đo thật sự về sự thờ phượng của chúng ta.* Bạn thấy không, những gì phát xuất ra từ tấm lòng của chúng ta trong những thời gian bị áp lực vẫn cứ ở trong chúng ta, những ẩn giấu, trong những thời gian thư thái. Nếu bạn là người thờ phượng thật, tâm linh của bạn sẽ ứa ra sự thờ phượng của Đức Chúa Trời bất kể trận chiến bạn đang chiến đấu đó là gì. Trong cuộc chiến, sự thờ phượng chính là một tường thành vây quanh linh hồn chúng ta.

Bảo Vệ Tấm Lòng Của Bạn Thông Qua Sự Thờ Phụng

Hầu hết chúng ta đều hiểu những năng lực căn bản của linh hồn. Chúng ta đã được dạy và đúng như vậy, rằng linh hồn là sự kết hợp của “tâm trí, ý chí và những tình cảm” của chúng ta. Nói chung, khi kẻ thù đến tấn công Hội Thánh, nó nhắm mục tiêu vào bất kỳ lãnh vực nào trong lãnh vực này. Chúng ta phải thấy rằng sự bảo vệ ba lãnh vực này là vô cùng quan trọng trong cuộc chiến của chúng ta chống lại Sa-tan.

Để soi sáng thêm bản chất của trận chiến này, chúng ta hãy thêm ít nhiều vào định nghĩa của chúng ta về linh hồn. Nói chung, *thực chất của chúng ta là gì được tạo thành bởi những biến cố và cách chúng ta phản ứng đối với những biến cố đó*. Việc hôm nay chúng ta là ai là tổng hợp của những gì chúng ta đã gặp trong cuộc đời và những phản ứng của chúng ta đối với những điều đó. Những sự ngược đãi và những đau khổ đè ép chúng ta mặt này, sự khuyến khích và khen ngợi thổi phồng chúng ta mặt kia. Những phản ứng của chúng ta của chúng ta đối với từng biến cố, dù biến cố đó là tiêu cực hay tích cực đã đổ vào cốt tủy sáng tạo của cá nhân của chúng ta, ở đó nó trộn lẫn thành bản chất của cá tính chúng ta.

Điều mà chúng ta gọi là “ký ức” thực ra là tâm linh chúng ta chú mục vào bản chất của linh hồn chúng ta. Ngoại trừ một vài trường hợp, *những biến cố mà chúng ta nhớ nhiều nhất là hình thành con người chúng ta nhiều nhất*. Thực vậy, lý do tâm trí tự nhiên của chúng ta không thể quên những biến cố nào đó vì những kinh nghiệm đó đã thực sự trở thành một phần bản tánh của chúng ta!

Chúng ta hiện là những gì quá khứ đã tạo ra chúng ta. Thế nhưng chúng ta được lệnh “đừng ngó lại đằng sau” và “hãy quên lửng những việc đằng sau” (Phi-líp 3:13; Lu-ca 9:62; Hêb 11:15). Với Đức Chúa Trời, điều này không khó khăn gì, vì mặc dầu những *biến cố* của cuộc đời chúng ta là không thể nào đảo ngược được, những *phản ứng* của chúng ta đối với những biến cố đó có thể vẫn còn được thay đổi.

Và khi những phản ứng của chúng ta thay đổi, thì chúng ta thay đổi. Nói cách khác, dù chúng ta không thể thay đổi quá khứ, chúng ta có thể đặt quá khứ chúng ta trên “bàn thờ” như một hành động thờ phượng. Một tấm lòng đang thờ phượng thực sự để cho Đức Chúa Trời khôi phục lại linh hồn.

Tất cả chúng ta đều nhận lãnh một phần của cả điều tốt lẫn điều xấu trên thế gian này. Nhưng vì sự sống lâu dài, Đức Chúa Trời vốn là thực chất của sự sống, phải dựa đến những kinh nghiệm của chúng ta và giải cứu chúng ta khỏi những phản ứng tiêu cực của chúng ta. Cái ống dẫn mà qua đó Chúa mở rộng chính mình Ngài, thậm chí vào tận trong quá khứ của chúng ta, là sự yêu thương và sự thờ phượng Ngài của chúng ta.

“Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời...” (Rô-ma 8:28a). Bí quyết để làm ứng nghiệm câu này là chúng ta trở nên những người yêu mến Chúa trong tâm linh của chúng ta. Khi chúng ta phó mình để yêu thương Ngài thì tất cả những gì chúng ta đã trải qua trong cuộc đời đều được tẩy sạch trong tình yêu đó. Nó đã được cứu chuộc và trở thành điều ích lợi ở bên trong chúng ta.

Vì vậy, điều tối cần thiết cho cả sự cứu rỗi linh hồn của chúng ta và sự bảo vệ chúng ta trong cuộc chiến, đó là chúng ta phải là người thờ phượng. Vì con tàu an toàn đưa chúng ta đi qua cơn hoạn nạn chính là sự thờ phượng.

Thi-thiên 84 diễn tả bằng sự ngợi khen Đức Chúa Trời về hiệu quả kỳ diệu của sự thờ phượng trên linh hồn. **“Phước cho người nào được sức lực trong Chúa, và có lòng hướng về đường dẫn đến Si-ôn! Đương đi qua trùng khốc lóc, họ làm trùng ấy trở nên nơi có mạch. Mưa sớm cũng phủ phước cho nó”** (câu 5-6). Nếu bạn **“ngợi khen Chúa không ngắt”** (câu 4), thì sự thờ phượng Đức Chúa Trời của bạn sẽ biến đổi sự tấn công tiêu cực của kẻ thù trở thành một mạch nước ngọt ngào làm tươi mát bạn. Bất kể điều chi đổ xuống trên một người thờ phượng, thì **“trùng khốc lóc”** của học

cũng luôn luôn trở nên những nguồn mạch tràn đầy phúc hạnh. Bạn không thể đắc thắng trong cuộc chiến, cũng không thể vượt qua sa mạc của đời này bình an, nếu trước hết bạn không trở nên một người thờ phượng Đức Chúa Trời.

Thờ Phượng: Mục Đích Của Sự Sáng Tạo

Chúng ta đã được tạo dựng vì sự vui thỏa của Đức Chúa Trời. Chúng ta không phải được tạo dựng để sống cho chính mình, nhưng là cho chính Ngài. Và trong khi Chúa muốn chúng ta vui hưởng các ân tứ của Ngài và dân sự của Ngài, thì trước hết Ngài muốn chúng ta biết rằng chúng ta đã được dựng nên là vì sự vui thỏa của Ngài. Trong những thời điểm cuối cùng của đời này, Chúa muốn có những người dân mà mục đích sống của họ là trọn đời làm đẹp Đức Chúa Trời. Trong họ, Đức Chúa Trời tìm thấy chính phần thưởng của Ngài trong việc sáng tạo nên loài người. Họ là những người thờ phượng Ngài. Họ có mặt trên đất chỉ để làm đẹp lòng Ngài và khi Ngài đẹp lòng thì họ cũng hài long. Chúa đưa họ đi xa hơn và trải qua những đau thương, tranh đấu nhiều hơn những người khác. Bề ngoài dường như họ thường bị **“Đức Chúa Trời đánh và đập và làm cho khốn khổ”** (Ê-sai 53:4). Thế nhưng, đối với Đức Chúa Trời, họ là những người được Ngài yêu quý. Khi họ bị đè nát, giống như những cánh hoa bị ép, họ ứa ra sự thờ phượng và mùi thơm của sự thờ phượng đó quá đẹp để và hiếm hoi đến nỗi các thiên sứ phải khóc thầm ngưỡng mộ sự đầu phục của họ. Họ đã trở thành mục đích của Chúa trong sự sáng tạo của Ngài.

Có người nghĩ rằng Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ họ, canh giữ họ đến nỗi họ sẽ không hề hấn gì. Thế mà, họ lại bị hề hấn nhiều hơn những người khác. Thật vậy, Chúa dường như vui lòng đè nát họ, đưa họ vào nỗi đau thương. Vì ngay ở giữa những nỗi đau cả thể xác lẫn tình cảm của mình, sự trung thành của họ đối với Đấng Christ trở nên tinh tuyền và trọn vẹn hơn. Trước những sự bách hại, tình yêu và sự thờ phượng của họ đối với Đức Chúa Trời lại càng trở nên bùng cháy hơn.

Ước gì tất cả các tôi tớ của Đấng Christ đều đầu phục một cách trọn vẹn như thế. Thế nhưng Đức Chúa Trời tìm thấy sự vui lòng của Ngài trong tất cả chúng ta. Khi những ngày của Nước Trời hầu gần và cuộc chiến vào cuối thời đại này càng gia tăng, những ai đã được dựng nên chỉ vì sự thờ phượng Đức Chúa Trời sẽ tiến ra trong quyền năng và sự vinh hiển của Đức Chúa Con. Bằng sự ngợi khen tôn cao Đức Chúa Trời trong môi miệng mình, họ sẽ thi hành sự phán xét đã được viết ra trên những kẻ thù của Ngài (Thi-thiên 149). Họ sẽ lãnh đạo như những tướng lãnh trong đạo quân những người thờ phượng của Chúa chúng ta.

CHƯƠNG MƯỜI BỐN

ĐÁNH HẠ KẺ KIỆN CÁO ANH EM

Một người có thể đặt câu hỏi “Nước của Đức Chúa Trời sẽ đến như thế nào và hạng người nào sẽ sở hữu được Nước đó?” Nước Trời sẽ được thấy trong những người được tình yêu thúc đẩy, những người biết rõ quyền năng của sự cầu nguyện. Vì khi họ thấy một nhu cầu, thay vì phê phán lẫn nhau, họ cầu thay cho đến khi họ được xây dựng trở nên mọi khía cạnh ở trong Ngài là Đấng làm đầu của họ.

Nước Trời Đến Như Thế Nào?

“Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng và nước Đức Chúa Trời chúng ta đã đến cùng quyền phép của Đấng Christ Ngài nữa, vì kẻ kiêu căng anh em chúng ta, kẻ ngày đêm kiêu căng cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, nay đã bị quăng xuống rồi” (Khải 12:10-11).

Sẽ có một thời điểm thật sự khi sự cứu rỗi, quyền năng và Nước của Đức Chúa Trời, cũng như quyền của Đấng Christ được thể hiện trên đất này. Trong khi chúng ta kiên nhẫn chờ đợi sự ứng nghiệm của biến cố vinh hiển đó, tinh thần của sự thật vĩnh cửu này có thể được chiếm hữu bất cứ lúc nào bởi những người quyết tâm bước đi không theo tinh thần phê bình chỉ trích, bới lông tìm vết mà luôn hướng mặt đến sự thanh khiết, yêu thương và cầu nguyện cho nhau.

Có những thủ tục do Chúa định để khởi đầu sự sửa chữa trong vòng một Hội Thánh. Những sự sửa chữa này phải được thực hiện bởi **“anh em là kẻ có Đức Thánh Linh... trong tinh thần mềm mại, chính mình anh em lại phải giữ, e cũng bị đổ dành chẳng”**. Động cơ của anh em phải là **“Sửa họ lại”** (Ga-la-ti 6:1). Dầu vậy, đừng chấp nhận sự tố tụng nào kiện một trưởng lão mà không có hai hoặc ba người làm chứng (I Ti-mô-thê 5:19). “Người làm chứng” nói đến ở đây là những nhân chứng tai nghe mắt thấy, chứ không phải

cái gọi là “làm chứng tâm linh” mà một người nào đó nhận được mà không căn cứ trên những sự kiện thấy được, rõ ràng. Thường thường, những “lời chứng” giả dối ấy được địa ngục sai đến để phá hủy sự hiệp một của Hội Thánh với những tin đồn và sự nói hành.

Khi phương pháp của Thánh Linh để xác định một tình hình bị bỏ rơi, thì nó mở cửa cho sự bói lông tìm vết, sự phê bình chỉ trích theo xác thịt, vốn là những bằng chứng cho thấy **“sự kiện cáo anh em”** đang tấn công Hội Thánh. Nơi nào tội lỗi này công khai hoạt động, ở đó sự vận hành của Đức Thánh Linh bị giới hạn: Sự cứu rỗi ít ỏi, quyền năng được thu hẹp và uy quyền thuộc linh bị què quặt. Một Hội Thánh như thế đang lâm vào tình thế nguy hiểm trầm trọng.

Để đem sự sửa chữa của Đấng Christ đến với một Hội Thánh, một người phải được xúc dầu bằng những động cơ của Đấng Christ. Kinh Thánh nói rõ, Chúa Jesus **“hằng sống để cầu thay cho những thánh đồ”** (Rô-ma 8:34; Hê-bơ-rơ 7:25). Đức Chúa Trời không kêu gọi để chúng ta xét đoán lẫn nhau. Nếu chúng ta thấy một nhu cầu trong thân thể của một Đấng Christ, chúng ta phải cầu thay và đừng phê bình chỉ trích. Kiểu mẫu của chúng ta phải là theo gương Đấng Christ trong sự gây dựng và phục hồi, chứ không phải là vọng lại tiếng nói của kẻ kiện cáo anh em trong việc bói lông tìm vết.

Nhiều năm về trước tôi thuộc về một tổ chức Cơ-Độc-Toàn-Quốc có một khái tượng thực sự từ Đức Chúa Trời, nhưng cũng có một số những vấn đề trầm trọng. Lúc đó tôi đang chặn giữ một Hội Thánh nhỏ và tôi cảm thấy có lẽ chúng tôi phải từ bỏ nhóm người này vì những sai lầm đang xảy ra. Tôi cùng với Hội chúng bắt đầu tìm kiếm Chúa, với những thời kỳ kiên ăn, khoảng 40 ngày. Cuối thời gian đó tôi đã viết ra một “danh sách” những điều phàn nàn và đưa ra trước mặt Chúa, tôi đã cầu nguyện (hơi có vẻ công bình riêng). “Lạy Chúa, hãy xem xét những sai lầm trong những người này. Lạy Chúa, xin hướng dẫn chúng con, chúng con phải làm gì đây?”.

Lập tức Chúa trả lời, “Con đã thấy những điều này chưa?”

Tôi trả lời, “Vâng, thưa Chúa, con đã nhìn thấy những tội lỗi của họ”.

Về điều đó thì Ngài phán, “Ta cũng đã thấy rồi, nhưng ta đã chết cho họ, con hãy đi và làm theo như vậy”. Từ ngày đó trở đi, tôi đã tìm thấy ân huệ từ Chúa để làm một nguồn sự sống và cầu nguyện bất cứ nơi nào tôi hầu việc Chúa.

Bạn thấy không, chúng ta sẽ luôn luôn được hầu việc trong những Hội Thánh mà ở đó có những chuyện sai lầm. Sự phản ứng của chúng ta đối với những gì chúng ta nhìn thấy cho biết mức độ giống như Đấng Christ mà chúng ta thực sự trở thành là như thế nào. Nếu chúng ta thấy sự yếu đuối trong thân thể của Đấng Christ, sự kêu gọi của chúng ta là cung cấp thêm sức mạnh. Nếu chúng ta nhìn thấy tội lỗi, sự phản ứng của chúng ta là làm một gương sáng đức hạnh. Khi chúng ta thấy có sự sợ hãi, chúng ta phải truyền thụ can đảm, và nơi nào có tinh thần thế gian, ở đó chúng ta phải thể hiện sự thánh khiết. Sự kêu gọi của chúng ta là bước vào chỗ cầu thay và đứng ở đó cho đến khi thân thể của Đấng Christ được gầy dựng ở khu vực này.

Có Phải Ma quỷ Đang Ở Trước Ngai Của Đức Chúa Trời?

Ê-phê-sô 2:6 cho chúng ta biết rằng chúng ta đã được làm cho sống lại và được ngồi **“với Đấng Christ ở các nơi trên trời”**. Chúng ta hãy hiểu rằng, trong khi thân thể và linh hồn chúng ta hoàn toàn bố trí ở tại đây trên mặt đất, thì qua trung gian của Đức Thánh Linh, tâm linh (hay tâm thân) chúng ta đã được đưa vào từ sự thông công thực tiếp với Đấng Christ trên Thiên đàng. Từ tư thế này, chúng ta có thể dạn dĩ đến gần ngai ân phước của Đức Chúa Trời và qua sự cầu nguyện cũng như sự thờ phượng chúng ta có thể bước vào tận nơi chí thánh thật sự của Đức Chúa Trời (Hêb 4:16; 10:19-20; cũng xem Math 5:8; Cô-lô-se 3:1-5).

Có nhiều câu Kinh Thánh ủng hộ cho lẽ thật về tư thế đồng ngai của chúng ta với Đấng Christ. Đây là điều quan trọng chúng ta cần phải hiểu, vì chúng ta sắp xem xét một giáo lý đã từng là nguồn

gốc gây bối rối cho nhiều thánh đồ: Có phải Sa-tan cũng ở trên Thiên đàng? Nó có thực sự đứng trước ngai của Đức Chúa Trời không?

Nghiên cứu sách Khải-huyền và trong phần mô tả về ngai của Đức Chúa Trời, bạn sẽ thấy không có Ma quỷ ở đó (đoạn 4). Hãy nghiên cứu đoạn 12 của sách Hê-bơ-rơ. Trong câu chuyện nói về Giê-ru-sa-lem trên Thiên đàng, lần nữa bạn cũng không thấy Ma quỷ ở Thiên đàng.

Để nhấn mạnh thêm điều này, trong một buổi gia đình lễ bái tại Toronto, Gia Nã Đại, trong khi chúng tôi đang thờ phượng sâu xa trước mặt Chúa, Đức Thánh Linh đã mở ra cho mỗi người chúng tôi, trong các mức độ khác nhau, một hình ảnh nhìn vào Giê-ru-sa-lem trên trời. Chúng tôi đã thấy một lãnh vực mà ở đó không có bóng tối tăm hay là sự chết. Mọi sự đều sống động và trong mọi sự đều phản chiếu ra ánh sáng Hiện Diện của Đức Chúa Trời. Ở đó không chỉ không cần có mặt trời, không cần nguồn sáng nào khác, nhưng cũng không có bóng tối, bóng râm ở bất cứ đâu. Chúng tôi đã chiêm ngưỡng nhiều thứ lắm, nhưng điểm tôi muốn nói ở đây đơn giản là không có Ma quỷ ở Thiên đàng.

Vậy thì Ma quỷ ở đâu? Giu-đe nói với chúng ta rằng Sa-tan đã bị giam cầm, bị xích lại cách thiêng liêng bằng **“dây xích trong nơi tối tăm đời đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn”** (Giu-đe 6). Sa-tan đã *bị giam cầm* trong nơi tối tăm. Ý tưởng cho rằng Đức Chúa Trời là Cha, mà **“trong Ngài chẳng có sự tối tăm đâu”** (I Giăng 1:5b) lại cho phép Ma quỷ xâm nhập vào nơi thờ phượng đời đời, đặt tổ cáo Hội Thánh mà Con Ngài đã chết thay, là điều khó tưởng tượng nổi.

Nếu vậy thì, chúng ta giải thích thế nào về những câu Kinh Thánh ám chỉ là Ma quỷ đang ở trên Thiên đàng? Trước nhất, chúng ta cần hiểu rằng có ba lãnh vực được gọi là “thiên đàng” trong Kinh Thánh. Nơi thứ nhất và thường được nhận dạng như là nơi ở đời đời của những người được phước, nơi ở trên trời của Ba Ngôi Đức Chúa Trời, của các thiên sứ và của những người được cứu chuộc. Kế đến,

chữ “thiên đàng” hay “tầng trời” được dùng để mô tả bầu trời, **“các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời”** (Thi 19:1). Nhưng khi Kinh Thánh nói rằng Sa-tan ở “các nơi trên trời” hoặc “thiên đàng” (Ê-phê-sô 6:12; Khải 12:11; Lu-ca 10:18) là chỉ về một chiều kích của sự sống tương đối khó biết: đó là *lãnh vực các linh*.

Chữ “trời” này, vốn bao vây trực tiếp ý thức của con người, là lãnh thổ thuộc linh mà từ đó Sa-tan tìm cách kiểm soát thế gian. Thật đại dốt cho rằng chúng ta biết nhiều hơn là mình biết về chiều kích này, nhưng chúng ta biết chắc điều này: chính ở tại đây mà Sa-tan phóng ra cuộc chiến tranh của nó chống lại Hội Thánh.

Nếu sự thực Ma quỷ không ở nơi cao nhất ở thiên đàng, thì làm thế nào nó kiện cáo các thánh đồ *trước ngai của Đức Chúa Trời được*? Chúng ta bắt đầu bài luận văn này bằng cách giải thích rằng Đấng Christ đã đặt tâm linh của chúng ta trong Ngai trước Ngai của Đức Chúa Trời. Trong khi tâm linh chúng ta nối liền chúng ta với Đức Chúa Trời, thân thể và linh hồn của chúng ta vẫn ở trên mặt đất. Mặc dầu Ma quỷ không có lối vào trực tiếp đến Đức Chúa Trời, nó vẫn có được lối vào đến với *những tư tưởng và những lời nói* của chúng ta. Khi chúng ta chất chứa những thái độ cảm tình với việc bói lông tìm vết, khi chúng ta biện hộ cho sự nói hành và sự phê bình chỉ trích tiêu cực, chúng ta đã thực sự để cho Sa-tan sử dụng môi miệng của chúng ta để kiện cáo các thánh đồ trước mặt Đức Chúa Trời.

Chúng ta đã sai lầm cho rằng những lời thầm thì của chúng ta, nói ra trong bóng tối, vẫn được giữ kín, thậm chí Đức Chúa Trời cũng không biết. Chúng ta phải nhận biết rằng, **“Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại”** (Ê-phê-sô 4:13). Lời Chúa khá không chép rằng, **“mọi điều mà các người đã nói nơi tối sẽ nghe ra nơi sáng”** hay sao? (Lu-ca 12:3). Đức Chúa Trời là Sự Sáng, thực sự nghe hết mọi lời của kẻ kiện cáo, thậm chí ở cả nơi kín nhiệm phòng the, nói ra giữa vợ với chồng.

Hãy Giữ Mồm Giữ Miệng Của Bạn!

Có rất nhiều điều Đức Chúa Trời cung ứng cho thân thể của Đấng Christ thông qua sự xưng nhận của chúng ta. Đây không chỉ đơn giản là sự xưng nhận tích cực, có suy nghĩ trước, được diễn tả trong sự cầu nguyện, mà đây là sự bao gồm mọi điều phát ra từ môi miệng của chúng ta. Chính Đấng Christ há chẳng phán rằng người ta sẽ bị phán xét về **“mọi lời hư không”** (hoặc bất cần) mà mình đã nói hay sao (Ma-thi-ơ 12:36)?

Những lời nói là sự tuôn tràn của tình trạng tâm lòng của chúng ta. Đấng Christ, là **“Thầy Tế lễ Thượng Phẩm mà chúng ta tin theo”** (Hê-bơ-rơ), lấy những lời nói của chúng ta, dù là tin hay không tin, và phân phát trở lại cho chúng ta sự sống đời đời tùy theo lời nói của chúng ta. Khi môi miệng chúng ta không được kèm hãm, Gia-cơ nói với chúng ta rằng sự xưng nhận tiêu cực của chúng ta **“đốt cháy cả đời người, chính mình nó đã bị lửa địa ngục đốt cháy”** (Gia-cơ 3:6). Nếu chúng ta hỗ trợ lẫn nhau, yêu thương lẫn nhau, bảo vệ lẫn nhau, chúng ta kinh nghiệm sự tăng trưởng nhiều hơn và sự bảo vệ lớn hơn. Tuy nhiên, nếu chúng ta bối lung tìm vết, phê bình chỉ trích và thêu dệt chuyện người ta, thì tiếng nói của kẻ kiêu căng được bay tỏ ra và chúng ta bị xét xử về những lời hư không và gian ác của chúng ta.

Vì thế cho nên, chúng ta phải hiểu rằng mỗi một tư tưởng của chúng ta, và thậm chí những cuộc nói chuyện thân mật nhất của chúng ta với người khác, đều là những lời cầu nguyện chúng ta đang dâng lên cho Đức Chúa Cha, là Đấng liên tục và âm thầm thấy biết hết thấy mọi sự. Những lời cầu nguyện không ghi địa chỉ ở đây cũng chẳng khác nào một phần trong lời xưng nhận của chúng ta trong lời cầu nguyện **“Lạy cho yêu dấu”** và những lời đó đều có ảnh hưởng cả. Những lời nói của chúng ta về nhau cũng như những lời nói của chúng ta với nhau, phải mang theo chúng ý thức kính cẩn, kính trọng như là khi chúng ta đang nói chuyện với Đức Chúa Trời. Bởi vì Ngài đang thực sự lắng nghe.

Môi Dơ Dáy Hay Lưỡi Bằng Lửa?

Thật là có ý nghĩa lúc mà Ê-sai thấy Chúa (Ê-sai 6), ở đó không thấy có Ma quỷ ở Thiên đàng, nhưng mặc cảm tội lỗi của ông thì đúng theo lời nói của ông. Ông nói, “... **Khốn nạn cho tôi, xong đời tôi rồi! Vì tôi là người có môi dơ dáy ở giữa một dân có môi dơ dáy**” (câu 5). Sự thật, những lời phê bình chỉ trích của chúng ta nói về nhau chính là tiếng nói của Sa-tan đang kiện cáo các thánh đồ trước mặt Đức Chúa Trời.

Môi miệng của Ê-sai đã được tẩy sạch khi nó được chạm bởi than lửa lấy từ bàn thờ Đức Chúa Trời. Chúng ta càng thật sự đến gần Đức Chúa Trời chừng nào, chúng ta càng cảm thấy mặc cảm tội lỗi về những lời dơ dáy của chúng ta chừng nấy. Khi Đức Thánh Linh ngự xuống trên Chúa Jesus, Ngài mang hình thức biểu trưng như là chim bồ câu. Nhưng khi Đức Thánh Linh bày tỏ ra trong ngày Lễ Ngũ Tuần, Ngài đã hiện ra như lưỡi bằng lửa đang cháy. Một số giáo phái Cơ Đốc Giáo cho rằng nói “các thứ tiếng khác” là dấu hiệu đầy đầy Đức Thánh Linh. Đối với chúng tôi, vấn đề không phải là nói bằng các thứ tiếng khác, nhưng là bằng lưỡi lửa; lưỡi đã được thánh hóa bởi lửa của Đức Chúa Trời từ bàn thờ, lưỡi đã được tẩy sạch khỏi sự bói lông tìm vết và những phê bình chỉ trích.

Đánh Hạ Kẻ Kiện Cáo

“Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi lời làm chứng của mình, chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết”
(Khải-huyền 12:10-11).

Thay vì nói về tội lỗi và lầm lỡ của người khác, chúng ta phải cầu xin Đức Chúa Trời đủ ơn để nhìn thấy mọi nhu cầu chung của chúng ta được đáp ứng. Theo bản năng, chúng ta phải bước vào sự cầu thay của Đấng Christ và tha thiết cầu thay cho những người mà Đấng Christ đã chết thay cho. Trong Khải-huyền 12, chúng ta đã thắng kẻ kiện cáo anh em.

Chúng ta hãy nhìn vào mỗi chiều kích chiến thắng của chúng ta một cách riêng rẽ.

1. Huyết Chiên Con: Về phương diện thuộc linh, một dòng máu tuôn chảy qua chúng ta tất cả, thực sự khiến chúng ta nên một thân thể, chia sẻ cùng một Nguồn tẩy sạch và một Nguồn sự sống. Một dòng máu khiến chúng ta nên một gia đình: mua chuộc bà làm cho chúng ta trở nên người bà con. Dòng huyết đó trả xong sự cứu chuộc của chúng ta và tấn công kẻ kiện cáo, giai giáp sự kiện cáo của nó. Huyết đó lập lên cho chúng ta một thái độ mềm mại thay vì công bình riêng, vì sự đổ huyết tuyên bố rằng mọi người đều cần Chúa Jesus.

2. Lời Làm Chứng Của Mình: Điều này bao gồm việc nói cho người khác biết những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn, nhưng còn hơn thế nữa. “... **sự làm chứng cho Đức Chúa Jesus là đại ý của Lời tiên tri**” (Khải-huyền 19:10). Để thực sự chiến thắng kẻ thù chúng ta phải sống và suy nghĩ trong tinh thần tiên tri. Tức là, chúng ta phải nhìn lẫn nhau như Đức Chúa Trời nhìn thấy chúng ta, thấy, “sự cuối cùng từ lúc ban đầu” được cổ vũ bởi những đời sống có khả năng, xưng nhận đức tin của chúng ta lẫn cho nhau. Việc biết rõ và nói ra Lời Hằng Sống của Đức Chúa Trời giúp chúng ta chiến thắng những ảo tưởng của kẻ thù (I Ti-mô-thê 1:18).

3. Chẳng Tiếc Sự Sống Mình Cho Đến Chết: Chúng ta không thể chiến thắng Sa-tan và đồng thời chất chứa sự tự ti và cảm tình với những gì cần phải bị đóng đinh trong chúng ta. Sự chiến thắng của chúng ta được thành đạt bởi sự sẵn sàng chịu chết hơn là phản bội lại niềm tin chân lý của chúng ta. Phao-lô đã nói, “... **Tôi chẳng kể sự sống mình là quý miễn chạy cho xong việc đưa tôi...**” (Công-vụ 20:24). Những người thiết lập Nước Trời không chịu thua, không thỏa hiệp với những “đau thương” của mình. Họ có thể bị đau đớn nhưng không rút lui. Họ sống bởi đức tin.

Kẻ kiện cáo trước hết phải đánh hạ trong *tâm trí* của chúng ta! Chúng ta không thể khon nhượng với sự bói lông tìm vết và các sự tố cáo. Chúng ta phải sở hữu chính tấm lòng của Đức Chúa Trời đối với anh em chúng ta. Nước Đức Chúa Trời và uy quyền của Đấng Christ sẽ được nhìn thấy trong những người quyết tâm kết ước với sự cầu nguyện

được thúc đẩy bằng tình yêu thương. Vì khi họ thấy một nhu cầu, thay vì chỉ trích, họ lại đánh hạ kẻ kiêu căng anh em và họ cầu nguyện!

PHẦN BA:

CHIẾN TRƯỜNG CỦA CÁC NƠI TRÊN TRỜI

Biên cương cuối cùng của cuộc chiến thuộc linh là lãnh vực các linh: Cuộc chiến tranh tại “thiên đàng”. Những người cai trị trong các nơi trên trời cai trị luôn trên trái đất nữa.

CHƯƠNG MƯỜI LĂM

CHIẾN TRANH VỀ SỰ THẬT

Loài người được dựng nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời và dù có giới hạn nhưng họ đã được ban cho những quyền năng có hữu, riêng biệt. Họ đã được ban khả năng để tưởng tượng, cũng như khả năng để định nghĩa và lập lên sự thật. Và hoạt động trong các giới hạn Đức Chúa Trời cho phép, loài người đã làm việc này, dù tốt hơn hay xấu hơn, theo sự tự do lựa chọn của ý chí mình. Khi hiểu rõ điều này chúng ta thấy rằng thực chất của cuộc chiến thuộc linh là ai sẽ định nghĩa sự thật: Lời Đức Chúa Trời hay là những ảo vọng của đời này.

Điều Chúng Ta Nhất Trí

Sự thật là gì? Đời sống hiện ra với bạn như thế nào? Từ điển định nghĩa sự thật như là “...điều có thật, một điều, một hoàn cảnh hay một biến cố hiển nhiên”. Đó là sự thật được phân tích khách quan. Nhưng sự thật lại không chỉ khách quan, nó cũng có tính chủ quan theo phương diện bản thân, vốn được đậm rẽ trong những cảm giác, những thái độ và những niềm tin của chúng ta. Từ bối cảnh này, đời sống “...được theo như điều [chúng ta] tin” (Ma-thi-ơ 8:13).

Trong phương diện bản thân về sự thật thì điều dường như có thật với người này lại thường khi không thấy đối với người khác. Ta hãy xét tới quan điểm của người ESKIMO về sự thật: đi bằng xe trượt chó, ở trong nhà tuyết, sống ở vùng đất có ánh sáng bắc cực và mặt trời nửa đêm. Hãy so sánh họ với một thương gia đang sống tại Thành Phố Nữ Ước: đi lại bằng xe điện ngầm, sống trong một thế giới của những nhà chọc trời và những chỗ đậu xe; với sự căng thẳng của những giờ vội vã và công việc nhiều áp lực trong một hăng môi giới. Sự thật ở cả hai nơi, đều khác nhau sâu sắc, vẫn là sự thật chủ quan, theo nhiệm vụ của mỗi một các nhận.

Vì vậy, chúng ta hãy học từ những thí dụ này một nguyên tắc quang trọng: *bất cứ điều gì mà một xã hội cùng chung nhất trí và thiết lập qua sự tán thành thỏa thuận cũng như thường xuyên sử dụng thì điều đó cuối cùng sẽ định nghĩa sự thật cho họ.* Hiểu được lời dạy này là điều rất quan trọng, bởi vì khi chúng ta tán thành với những nguyên tắc và tiêu chuẩn của Nước Đức Chúa Trời, thì toàn bộ sự định nghĩa của chúng ta về xã hội sắp phải đổi thay.

Một thí dụ về điều này trong Kinh Thánh được thấy trong sách Sáng-thế ký, **“Đức Giê-hô-va phán rằng: Nay chỉ có một thứ dân, cùng đồng một thứ tiếng, và kìa công việc chúng nó đương khởi làm, bây giờ chẳng còn chi ngăn chúng nó làm điều đã quyết định được”** (Sáng-thế ký 11:6). Đây là điều chính Chúa đã phán về những người Ba-by-lôn không tin kính. Ngài phán rằng bất cứ điều gì loài người đã tưởng tượng, thì họ có khả năng thành đạt được. Nếu bạn nghi ngờ giá trị của câu nói này, bạn sẽ đứng trong hàng ngũ những người chế giễu khi thấy những kẻ mơ mộng hình dung ra chính họ đang đứng trên mặt trăng. Bạn sẽ chê bai khái niệm cho rằng tiếng nói và hình ảnh có thể truyền đi khắp thế giới qua những làn sóng vô hình. Bạn sẽ buồn cười về ý tưởng cho rằng các vũ khí sẽ có đủ khả năng để tiêu hủy mọi sự sống trên quả đất này. Thế nhưng, ngày nay những điều đó đang xảy ra trên thế giới chúng ta bởi vì khả năng con người thiết lập nên sự thật là như thế đó. Nếu một tâm trí con người có thể tưởng tượng ra điều gì đó và người ấy có thể khiến cho những người khác tin tưởng điều đó, thì tâm linh của họ có thể thành đạt được điều đó. Ngoại trừ một số ít trường hợp ngoại lệ, không điều chi không thể xảy ra, thậm chí cho một nhóm nhỏ hai ba người, một khi họ chấp nhận và tin tưởng một điều gì đó có thể xảy ra.

Đây chính là điều mà cuộc chiến thuộc linh đang tập trung trên Hội Thánh ngày nay. Ma quỷ muốn chúng ta chấp nhận Cơ Đốc Giáo *như trong hiện trạng*, dù có chia rẽ, có tội lỗi và què quặt thuộc linh, vẫn là sự thật cuối cùng mà Đức Chúa Trời đã cung cấp cho các tín hữu trên thế gian này. Sa-tan muốn chúng ta *đồng ý và do đó cũng có* quan điểm lừa dối này về Hội Thánh. Có một lời hứa phải được ứng

nghiệm liên quan đến dân sự của Đức Chúa Trời – đó là những mục đích thánh thiện và cao cả sẽ được hiển lộ trong những ngày cuối cùng. Vì vậy, sự nhất trí của chúng ta phải là theo đúng *kế hoạch* của Đức Chúa Trời về một Hội Thánh thánh khiết, không phân chia và đầy quyền năng, chứ không phải là Hội Thánh trong hiện trạng ngày nay! Trong khi chúng ta phải hoạt động với Hội Thánh trong hiện trạng ngày nay, chúng ta phải luôn luôn nhận thức rằng những gì chúng ta đang thấy trong Cơ Đốc Giáo *không phải* là những gì Hội Thánh sẽ được trở thành trước khi Chúa Jesus tái lâm! Thật ra, sự kêu gọi của chúng ta là hợp tác với Đức Chúa Trời để đem lại sự phục hưng và sự dậy lên của thân thể Đấng Christ.

“...đặng tỏ ra Hội Thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài” (Ê-phê-sô 5:27). Trước khi Chúa Jesus trở lại, Đức Chúa Cha đã hứa Con của Ngài sẽ là một nàng dâu thánh, nàng dâu không vết, không nhăn, không chi giống như vậy – nghĩa là một sự làm chứng đầy quyền năng về chính mình Đấng Christ trên mặt đất này.

Cuộc Chiến Đấu Trên Trời: Nguyên Tắc Chiếm Chỗ

“Bây giờ có một cuộc chiến đấu trên trời: Mi-chen và các sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng cùng các sứ mình tranh chiến lại, song chúng nó không thắng và chẳng còn thấy nơi chúng nó ở trên trời nữa” (Khải 12:7-8)

Biên cố này thật khó hiểu cho chúng ta. Làm thế nào các thiên sứ, các Ma quỷ, các hữu thể không thể chết vì thương tích, lại tham gia chiến đấu? Họ làm gì cho chiến tranh? Và họ chiến thắng như thế nào? Dù sự hiểu biết của chúng ta có giới hạn, chúng ta có thể nói cách an toàn như thế này: *Tất cả cuộc chiến thuộc linh đều chiến tranh về một vấn đề tối quan trọng. Đó là ai sẽ kiểm soát sự thật ở trên đất, Thiên đàng hay Địa ngục?*

Đối với cuộc chiến giữa Thiên sứ và Ma quỷ, trận chiến không dựa trên các khí giới thuộc thể, nhưng dựa trên khả năng hút trí giữa

loài người và lãnh vực các linh. Chúng ta đọc trong Ê-phê-sô 6 rằng, **“... chủ quyền cùng thế lực”** đang chiếm **“các nơi trên trời”** (câu 12). Nhưng chúng ta đọc trong Êph 1:10 rằng mục đích đã bày tỏ của Đức Chúa Cha là hội hiệp mọi vật lại trong Đấng Christ, **“... cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất”**. Ê-phê-sô bày tỏ kế hoạch vinh hiển của Đức Chúa Trời, rằng **“... qua Hội Thánh”** Đức Chúa Trời đã bày tỏ sự khôn sáng mọ đường của Ngài **“cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời!”**. Bạn thấy không, khi thân thể của Đấng Christ trên đất đồng ý với Đầu Hội Thánh trên Thiên Đàng, thì chính Thánh-Linh của Đấng Christ chiếm chỗ các quyền lực tối tăm ở các nơi trên trời. Nói cách khác, khi Hội Thánh trên đất tích cực tiến tới nhứt trí với ý muốn và Lời của Đức Chúa Trời, thì sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời sẽ tăng tiến trong lãnh vực thuộc linh, thế chỗ ảnh hưởng của địa ngục trên mặt đất theo tỉ lệ tương ứng. Chẳng bao lâu sau đó, thể hiện trong thế giới loài người, chúng ta thấy sự phục hưng, sự chữa lành và các phép lạ. Nhưng một khi Hội Thánh thụ động, hững hờ hay xác thịt, thì quyền năng địa ngục sẽ tăng gia sự cai trị của nó trên các công việc của loài người: chẳng hạn hôn nhân tan vỡ, tội ác gia tăng và sự phóng túng lan tràn. Chúng ta phải nhìn thấy rằng sự cầu nguyện, thái độ và sự nhứt trí của chúng ta với Đức Chúa Trời là phần việc thiết yếu để thiết lập được Nước Đức Chúa Trời thật sự trên mặt đất này.

Ma quỷ Là Kẻ Nói Dối

Sa-tan được vạch mặt trong Kinh Thánh như là **“một kẻ nói dối và là cha sự nói dối”** (Giăng 8:44). Lãnh vực hoạt động của nó là thế giới các linh trực tiếp bao vây và bao phủ sự ý thức của loài người. Lãnh vực này được gọi là **“các nơi trên trời”** trong Kinh Thánh (Ê-phê-sô 6:12). Từ lãnh vực thuộc linh này Sa-tan hoạt động để làm hư hoại và kiểm soát tâm trí của loài người thông qua những ảo tưởng được xây dựng từ những ước muốn xác thịt và sự sợ hãi loài người. Những quyền lực của sự dối trá không chỉ là nói dối, hay là ảo tưởng ở đời này. Sự dối trá của kẻ thù tỏ ra mạnh mẽ nhất khi loài người tin rằng thế giới này, *như hiện trạng*, là thế giới duy nhất mà chúng ta có

thể sống. Dĩ nhiên, sự thực là Đức Chúa Trời đang thiết lập Nước của Ngài và cuối cùng mọi thực thể khác đều sẽ qui phục và được tể trị bởi Nước Trời của Ngài (Hêb 12:26-28; Khải 11:15).

Khí giới Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta để chiến đấu chống lại sự dối trá của kẻ thù là Lời của Đức Chúa Trời mà Kinh Thánh gọi là **“guom của Đức Thánh Linh”** (Êph 6:17). Chúa Jesus đã phán rằng Lời Ngài đều là **“thần linh và sự sống”** (Giăng 6:63) nghĩa là nói rằng thực chất Lời Đấng Christ tiêu biểu cho một thực thể rõ ràng: Thánh-Linh hằng sống của Nước Đức Chúa Trời.

Chúng ta cũng phải nhận biết rằng tiếng Hy Lạp cổ, mà trong đó Kinh Thánh Tân Ước được viết nên, chỉ có một từ liệu để nói về sự thật. Đối với họ sự thật, lẽ thật, thực tế, thật sự chỉ là một. Khi chúng ta suy nghĩ đến “Thần Lẽ Thật” chúng ta phải bao gồm trong sự hiểu biết của chúng ta khái niệm về *sự thật*, nghĩa là Đức Thánh Linh và Lời của Đức Chúa Trời tự thân *chính là lẽ thật!*

Điều này rất cần thiết: trong cuộc chiến tranh của chúng ta về việc ai kiểm soát thế giới loài người thì khí giới duy nhất Đức Chúa Trời đã ban cho Hội Thánh là Lời, được Thánh-Linh ban quyền năng của Ngài. Lời Hằng Sống của Đức Thánh-Linh là lẽ thật. Pha-ô-lô dạy rằng cuộc chiến thuộc linh đặc biệt giải quyết việc “đạp đổ các đồn lũy”. Nhưng đó là những đồn lũy nào? Đó là những sự dối trá Ma quỷ gieo vào quá trình suy nghĩ của chúng ta, trong khi đó chúng ta chấp nhận và tin tưởng chúng, thì chúng đã trở thành sự thật đối với chúng ta. Chúng ta không sa vào tội lỗi nhiều như là bị tội lỗi dụ dỗ, mỗi một tội lỗi được khoác một mức độ lừa dối nào đó. Nhưng, khi những sự lừa dối này được lật tẩy và hủy diệt, khi quá trình suy nghĩ của chúng ta được giải phóng khỏi các ảo tưởng, chúng ta sẽ khám phá được sự không chỗ trách được, sự trọn vẹn và lẽ thật của Đấng Christ trong chúng ta, đó là niềm hy vọng về vinh hiển (Ga-la-ti 2:20).

Đứng Trên Lời Chúa

Để được thắng trận, chúng ta phải biết Lời Chúa. Nếu bạn đang cần được giải cứu hoặc nếu bạn đang được sử dụng trong chức vụ

giải cứu thì những câu Kinh Thánh sau đây sẽ hữu ích cho bạn trong sự thắng trận. Bạn sẽ là người thiếu khôn ngoan khi bạn tham gia bất cứ cuộc chiến thuộc linh nào mà bạn không biết thuộc lòng những câu Kinh Thánh này.

“Vả, những khí giới mà chúng tôi dùng để chiến tranh là không phải thuộc về xác thịt đâu, bèn là bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, có sức mạnh để đập đổ các đồn lũy. Nhờ khí giới đó, chúng tôi đánh đổ các lý luận, mọi sự tự cao nổi lên nghịch cùng sự hiểu biết Đức Chúa Trời và bắt hết các ý tưởng làm tòi vâng phục Đấng Christ” (II Cô-rinh-tô 10:4-5).

“Chớ dựa vào công việc vô ích của sự tối tăm, thì quả trách chúng nó thì hơn...” (Ê-phê-sô 5:8-13). Khi bạn phơi bày và xưng ra các tội lỗi của bạn, thì những tội đó không còn ở trong tối tăm nữa, không còn kín giấu nữa. Khi ánh sáng được bật lên trong phòng tối thì sự tối tăm trở nên ánh sáng. Cũng vậy, khi bạn đem tội lỗi của bạn ra khỏi tối tăm và bày ra trước sự sáng, thì những tội lỗi đó tiêu biến đi trong sự tha thứ của Đức Chúa Trời, chúng trở nên sự sáng.

“Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (I Giăng 1:9). Lần nữa, hãy xưng tội của bạn ra. Đức Chúa Trời là thành tín và công bình để tha tội cho bạn là *làm cho bạn sạch TẤT CẢ* mọi điều gian ác.

“Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài trải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn!” (II Cô-r 2:14). Có sự đắc thắng ngay ở đây, ngay bây giờ, bởi vì Đấng Christ đang ở trong bạn.

“Đức Chúa Trời không cho chúng ta tinh thần nhút nhát, nhưng tinh thần anh dũng, yêu thương và tự chủ” (II Tim 1:7 Bản Diễn Ý). Đừng sợ sự dọa dẫm của Sa-tan. Hãy luôn luôn nhớ rằng, Ma quỷ là “kẻ nói dối và lẽ thật không ở trong nó đâu”.

“... hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là Ma quỷ, lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời” (Hê-bơ-rơ 2:14-15). Sa-tan có thể cố gắng khiến bạn tin rằng nó có quyền trên bạn, nhưng Chúa Jesus nói rằng Sa-tan “vô quyền” trong đời sống của chúng ta. Hãy sử dụng Danh Chúa Jesus và Lời của Đức Chúa Trời để bẻ gãy quyền lực dối trá của Sa-tan.

“Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định” (Rô-ma 8:28-29). Nếu Đức Chúa Trời khiến mọi sự hiệp lại làm ích cho bạn yêu mến Ngài, thì cuối cùng, không có điều gì xấu có thể xảy đến cho bạn cả. Đức Chúa Trời đã định trước cho bạn được đồng hóa trở nên hình bóng của Con Ngài.

“Này, ta đã ban cho quyền cho các người giày đạp rắn, bò cạp, và mọi quyền của kẻ nghịch dưới chân, không gì làm hại các người được” (Lu-ca 10:19). Chúa Jesus đã ban uy quyền cho chúng ta trên TẤT CẢ quyền năng của Sa-tan. Chúng ta có uy quyền và lời hứa của Chúa xác nhận rằng không có gì làm hại chúng ta được!

“Vả, Con Đức Chúa Trời đã hiện ra để hủy phá công việc của Ma quỷ” (I Giăng 3:8b). Bạn đã được giải thoát – Không phải vì bạn “cảm thấy” được tự do, nhưng vì bạn có đức tin. Mỗi lần bạn nói ra đức tin của bạn, là bạn *đang thiết lập* sự tự do của bạn như một thực tế. Bạn phải tin tưởng rằng trong khi bạn đang cầu nguyện, các đạo binh thiên sứ của Đức Chúa Trời, với quân số gấp bội Ma quỷ, đang liên kết với bạn để chống lại kẻ ác, chống lại lực lượng Ma quỷ. Cùng với Chúa Jesus, bạn không bao giờ chiến bại. (Cũng xem Êph 6:18; Gia-cơ 4:7; Ê-sai 42:13; Ê-sai 5; Ê-sai 54:11-17; Rô-ma 10:8-9).

CHƯƠNG MƯỜI SÁU

VẠCH TRẦN LINH CỦA ANTICHRIST!

Có một trật tự của các hữu thể đang cai trị vương quốc địa ngục với bàn tay sắt, bóng mây gian ác của chúng làm tối mịt gần như khắp mọi khía cạnh đời sống ở trên mặt đất. Để thắng hơn vương quốc gian ác này và chiến thắng trong cuộc chiến thuộc linh của chúng ta, chúng ta phải biết phân biệt những kẻ thù của chúng ta và đánh đuổi những tay chỉ huy của sự tối tăm này.

Còn Hơn Là Một Người

Hiện đang có một nhà cầm quyền của sự tối tăm, một chủ quyền của thứ bậc đáng chết nhất, đã từng được các tín đồ dung dưỡng quá lâu đến nỗi cho rằng ảnh hưởng của nó là *bình thường* cho Hội Thánh. Thực thể độc ác này là linh của Antichrist. Trong khi linh này tự thể hiện ra ở bất cứ nơi nào Cơ Đốc Giáo thực sự bị bắt bớ công khai, nó cũng là một thứ quỷ mà bản tánh chủ yếu có tinh thần tôn giáo. Linh này kiên quyết chống đối lại sự khôi phục công khai của Hội Thánh Đấng Christ.

Tên của thứ linh này thể nào thì tánh của nó thể ấy. Nó chuyên chống lại (anti) Đấng Christ. Thứ linh có chủ quyền này sử dụng các quyền lực Ma quỷ như Ganh tị, Sợ hãi, Không Tha thứ, Tham vọng - bất cứ điều gì cần thiết để giữ cho những Hội Thánh địa phương, độc lập không trở thành một thân thể được hiệp nhất của Đấng Christ, mà Hội Thánh *hiệp nhất* là Hội Thánh được “vũ trang và đáng sợ nhất” đối với Ma quỷ.

Thật dễ dàng để chúng ta giới hạn sự giải nghĩa của chúng ta về “Antichrist” như là một nhân vật đặc biệt nào đó sẽ xuất hiện ngay trước khi Đấng Christ tái lâm. Thật vậy, hầu hết các Cơ Đốc Nhân đều nhất trí cho rằng một nhân vật như thế cuối cùng sẽ xuất hiện.

Nhân vật đó sẽ **“...đổi địch, tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta thờ lạy, rất đổi ngôi trong đền Đức Chúa Trời, chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời”** (II Tê-sa-lô-ni-ca 2:4). Nhưng, nếu đây là Antichrist trong hình thể con người được thể hiện ra của nó thì ở đây cũng mô tả bản tánh của linh Antichrist trong hình thức vô hình của nó.

Linh này của Antichrist đã thịnh hành trong Hội Thánh kể từ thế kỷ thứ nhất. Thực ra, Sứ Đồ Giăng đã nói rõ rằng có **“nhiều antichrist”** trong thế kỷ thứ nhất. Ông đã viết, **“Hỡi các con cái ta, giờ cuối cùng là đây rồi, các con đã nghe nói rằng kẻ địch lại Đấng Christ (Antichrist) phải đến. Vừa lúc bây giờ, có nhiều kẻ địch lại Đấng Christ...”** (I Giăng 2:18). Khi chúng ta so sánh câu này với II Tê-sa-lô-ni-ca 2:4, chúng ta thấy rằng sự hiểu biết của chúng ta về từ liệu “Antichrist” đã quá hẹp hòi khi chúng ta giới hạn antichrist với một người xấu xuất hiện trong tương lai. Giăng đã nói, **“bây giờ, có nhiều kẻ địch lại Đấng Christ”** (I Giăng 2:18).

Điều quan trọng cần nắm vững ở đây là Giăng đang thực sự nói đến những người dường như có lần đã là những thành viên của cộng đồng Cơ Đốc hiệp nhất, toàn thành (cấp thành phố). Vị sứ đồ nói với chúng ta rằng, **“Chúng nó từ giữa chúng ta mà ra”**. Ông nói, **“... Vì nếu chúng nó thuộc về chúng ta thì đã ở cùng chúng ta”** (I Giăng 2:19).

Điều gì đã thúc đẩy những linh hồn này đi lạc? Về sau trong thư Giăng, vị sứ đồ tỏ ra đó là linh của Antichrist. Ông đã viết trong chương bốn, **“...còn thần nào không xưng Đức Chúa Jesus, chẳng phải bởi Đức Chúa Trời. Đó là thần của Kẻ địch lại Đấng Christ, mà các con đã nghe rằng hầu đến và hiện nay đã ở trong thế gian rồi”** (I Giăng 4:3). Giăng đã nói rõ ở đây về linh của Antichrist mà ông cho là đã ở trong thế gian rồi.

Sứ đồ Giăng nhận dạng linh này như là một linh không xưng nhận Chúa Jesus. Đối với một thánh đồ thế kỷ thứ nhất, **“xưng nhận Chúa Jesus”** có ý nghĩa sâu xa hơn là chỉ nhắc đến tên Ngài sau lời

cầu nguyện. Thực chất, đó là nói từ tình trạng hợp nhất với Ngài, để cho Thánh Linh của Ngài được thể hiện ra. (Xem Ma-thi-ơ 10:32). Họ đã xưng Thân Vị Chúa Jêsus ra, chứ không phải chỉ xưng danh Chúa Jêsus mà thôi! Chính mình Đấng Christ đã được bày tỏ qua thái độ yêu thương, phó thác và hy sinh của họ! Trong câu kế tiếp Giăng đã giải thích bản tánh của linh Antichrist. **“...Ấy bởi đó chúng ta nhìn biết thần chân thật và thần sai lầm. Hỡi kẻ rất yêu dấu, chúng ta hãy yêu mến lẫn nhau, vì sự yêu thương đến từ Đức Chúa Trời. Ai chẳng yêu, thì không biết Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương”** (I Giăng 4:6b-8).

Chúng ta phân biệt linh chân thật và linh sai lầm – hay nói rõ hơn, Thánh Linh của Đấng Christ và của Antichrist - bằng mức độ *tình yêu thương* của Đấng Christ đang vận hành trong từng cá nhân hay Hội Thánh. Sứ đồ Giăng nói rằng, **“Ai chẳng yêu thì không biết Đức Chúa Trời”**. *Một cá nhân hay một Hội Thánh nghĩ rằng Đức Chúa Trời đang hài lòng với họ, thế nhưng lại không bước đi trong sự yêu thương thì thực ra có thể họ đang phục vụ cho linh của Antichrist rồi!* Các Cơ Đốc Nhân phải được nhìn biết **“bằng tình yêu của họ”**, chứ không chỉ bằng thần học của họ (Giăng 13:35). Khi Giăng viết về sự chân thật và sự sai lầm, ông đã đặc biệt nói đến linh của Antichrist và sự cởi mở của chúng ta với linh này thông qua các thái độ không yêu thương trong Hội Thánh.

Sự phơi bày này về Antichrist là tinh vi quỷ quyệt hơn và nhiều phá hoại hơn những gì xảy ra khi **“người tội ác”** được bày tỏ công khai. Linh Antichrist làm cứng lòng người, làm họ xa cách tình yêu thương. Nó nuôi dưỡng các thái độ không chịu tha thứ, khiến cho người ở dưới ảnh hưởng của nó tẻ tách khỏi một Hội Thánh chỉ vì những sự chỉ trích phê bình khác nhau và những khác biệt nhỏ nhặt về giáo lý. Đó là “người mạnh sức” ở đằng sau hầu hết các sự phân chia trong Hội Thánh.

Tuy nhiên, việc theo Chúa kêu gọi chúng ta hãy lấy sự tha thứ và tình yêu thương làm một lối sống. Việc bình vực cho sự không tha thứ, sự chia rẽ và những tham vọng cá nhân chính là tinh thần “anti” Christ

vậy. *Linh Antichrist được giả dạng đằng sau vô số các vấn đề, nhưng những vấn đề đó chỉ là những công cụ mà thứ chủ quyền này đang dùng để chia rẽ Hội Thánh mà thôi.*

Linh của Antichrist chỉ là chống lại Đấng Christ! Nó chống lại tình yêu, chống lại sự tha thứ, chống lại sự giải hòa! Có lẽ trên hết mọi điều khác, thứ chủ quyền này luôn giữ cho các Hội Thánh mãi mãi chia rẽ lẫn nhau.

Antichrist là nguồn gốc thực sự của vô số các sự phân rẽ của Hội Thánh. Thực vậy, nếu bạn cầu nguyện chống lại linh này thay vì chống lại những điều dường như giống với vấn đề trực tiếp, thì nhiều sự phân rẽ của Hội Thánh sẽ được ngăn ngừa. Trong ý nghĩa này, chúng ta phải canh chừng một cách hết sức cẩn thận về mức độ bám giữ lấy ý kiến riêng và sự phê bình chỉ trích của chúng ta. Bởi vì nếu những ý kiến của chúng ta được tôn cao hơn cả khả năng Đức Chúa Trời sửa chữa chúng ta, thì chắc chắn chúng ta trở thành một mục tiêu cho linh của Antichrist.

Hãy nhớ rằng, linh Antichrist có thể dùng sự ghen tị, hoặc sự sợ hãi hoặc thậm chí là màu sắc nước vôi quét nhà thờ, phòng nhóm như là tấm màn khói, làm bình phong, nhưng nguyên nhân chính của hầu hết các sự chia rẽ chỉ là vì các Cơ Đốc Nhân đang đầu phục một người nào hoặc một điều gì đó hơn là đầu phục Đức Thánh Linh và những sự dạy dỗ của Chúa Jesus Christ. Bất cứ hoàn cảnh nào cũng vẫn có thể hóa giải được bằng cách trở về với những lời dạy của Chúa Jesus. Một khi tất cả các phe đồng ý đầu phục Chúa thì tình yêu và sự đắc thắng sẽ theo sau.

Giải Cứu Khỏi Antichrist Trên Bình Diện Bản Thân

Mỗi người chúng ta đều có những quá trình suy nghĩ, những đồn lũy trong tâm trí chúng ta vốn được đóng khuôn và tạo điều kiện bởi linh của Antichrist. Chúng ta đừng nên bình vực những tư tưởng chống lại Đấng Christ, trái lại chúng ta phải vạch trần chúng ta như là tội lỗi và đánh bại chúng. Antichrist cứ vây quanh chúng ta rất lâu, những hệ thống tư tưởng của nó cơ thể không thành linh lìa bỏ bất cứ

người nào trong chúng ta đâu. Nhưng nếu chúng ta có thể phân biệt được sự khác nhau giữa tiếng nói yêu thương của Đấng Christ và sự phản loạn kiêu căng của Antichrist, chúng ta có thể đi một bước quan trọng tiến đến nhìn thấy đời sống chúng ta đồng hóa với Đấng Christ.

Làm thế nào để bạn biết sự thiếu yêu thương của bạn đối với các Hội Thánh khác chỉ là do xác thịt của bạn hoặc đó chỉ là một đồn lũy cho linh của Antichrist? Hãy ăn năn về sự phản loạn. Rồi bạn hãy cầu nguyện lớn tiếng chống lại linh Antichrist. Bạn hãy cầu nguyện lớn tiếng chống lại linh Antichrist. Bạn sẽ lập tức khám phá thấy một khoảng cách giữa bạn và kẻ thù, cũng như sự gần gũi giữa bạn và Chúa.

Cơ Đốc Giáo Không Có ảnh Hưởng Của Antichrist

Có nhiều hình thức linh Antichrist tự bày tỏ ra như là Thượng Đế, đó là phong trào New Age (Thời Đại Mới), Chủ Nghĩa Vô Thần v.v... Nhưng cách duy nhất nó hóa trang như là *Đức Chúa Trời trong Hội Thánh* là đây: có một sự kính sợ tự nhiên, có tính tôn giáo giữa con người đối với sự chết. Antichrist dùng hiện tượng này bằng cách tạo điều kiện cho các Hội Thánh chấp nhận sự uy nghiêm của sự chết như là sự kính sợ Đức Chúa Trời thực sự. Đấng Toàn Năng không phải là Đức Chúa Trời của kẻ chết, nhưng là của người sống và sự vui mừng và sự tạ ơn. Bạn có thể phân biệt Antichrist trong một Hội chúng kính sợ đối với sự chết chóc của nó. Bầu không khí ở đó không được đầy đầy sự thánh khiết nhưng là đầy đầy sự cạn kiệt. *Đó cũng là thực chất kéo dài trong một nhà mồ trống rỗng.* Antichrist sẽ ngự trên cả một đám người, tiết ra một hiện tượng lạnh lẽo bao trùm bầu không khí của một nhà thờ.

Khi Đức Thanh Linh lần đầu khởi sự bày tỏ thực tế này cho chúng tôi, chúng tôi thấy thế nào nó đã bóp méo những quan niệm căn bản của Cơ Đốc Giáo chúng ta. Thực ra, đồn lũy của lối suy nghĩ Antichrist là một tình trạng “được chấp nhận” trong Hội Thánh. Linh này đã chen vào được tận “**...đền thờ của Đức Chúa Trời**” (Hội Thánh toàn thành chia rẽ), đến nỗi trong nhiều Hội chúng và đối với nhiều tín hữu “**nó tự xưng là Đức Chúa Trời**” (II Tê-sa-lô-ni-ca 2:4).

Rõ ràng đối với chúng ta thì chủ quyền này đã tìm cách để **“tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời”**. Khi chúng ta tìm cách dạy dỗ dân chúng, thì lời của sứ điệp chúng ta rơi xuống đất giữa sự kháng cự kịch liệt, như là có một tấm màn đang bao phủ sứ điệp đó. Chúng ta tìm kiếm Chúa và một vài ngày sau khi tỉnh thức, Đức Thánh Linh đã bày tỏ ra sự phân biệt mà chúng ta đã đánh mất. Ngài đã soi sáng những lời đầu tiên của II Tê-sa-lô-ni-ca 2:4, **“kẻ đối địch”**.

Linh của Antichrist thực sự *đối địch* lại lẽ thật, nhất là chân lý mới phơi bày bản chất của nó. Nó kháng cự lại bất cứ phong trào nào trong thân thể của Đấng Christ hướng về sự sáng. Trong những Hội Thánh mà ở đó nó đang làm chủ, nếu một tiếng “Amen” phát ra từ miệng của người ủng hộ bài giảng, thì linh này chăm chú nhìn giận dữ qua gương mặt của những người có tâm trí là đồn lũy của nó.

Khi chúng ta hiểu biết rõ hơn về linh Antichrist, chúng ta mới có thể chiến thắng nó. Những chiến sĩ cầu thay của chúng tôi bắt đầu cầu nguyện chống lại ảnh hưởng của linh này trên quản lý của chúng tôi. Chưa đầy một tuần lễ sau, năm vị Mục sư khác và tôi, cũng như một số các viên chức liên-hội thánh, đã hiệp hội lại, cùng nhau và kết ước gặp nhau hằng tuần tại mỗi Hội Thánh để cầu thay. Ba tháng sau, con số đó đã tăng gấp đôi và từ đó cứ tăng không ngừng. Việc đó đã xảy ra như thế nào? Các chiến sĩ cầu thay đã phân biệt và đã trói buộc linh của Antichrist. Thành linh nguyện vọng thiêng liêng muốn gặp gỡ và cầu nguyện với các vị Mục sư khác đã bắt đầu thắng thế trong cộng đồng của chúng tôi!

Tìm Hiểu Hội Thánh Trong Qui Mô Thành Phố

Đức Chúa Trời nhìn thấy cộng đồng Hội Thánh như một thân thể cùng hiệp nhất trong ngọn lửa tình yêu của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta cầu nguyện cùng nhau, làm việc và xây dựng những Hội Thánh của chúng ta trong Thánh Linh của nước Ngài. Không ai biết trận chiến thuộc linh ở địa phương tốt hơn là các vị Mục sư ở tại địa phương đó. Khi Chúa Jesus phán với các Hội Thánh trong sách

Khải huyền của Giăng, Ngài đã phán với họ như những Hội Thánh riêng với các trận chiến độc đáo riêng cho các khu vực riêng khác nhau. Ngài đã không nói, “Gọi các Hội Thánh chung chung, đặt trụ sở tại thành phố...”. Không, đây là những người địa phương biết rõ các nhu cầu của dân chúng và Chúa Jesus đã nhìn thấy họ như vậy.

Các Mục sư đã hiệp nhất trong một trận chiến chống lại kẻ thù. Họ chịu trách nhiệm cả với Đức Chúa Trời và với nhau, một sự lãnh đạo theo đa số thực sự trong mỗi cộng đồng. Hội Thánh ở một thành phố, như Đức Chúa Trời nhìn thấy, phải thoát ly khỏi sự ganh tị, việc “ăn cắp chiên” và tham vọng cá nhân. Đó phải thực sự là một thân thể.

Thế nhưng, sự xâm nhập của Antichrist vào lối suy nghĩ điển hình của Cơ Đốc Nhân thật sâu sắc đến nỗi những sự lừa dối của nó đã được rao giảng từ các tòa giảng và đã được chấp nhận ở các hàng ghế trong nhà thờ. Vì vậy, bạn phải kiên trì vì có Đấng Christ trong cộng đồng của bạn. Hãy để cho đức tin của bạn được lớn rộng nhưng các tham vọng xác thịt của bạn nhỏ bé lại. Tham vọng cá nhân là động cơ của Antichrist, đó là tên của đờn lũy đã làm cho chúng ta chia rẽ. Bạn không nên đến với những người khác bằng những tham vọng cá nhân, nhưng hãy đến như là những người làm đầy tớ của họ. Nếu bạn được kêu gọi vào một vai trò lãnh đạo, những người khác sẽ nhận biết sự kêu gọi đó bằng sự nhu mì và những bông trái lành. Chức vụ của bạn sẽ đến một cách tự nhiên, không cần phải tự đề cao. Hãy nhớ lại mạng lịnh của Chúa Jesus: **“Cũng đừng chịu ai gọi mình là chủ, vì các người chỉ có một Chủ là Đấng Christ”** (Ma-thi-ơ 23:10). Sự thực, Đức Chúa Trời không đẩy lên những lãnh tụ, Ngài đang huấn luyện những người theo Ngài làm đầy tớ, những người nam người nữ muốn cầu nguyện cùng nhau để xin Đấng Christ lãnh đạo.

Vì vậy, khi bạn gặp gỡ các Cơ Đốc Nhân từ các Hội Thánh khác, hãy đến như là những đầy tớ của họ và đừng có vẻ như là người ban phước cho họ. Nếu bạn là một Mục sư, hãy tìm ra các nhu cầu của các bạn đồng lao trong chức vụ và bắt đầu cầu nguyện cho họ. Có lẽ có Hội Thánh cần một người biết đàn piano, nếu bạn có hai người biết đàn, hãy gọi cho Hội Thánh đó một người (Lu-ca 3:11).

Hầu hết các Mục sư đều tranh đấu với những sợ hãi và bất an riêng tư. Nhưng nếu bạn đến với họ trong tình yêu thương của Đức Chúa Trời, thì bạn sẽ tước đi được những sợ hãi đó của họ.

Linh của Antichrist là **“Vua chúa của thế gian”** (Êph 6:12). Ta không thể đuổi nó đi như đuổi một tà ma yếu sức. Nhưng ở đâu có sự khích lệ và tình yêu thương của Đấng Christ tràn ngập đời sống tư tưởng của cộng đồng Cơ Đốc địa phương, thì ở đó có sự đắc thắng cuối cùng trên tất cả các chủ quyền như thế bằng *sự thế chỗ* của nó. Khi chúng ta trở thành đối phương của Antichrist, chúng ta sẽ thấy thân thể của Đấng Christ được chữa lành, và linh của Antichrist bị dày đập dưới chân chúng ta.

CHƯƠNG MƯỜI BẢY

PHÂN BIỆT LINH CỦA GIÊ-SA-BÊN

Chúng ta sắp đương đầu với một đôn lũy có tỉ lệ khổng lồ. Đây là lối suy nghĩ đang hiện diện không ai kiểm soát trong hầu hết các Hội Thánh. Chúng ta sắp sửa vạch mặt và rồi hủy phá những chỗ ẩn náu của Giê-sa-bên.

Hãy Tìm Hiểu Linh Của Giê-Sa-Bên

“Nhưng điều ta trách ngươi, ấy là người còn dung cho Gia-sê-bên, người nữ ấy xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tôi tớ ta, đặt rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn thịt cúng thần tượng” (Khải-huyền 2:20).

Có lẽ bạn đang thách thức việc tôi sử dụng câu trích dẫn trên đây và nói với các Hội Thánh ở Âu Mỹ. Có lẽ bạn lý luận rằng không có một vị Mục sư nào bạn biết mà lại công khai chỉ dạy người ta phạm tội tà dâm bất khiết cả. Tôi hiểu ý cảnh giác của bạn. Tôi đồng ý rằng có lẽ bạn biết không có một người nào dám giảng dạy thẳng thừng rằng sự ham muốn tình dục và thờ hình tượng không phải là tội lỗi. Khi chúng ta nói đến Giê-sa-bên, là chúng ta đang nhận dạng nguồn gốc trong xã hội ta về mối ám ảnh tình dục, về tà thuật không kềm chế và sự căm ghét uy quyền phái nam.

Để hiểu linh của Giê-sa-bên, chúng ta phải hiểu từ đầu về nhân vật này trong Kinh Thánh. Lần đầu Giê-sa-bên được nhắc đến trong vai trò một Hoàng Hậu phản loạn, đàn mưu tước kẻ của Vua A-háp. Rõ ràng chính linh này, đang vận hành quan Hoàng Hậu Giê-sa-bên khiến cho hơn mười triệu người Hê-bơ-rơ - tất cả ngoại trừ bảy ngàn linh hồn trung tín - đều cúi đầu trước thần Ba-anh và **“...đã bội giao ước của Ngài, phá hủy các bàn thờ Ngài, dùng gươm giết những**

tiên tri Ngài” (I Các 19:14-18). Chỉ một linh này gần như đã hoàn toàn chịu trách nhiệm về việc làm hư hoại cả một quốc gia và chủ quyền này đã đến với đầy đủ lực lượng của nó để chống lại dân tộc chúng ta (ngụ ý Nước Hoa-kỳ).

Giê-sa-bên độc lập một cách giữ trọn, và có tham vọng rất cao kỳ về việc đứng đầu và nắm quyền kiểm soát. Đây là nét đáng lưu ý về tên của Giê-sa-bên, nguyên nghĩa là “không chịu ăn ở chung”. Điều này đơn giản có nghĩa là bà ta không chịu sống chung với bất cứ ai cả. Giê-sa-bên không chịu ở với ai trừ khi bà có thể kiểm soát và thống trị mối quan hệ của người đó. Khi bà có vẻ đầu phục hoặc “chịu làm tớ”, thì đó chỉ là vì muốn đạt được lợi thế chiến lược mà thôi. Tự trong lòng, bà không chịu đầu phục ai cả.

Hãy nhớ trong trí rằng linh tạo nên Giê-sa-bên này đã hiện diện trước khi tên nó được sanh ra. Mặc dầu chúng ta chỉ về Giê-sa-bên như là “bà”, nhưng linh này không có phái tính. Tuy nhiên, điều quan trọng cần lưu ý là trong khi cấp lãnh đạo phái nam là những mục tiêu chính của hầu hết các chủ quyền, Giê-sa-bên lại hấp dẫn hơn đối với tính độc đáo của tâm lý phái nữ trong khả năng tinh vi của nó để âm mưu mà không cần lực lượng thể xác.

Hãy coi chừng Giê-sa-bên thường nhắm đến những người đàn bà cay đắng chống lại đàn ông, hoặc bằng cách bỏ rơi hoặc bằng cách lạm dụng thẩm quyền. Linh này vận hành qua những phụ nữ, vì ghen tị hoặc vì hư danh muốn kiểm soát và thống trị người khác. Giê-sa-bên đang ở đó đằng sau người đàn bà công khai làm nhục chồng mình bằng lời nói và rồi sau đó kiểm soát chồng bằng sự sợ hãi bị mất mặt của ông.

Trong khi bà sử dụng mọi phương tiện suy đồi tình dục được biết đến trong hỏa ngục, sự bất khiết không phải là vấn đề chính của bà, điều bà tìm kiếm là sự kiểm soát và bà sử dụng quyền lực dâm dục nhằm mục đích ám vào những người đàn ông. Đối với một phụ nữ đang ở dưới ảnh hưởng của Giê-sa-bên, việc “chinh phục” một người

đàn ông không cần phải liên hệ đến sự tiếp xúc thể xác nếu một cái liếc mắt đưa tình đủ bắt được lòng của người đàn ông đó.

Trận Chiến Đã Lan Rộng

Từ thời các sứ đồ đến nay, nhất là từ buổi bình minh của thời đại điện tử, mức độ chiến tranh đã mở rộng cách đáng kể. Thật khó cho thế hệ của chúng ta là biết phân biệt được lãnh vực cuộc chiến đã đụng đến Hội Thánh và thế giới nói chung. Chúng ta có thể rõ ràng giả định rằng cuộc chiến phải giảm thiểu dần vì con số các Ma quỷ vẫn không thay đổi từ thế kỷ thứ nhất, trong khi nhân loại đã tăng từ ba trăm triệu cho đến hơn năm tỉ linh hồn ngày nay. Thế nhưng, lối vào linh hồn mà Ma quỷ có được trong thế giới chúng ta đã gia tăng nhiều qua các phương tiện truyền thông đại chúng, các phương tiện nghe nhìn và văn phẩm. Giảng đã viết về thời kỳ này trong sách Khải 12:15, **“Bấy giờ con rắn phun nước ở miệng mình ra như sông theo sau người đàn bà [Hội Thánh], hầu cho kéo người xuống sông”** (Khải-huyền 12:15).

Nước, trong mạch văn ở đây, tượng trưng cho *“các lời nói”*. Trong thế giới chúng ta đang có một trận lụt về các lời nói và các *hình ảnh thấy* được tràn ra từ miệng Sa-tan. Xã hội chúng ta, qua các tiến bộ kỹ thuật, đã làm cho tội lỗi của tâm trí và tấm lòng càng dễ đến gần hơn. Hơn bao giờ hết, tâm trí của xác thịt với sự cởi mở của nó cho cơn ngập lụt ô uế và phản loạn của Sa-tan, đang được kết thành một đồn lũy vững mạnh cho Ma quỷ.

Trong thế giới đầy thông tin và có khuynh hướng giải trí của chúng ta, ngay cả các tà ma nhỏ vẫn có thể gây ảnh hưởng lớn chỉ bằng cách ám vào các tác giả viết kịch bản và những nhà sản xuất phim ảnh và vô tuyến truyền hình. Thật vậy, Sa-tan luôn là **“... Vua cầm quyền chốn không trung”** (Êph 2:2). Nhưng chúng ta phải nhận biết rằng **“quyền chống không trung”** không chỉ là gió, chúng ta thấy trong thế giới của chúng ta, quyền này nhất định bao gồm các làn sóng điện tử đang chuyên chở các tín hiệu truyền thanh truyền hình.

Vì vậy, chúng ta phải phân biệt cách chính xác đây là con đường vào của Sa-tan trong đời sống riêng của chúng ta và cắt đứt chúng đi. Chúng ta không thể thờ phượng Đức Chúa Trời sáng Chúa nhật và rồi dung dưỡng Giê-sa-bên qua sự giải trí bất khiết trong một cuộn phim vào buổi tối Chúa nhật. Quả thật, trong cuộc chiến chống lại Giê-sa-bên, ta phải nhớ trong trí rằng Lời Hằng Sống đã đặc biệt mô tả chính Chúa như là **“Đấng dò biết lòng dạ loài người”** (Khải 2:23), vì chính ở trong nơi thánh của đời sống linh hồn của chúng ta là nơi mà sự dung dưỡng Giê-sa-bên bắt đầu. Và chính tại đây, trong chúng ta, sự dung dưỡng đó phải chấm dứt.

Giải Phóng Kẻ Bị Cầm Tù Được Tự Do.

Linh hồn Giê-sa-bên đang tuôn chảy không chút ngăn trở ở khắp cả các kỹ nghệ giải trí. Nó tự phô trương trong thế giới thời trang, nó giữ các bằng cấp trong các Khoa Triết lý ở các trường Đại Học của chúng ta. Có nơi nào bạn đi trong xã hội chúng ta mà ảnh hưởng của linh này lại không cảm thấy chẳng? Nó là kẻ hủy diệt các nhà chính trị lẫn những nhà truyền đạo như nhau. Nó là kẻ vận động tàn nhẫn đang sau nạn phá thai. Nó là Giê-sa-bên đang tạo ra sự bất mãn giữa các cặp vợ chồng.

Linh này đang ngồi trong Hội Thánh tại Thi-a-ti-rơ khi Đức Thánh Linh vạch trần nó ra gần hai ngàn năm trước (Khải 2:19-29). Nó vẫn còn có chỗ ngồi ưa thích trong Hội Thánh. Có những người đáng kính đang yêu mến Chúa và phục vụ Ngài, thế nhưng họ lại bí mật làm tù nhân của Giê-sa-bên trong lòng. Ngay bây giờ, họ đang xấu hổ sâu xa vì bị cầm tù đối với nạn khiêu dâm, và họ không kiềm chế nổi dục vọng về đàn bà. Hãy yêu cầu họ cày nguyện để tâm linh của họ được tẩy sạch khỏi mặc cảm phạm tội lỗi và sự xấu hổ. Những lời cầu nguyện của họ không gì hơn là những tiếng khóc thút thít của những hoạn quan của Giê-sa-bên.

Có nhưng phụ nữ tốt đến nhà thờ tìm kiếm Đức Chúa Trời, nhưng linh này đang bắt họ tưởng tượng về những người đàn ông trong Hội chúng, than thở rằng chồng họ không “thuộc linh” như

những đức ông chồng của người khác. Chẳng bao lâu, những người đàn bà này phát triển những vấn đề mà “chỉ có Mục sư” mới có thể hiểu. Thừa quý bà, **“những bà già”** - tức những phụ nữ kính kien trong Hội Thánh – là những người bạn cần hỏi ý kiến trước hết chứ không phải là Mục sư hay Chấp sự (Tít 2:3-5). Nếu bạn phải hỏi ý kiến của một cấp lãnh đạo Hội Thánh, thì bạn đừng vấp phạm khi ông xin vợ mình hoặc một phụ nữ tin kính lớn tuổi cùng đi với ông.

Bất cứ ai đã bị linh này đụng phải thì trước hết cần phải ăn năn sâu sắc về những tư tưởng cảm tình đối với nó và rồi chiến tranh chống lại nó. Đừng phung phí nhiều ngày và nhiều tuần để bị lên án trong lòng. Hãy tự phân rẽ khỏi lối suy nghĩ của Giê-sa-bên vốn đang ấp ủ trong thời thanh xuân của bạn, hãy cầm lấy gươm của Thánh Linh và chiến cự lại chủ quyền của Giê-sa-bên! Hãy cầu nguyện cho các Cơ Đốc Nhân khắp cả cộng đồng của bạn. *Nếu bạn chiến đấu chống lại Giê-sa-bên khi bạn bị cám dỗ, cuối cùng bạn sẽ trở nên nguy hiểm.* Linh này sẽ ngưng tấn công bạn một khi nó nhận biết rằng cuộc phản công xung kích của bạn đang giải phóng những người khác được tự do!

Những Mục Tiêu Thích Hợp

Khi chúng ta nhận biết những ai dễ bị ảnh hưởng của linh này nhất, chúng ta hãy nhận biết rằng linh này cũng có thể vận hành qua những người đàn ông. Thật ra, Giê-sa-bên đang tìm kiếm những phẩm chất tinh tường cao quý của một nhạc sĩ chuyên nghiệp, nhất là khi một người như thế có cả tham vọng lẫn cơ hội để trở nên một lãnh tụ được tôn thờ. Nó cũng tìm cách để phô trương bề ngoài của đời sống chính vị Mục sư, trong trường hợp người đó muốn trở nên người có đầy đủ uy quyền và không chịu đầu phục quyền kiểm soát Hội Thánh của ông. Một Mục sư như thế sẽ không tránh khỏi bị cô lập khỏi sự thông công và trách nhiệm với các Mục sư khác. Người đàn ông đó sẽ tự thấy mình bị quyền rũ vào việc duy trì những mối liên hệ tình cảm lãng nhãng, “thân mật đặc biệt” với một hay nhiều phụ nữ khác trong Hội Thánh. Chẳng bao lâu, người đó sẽ không chống nổi tội ngoại tình.

Thế nhưng, linh này thích khuynh hướng bản tánh đàn bà nhiều hơn. Và vì một số chức vụ phục vụ giới phụ nữ được tham gia nhiều hơn các chức vụ khác, nên họ sẽ là những mục tiêu cho linh của Giê-sa-bên. Các nhà lãnh đạo Hội Thánh phải đề phòng, cẩn thận. Linh này sẽ tìm cách dùng mảnh khố để len vào các chức vụ lãnh đạo. Hãy nhớ Chúa Jesus đã nói về Giê-sa-bên, “... **người nữ ấy xưng mình là tiên tri**” (Khải 2:20). Một phụ nữ có thể chắc chắn giữ được chức vụ tiên tri, người ấy có thể được Chúa xức dầu để phục vụ trong chức vụ được ủy quyền như một nữ tiên tri. Nhưng khi người ấy cố quyết cho được nổi lên, khi người đó dùng mảnh khố hoặc bất chấp sự lãnh đạo của nam giới trong Hội Thánh, khi *người nữ ấy tự xưng mình là nữ tiên tri*, thì hãy coi chừng.

Hỡi các cấp lãnh đạo Hội Thánh, các nhóm cầu nguyện, các vị thư ký, các Trưởng ban ngành, các Mục sư, Truyền đạo và các quý bà Mục sư Truyền đạo, quý vị tất cả đều đặc biệt là những mục tiêu tấn công của thứ linh này. Tất cả quý vị đang phục vụ trong các vai trò quan trọng trong Hội Thánh đều phải được chỉ dẫn và cảnh giác về trận chiến đang chống lại quý vị. Mỗi một vị là một thành phần của “toán chiến đấu” được huấn luyện kỹ để chiến tranh chống lại Giê-sa-bên.

Những Điều Giê-Sa-Bên Ghét Nhất

Kẻ thù kinh khiếp nhất của Giê-sa-bên là những vị tiên tri, điều Giê-sa-bên sợ nhất là người tín đồ sẽ ăn năn. Giê-sa-bên rất ghét sự ăn năn. Dầu linh này xâm nhập vào Hội Thánh, che giấu ước muốn của nó trong việc kiểm soát bằng các giáo lý Cơ Đốc chân chính, nó sẽ ăn mình khỏi sự ăn năn thật.

Giê-sa-bên ghét sự khiêm nhường. Chúa Jesus đã dạy rằng sự cao trọng trong Nước Trời được đo lường bằng sự thật lòng như con trẻ, chứ không phải những gì chúng ta cố tạo ra với người khác. *Một chức vụ thực sự sẽ sẵn sàng và sốt sắng chịu phục cũng như chịu trách nhiệm trước những chức vụ khác.* Đây là tiêu biểu cho những ai có tâm tình đầy tớ. Vì vậy, chúng ta phải học biết rằng mức độ thuộc

linh được đánh giá bằng sự khiêm nhường nhu mì, chứ không phải ở quyền lực.

Giê-sa-bên ghét sự cầu nguyện. Sự cầu thay nạy bật những ngón tay của Giê-sa-bên khỏi những tấm lòng và linh hồn người ta. Sự cầu thay giải phóng được tâm linh. Khi bạn cầu thay, Giê-sa-bên bị trời. Khi bạn cầu nguyện chống lại sự bất khiết, bạn làm cho Giê-sa-bên bị què quặt. Khi bạn cầu nguyện cho có một tấm lòng đầu phục, là bạn đang giầy đạp trên thân xác Giê-sa-bên giống như Giê-hu đã giầy đạp Giê-sa-bên dưới gót chân ngựa của ông vậy.

Giê-sa-bên ghét các tiên tri, vì các tiên tri nói ra lời chống đối Giê-sa-bên. Các tiên tri là những kẻ thù tệ hại nhất của Giê-sa-bên. Khi Giê-sa-bên gay chiến tranh, là nó khuấy động người ta chống lại sứ điệp của Hội Thánh nói tiên tri. Còn hơn cả các tiên tri, Giê-sa-bên ghét Lời Chúa mà họ nói ra. Kẻ thù thực sự của nó là Lời Đức Chúa Trời được công bố ra.

Sự thù ghét cuối cùng của Giê-sa-bên là chống lại Chính Mình Đức Chúa Trời. Nó ghét ân điển của Đức Chúa Trời dư dật trên những tội tớ của Chúa, ngay cả sau khi họ phạm tội. Nó ghét sự kiện Đức Chúa Trời sẽ dùng những người yếu đuối nhất, thấp hèn nhất để lật đổ nó. Nó ghét sự thánh khiết và tấm lòng thanh sạch vốn phát xuất từ Đức Chúa Trời và đang bao phủ những người phục vụ trong Đền thanh của Ngài.

Chúng ta hãy cầu nguyện:

Lạy Cha, con đầu phục Cha và tiêu chuẩn công bình của Cha. Con cầu xin Cha ban cho con sự thánh khiết, sự nhu mì và sự thanh sạch cho lòng con. Xin tha cho con về việc con dung dưỡng linh của Giê-sa-bên trong cả tâm trí và việc làm của con.

Lạy Cha, vì con đầu phục Cha, nên con có uy quyền của Cha để chống cự lại Ma quỷ. Nhân danh Chúa Jesus, con trời buộc chủ quyền của Giê-sa-bên. Con đạp đổ đồn lũy của lối suy nghĩ của nó trên cộng đồng và đất nước của con. Con tiến đánh đồn lũy mà tà ma

này đã xây dựng lên trong lãnh vực tâm linh tại khu vực này và con xin Đức Thánh Linh tự do chiếm đoạt nhà cửa của Giê-sa-bên và phân phát tài sản của nó.

Con cũng nói lời thành thật của mắt, của lòng với những người chồng, người vợ. Con phóng thích sự thánh khiết của tấm lòng và ân điển cho mỗi chi thể của thân thể Đáng Christ, cả người độc thân lẫn người có gia đình. Con bao phủ dân sự của Cha với huyết báu Chúa Jesus. Con mở rộng niềm vui của một tâm linh khiêm nhường và đầu phục, con kéo đổ những sự trượng của tham vọng và kiêu căng. Nhân danh Chúa Jesus. Amen!

CHƯƠNG MƯỜI TÁM

Ê-LI, GIÊ-HU

VÀ CUỘC CHIẾN TRANH

CHỐNG LẠI GIÊ-SA-BÊN

Có một cuộc chiến tranh, một cuộc chiến rất cổ xưa, giữa linh của Ê-li và linh Giê-sa-bên. Trong trận chiến lâu đời này. Ê-li tiêu biểu cho những quyền lợi của Thiên Đàng: Kêu gọi sự ăn năn và trở lại cùng Đức Chúa Trời. Mặc khác, Giê-sa-bên, đại diện cho chủ quyền duy nhất mà mục đích là ngăn trở và đánh bại công việc của sự ăn năn.

Dân Tộc Chúng Ta Đi Theo Người Chiến Thắng.

Để hiểu rõ cuộc tranh chấp giữa linh Ê-li và linh của Giê-sa-bên, chúng ta phải hiểu hai kẻ nghịch thù này như họ đã được nhìn thấy trong Kinh Thánh. Mỗi người là thành phần thù địch thuộc linh với người kia. Ê-li can đảm? Giê-sa-bên thì mặt dạn mày dày. Ê-li không khoan nhượng điều ác? Giê-sa-bên thì độc ác với sự công bình. Ê-li nói ra đường lối và lời của Chúa? Giê-sa-bên thì đầy dẫy các hệ thống tà thuật và lời dối trá. Cuộc chiến giữa Ê-li- và Giê-sa-bên còn tiếp tục cho đến ngày nay. Những chiến sĩ chính yếu của mỗi phe đều là những tiên tri của mỗi phe và linh hồn dân tộc chúng ta đi theo phe người chiến thắng.

Theo truyền thống của Sa-mu-ên, Ê-li là người đứng đầu trường phái tiên tri. Ở dưới quyền ông là những con trai của các tiên tri - thực ra là hàng trăm những nhà tiên kiến và đoàn tiên tri – chuyên công bố Lời Chúa. Tuy nhiên, trong cuộc chiến này, Giê-sa-bên đã chém giết cách tàn ác và có hệ thống tất cả các tội tở của Đức Chúa Trời cho đến khi chỉ còn một mình Ê-li (I Các vua 18:22). Rồi

với tư cách vị tiên tri cuối cùng, Ê-li đã thách thức 450 tiên tri của Ba-anh và 400 tiên tri của Ất-tạt-tê để bày tỏ ai có quyền hơn ai: các thần của họ chống lại quyền phép của Đức Giê-hô-va.

850 người này là những tiên tri giả, là các thầy tế lễ của Sa-tan **“...ăn tại bàn Giê-sa-bên”** (I Các vua 18:19). Họ là những người có quyền năng nhất, được quí ám nhiều nhất mà đọa quân tối tăm có thể tạo ra. Vua A-háp, chồng của Giê-sa-bên, “sai người đi nhóm cả dân Y-sơ-ra-ên” và cả dân tộc đã đến để chứng kiến sự xung đột quyết định giữa Đức Chúa Trời của Ê-li cùng các tà thần của Giê-sa-bên.

Điều kiện thách thức rất đơn giản: mỗi bên đặt một con bò trên một bàn thờ. Rồi Ê-li nói, **“... Hãy kêu cầu danh các thần của các ngươi, còn ta, ta sẽ kêu cầu danh của Đức Giê-hô-va. Thần đáp lời bằng lửa, ấy quả là Đức Chúa Trời”**. Sáu tiếng đồng hồ sau, các thầy tế lễ tà thần đều không tạo ra được lửa. Đến giữa trưa Ê-li bắt đầu nhạo báng chúng, **“Khá la lớn đi, vì người là thần, hoặc người đương suy gẫm, hoặc ở đâu xa, hoặc đương đi đường, hay là có lẽ người ngủ và sẽ thức dậy”**. Chiều đến, Ê-li cầu nguyện với Đức Giê-hô-va và **“Lửa của Đức Giê-hô-va bèn giáng xuống, thiêu đốt của lễ thiêu... Thấy vậy, cả dân sự sấp mình xuống đất và la rằng: Giê-hô-va là Đức Chúa Trời! Giê-hô-va là Đức Chúa Trời”** (I Các 18:16-40). Lập tức sau chứng có đầy quyền năng của Đức Chúa Trời, Ê-li đã ra lệnh cho dân Hê-bơ-rơ bắt giữ các tiên tri Ba-anh và đem xử tử hết.

Chúng ta tưởng rằng, đến thời điểm này, Ê-li sẽ tiến ngay đến nhà Giê-sa-bên và xin Đức Chúa Trời loại trừ luôn Giê-sa-bên, nhưng ông đã không làm. Thực ra – và điều này có thể làm bạn ngạc nhiên – Ê-li đang ở giữa cuộc chiến thuộc linh. Trong cơn giận dữ, Giê-sa-bên đã phóng thích vô số quyền lực tà thuật và lực lượng Ma quỷ để chống lại Ê-li đến nỗi nó đã đặt được sự sợ hãi vào lòng của ông. Ê-li chạy trốn. Bạn có thể hỏi, “Làm sao một tiên tri mạnh dạn như thế lại quay đầu bỏ chạy?” Câu trả lời không đơn giản. Thực ra, tình hình đã trở nên tồi tệ. Rồi chúng ta thấy Ê-li ngồi dưới cây giếng giêng, than thở rằng ông không hơn gì các tổ phụ của ông – Rõ ràng ông đang cầu xin cho được chết! (I Các vua 19:4). Áp lực gì đã tràn

ngập vĩ nhân này của Đức Chúa Trời đến nỗi ông rơi vào bấy sợ hãi và ngã lòng? Đó là linh của Giê-sa-bên.

Và bây giờ, các độc giả cần phải hiểu rằng, *khi bạn chiến tranh chống lại chủ quyền của Giê-sa-bên, cho dù bạn đứng vững chống lại những tham dục và những tà thuật của nó, bạn phải cẩn thận chống lại quyền lực sự hãi và ngã lòng của ta ma này, vì đây là những quyền lực nó gởi đến chống lại bạn để làm cho bạn xao lãng khỏi cuộc chiến và xa với sự chiến thắng của bạn.*

Thảm Kịch Tiếp Diễn...

Có một nguyên tắc ổn định trong lãnh vực tâm linh là một người có thể truyền đặt một mức độ linh phụ của chính mình cho người khác mà không giảm bớt sự đầy dẫy của linh mình. Chúng ta thấy điều này khi linh của Môi-se được đặt trên bảy mươi trưởng lão (Dân-số ký 11:24-25). Chúng ta có thể thấy điều này trong quá trình **“tội lỗi của cha”** được **“truyền qua con cái”**. Vả dĩ nhiên, chúng ta thấy điều này trong việc Thánh Linh của Đấng Christ ngự trị trong chúng ta. Với khái niệm này trong trí, chúng ta có thể hiểu cách thế nào ma linh của Ê-li đã được sai đến để phục vụ qua linh hồn của Giảng Báp-tít.

Mỗi lần trước đó, linh của Ê-li đã được truyền đặt trên một cá nhân khác. Bạn còn nhớ Ê-li-sê vốn là người kế vị Ê-li, đã nhận lãnh gấp đôi linh của Ê-li (II Các vua 2:9-10). Bây giờ, một lần nữa, linh của Ê-li đã phục vụ, hành động khích lệ và tạo ra trong Giảng Báp-tít cùng một loại sức mạnh vốn có trong Ê-li. Giảng đã **“... lấy tâm thần quyền phép Ê-li mà đi trước mặt Chúa...”** (Lu-ca 1:15-17). Chúa Jesus đã phán về Giảng Báp-tít, **“...ây là Ê-li, là đáng phải đến”** (Ma-thi-ơ 11:14; 17:11-13). Giảng thậm chí *trông có vẻ giống* Ê-li, Ê-li đã trở lại: linh của Ê-li đã được sai phái và được gởi đến thế gian.

Giống như Ê-li, Giảng đã rao giảng sự cần thiết phải ăn năn bất cứ nơi nào ông thấy tội lỗi. Một trong những lãnh vực đó là đời sống tà dâm của Vua Hê-rôt và vợ ông là Hê-rô-đia. Khi Giảng đương đầu với họ, Hê-rô-đia đã bỏ tù ông (Mác 6:19). Nhưng ai đang lập mưu

và kiểm soát (trong bóng tối) phương diện thuộc linh của Hê-rô-đia? Cũng như linh Ê-li phục vụ qua Giăng, thì *Giê-sa-bên* đã lộ mặt trong thế gian này thông qua Hê-rô-đia.

Điều Giê-sa-bên đã làm cho Ê-li trong đồng vắng, thì Hê-rô-đia giờ đã làm cho Giăng: Giê-sa-bên gieo rắc *sự sợ hãi* và *sự ngã lòng*, vốn dẫn đến sự tự hoại nghi và bối rối, chống lại tôn giáo của Đức Chúa Trời. Giăng Báp-tít, người đã từng thấy rõ Đức Thánh Linh ngự xuống như chim bồ câu đậu trên Đấng Christ, người đã từng nghe rõ tiếng nói của Đức Chúa Trời làm chứng rằng Chúa Jesus là Con của Đức Chúa Trời, bây giờ lại hỏi thử Chúa Jesus có thực sự là Đấng Messiah, hay ông phải chờ đợi một đấng khác (Ma-thi-ơ 11:3).

“Nhưng vừa gặp dịp tiện là ngày sanh nhật Hê-rôt, vua đãi tiệc các quan lớn” (Mác 6:21).

Chữ “dịp tiện” đúng là chữ mô tả thời điểm của biến cố này. Vì trong cuộc chiến này giữa các linh của Ê-li và Giê-sa-bên, Hê-rô-đia đã truyền cho con gái bà nhảy múa trước mặt vua Hê-rôt, dụ dỗ vua hứa ban cho nàng bất cứ điều gì nàng xin. Theo yêu cầu của mẹ, nói đúng hơn là theo yêu cầu của Giê-sa-bên, nàng đòi xin cái đầu của Giăng Báp-tít. Và tạm thời, cuộc đối đầu giữa các linh của hai kẻ thù vĩnh cửu này đã được giảm thiểu.

Ê-Li Lại Đến

Hai ngàn năm trước, Chúa Jesus đã tuyên bố rằng chức vụ của Ê-li vẫn chưa qua đi. Ngài đã hứa, **“Thật Ê-li phải đến mà sửa lại mọi việc...”** (Ma-thi-ơ 17:11). Tiên tri Ma-la-chi cũng đã viết, **“Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi trước ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va chưa đến...”** (Ma-la-chi 4:5-6). Ê-li đang đến để chiến đấu và phục hồi trở lại! Ông đã đến trước Ngày Lớn và ông đang trở lại trước Ngày Đáng Sợ của Đức Giê-hô-va! Tuy nhiên, xin nhớ nguyên tắc của linh được nhắc đến trước đây, đó là một người có thể truyền đạt một mức độ linh phụ của chính mình cho người khác mà không làm sự đầy đầy linh của chính mình sút giảm. *Đối với ngày nay, ngay như Đức Chúa Trời đã làm với Ê-li, Ê-*

li-sê và Giăng Báp-tít, Chúa đang đẩy lên một đoàn các tiên tri Ê-li, những người nam nữ đầy đầy Đức Thánh Linh được sai phái đi dọn đường cho sự tái lâm của Đấng Christ!

Chúng ta cũng cần biết rằng, nếu Ê-li đang đến trước ngày Chúa Jesus tái lâm, thì Giê-sa-bên cũng đến. Thật vậy, bạn không thấy nó ở xứ sở đầy tà thuật và dâm dục của chúng ta sao? Bạn không nghe tiếng nói lạnh lạnh của nó chống lại uy quyền của Đức Chúa Trời và tôn lên sự phạn loạn của nó trong phái nữ hay sao? Bạn há không thấy nó thậm chí đã **“phỉ nhổ phòr tới Chúa, đặt rủ họ phạm tà dâm”** hay sao? (Khải 2:20). Việc nhiên thấy Giê-sa-bên đang tự tố mình nó ra cách rành rành chỉ khiến ta xác định rằng linh của Ê-li cũng đang có mặt ở đây để đem lại sự ăn năn và đẩy lên các tiên tri chiến đấu khắp nơi trên đất nước chúng ta! Thực ra, nếu bạn sắp phục vụ Đức Chúa Trời trong thời cai trị của một Giê-sa-bên, thì cuộc chiến tự nó sẽ đẩy bạn vào một sự xúc dầu tiên tri để bạn có thể tồn tại!

Trong thời Cựu Ước, chúng ta thấy thể nào Đức Chúa Trời đã hủy diệt Giê-sa-bên. Giê-hu, vị tân vương của dân Y-sơ-ra-ên, đã được sai phái bởi Lời Chúa qua người kế vị Ê-li là Ê-li-sê, để làm ứng nghiệm lời hứa của Đức Chúa Trời. Khi Giê-hu và những người của ông giân dũ lái các chiến xa của mình hướng tới Gít-rê-ên thì các vua Y-sơ-ra-ên và Giu-đa đã ra đón ông. **“Hỡi Giê-hu, bình an chẳng? Nhưng Giê-hu đáp rằng: Chi! Hễ sự gian dâm, sự tà thuật của Giê-sa-bên mẹ vua, còn nhiều đường ấy, thì bình yên sao đặt?”** (II Các vua 9:21-26). Và Giê-hu giết chết hai vua. Lập tức sau đó, ông cỡi xe tiến đến Gít-rê-ên để đối diện với Giê-sa-bên. Lời Chúa kể lại rằng khi bà thấy ông, bà bèn giội phân mặt mình, trang điểm đầu tóc và đứng trông nơi cửa sổ. Bà gọi:

“Hỡi Xim-ri (Giê-hu), kẻ giết chúa mình, bình an chẳng? Giê-hu ngược mắt lên về hướng cửa sổ, nói rằng: Trên cao kia ai thuộc về ta? Ai? Hai ba hoạn quan bèn ngó ra về hướng người.

Người kêu chúng rằng: Vậy, hãy ném nó xuống đất! Chúng ném nàng xuống đất và huyết vọt lại trên tường và trên ngựa, rồi người giày đạp nàng dưới chân” (II Các 9:30-33).

Có một điều gì đó trong linh của Giê-hu mà ngày nay chúng ta cần phải có trong cuộc chiến của chúng ta chống lại Giê-sa-bên. Trong khi chúng ta phải có lòng thương xót đối với những người bị Giê-sa-bên bắt giữ, ta thấy Giê-hu không một chút thương xót, không chút hy vọng để cải cách, không một chút thỏa hiệp hay bất cứ cảm tình nào đối với thứ tà linh này! Giê-hu **“...đã giày đạp nàng dưới chân”**. Trong khi nàng nằm đó đầm máu và gần chết, ông đã chấm dứt cuộc đời này dưới gót chân ngựa của ông!

Chúng ta cũng phải làm như thế, chúng ta không được có một chút dung tha nào cả đối với tà linh này. *Chẳng bao giờ có bình an, chẳng thể nghỉ ngơi được dưới cây vả của chúng ta, cho đến khi Giê-sa-bên bị giết!* Chúng ta phải ngưng ngay lối sống để hưởng lạc bao lâu sự gian dâm và sự tà thuật còn đầy dẫy trên đất nước chúng ta. Chúng ta phải khước từ sự an cư chỉ vì sự bình an giả tạo căn cứ trên sự thỏa hiệp và sợ hãi, nhất là khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang kêu gọi **“Hãy Chiến Đấu!”**.

Điều rất có ý nghĩa là chính *những quan hoạn* đã ném Giê-sa-bên xuống đất. Một số bạn đang đọc sách này đã từng làm những quan hoạn, những nô lệ cho tà linh này. Ngày nay, ngay giờ này, Đức Chúa Trời đang ban cho bạn đặc ân tham dự vào cuộc phán xét đòi đòi chống lại Giê-sa-bên. Chính bạn phải ném nó xuống đất! Hãy đứng về phía Đức Chúa Trời và hãy thi hành sự phán xét của Đức Chúa Trời!

Đã đến lúc các tiên tri hợp nhất lại chống trả tà linh này! Dưới sự xức dầu của Ê-li, trong quyền năng của Đức Thánh Linh, chúng ta hãy chỗi dậy trong con thanh nộ của Giê-hu và ném Giê-sa-bên xuống đất!

Ngay bây giờ, chúng ta tẩy rửa chính mình trong dòng Huyết Báu của Chúa, được tẩy sạch khỏi mọi ô uế của tội lỗi, chúng ta trói buộc và chiếm đoạt đồn lũy của Giê-sa-bên!

Hãy cầu nguyện với chúng tôi: Hỡi linh của Giê-sa-bên, trong uy quyền của Chúa Jesus Christ mà Ngài đã ban cho chúng tôi như là những tôi tớ của Đức Chúa Trời, chúng tôi giải thoát những kẻ bị người cầm tù! Chúng tôi giải phóng các nô lệ của người! Chúng tôi nói với những hoạn quan, hãy ném bỏ những đồn lũy cảm tình của bạn đối với Giê-sa-bên xuống đất! Hãy ném bỏ những sự tượng độc ác của nó khỏi tâm trí của bạn! Trong quyền năng của danh Chúa Jesus, chúng tôi giải thoát bạn khỏi sự nắm giữ tâm lý của nó trên linh hồn bạn. Trong uy quyền của Đấng Christ hằng sống, chúng tôi công bố CUỘC THÁNH CHIẾN trên linh của Giê-sa-bên! Amen.

CHƯƠNG MƯỜI CHÍN

KINH NGHIỆM CỦA CHÚNG TÔI VỚI GIÊ-SA-BÊN

Những điều chúng tôi đang trình bày với bạn phát xuất từ kinh nghiệm của chúng tôi. Chúng tôi không cống hiển cho bạn những lý thuyết, những dự đoán. Những gì chúng tôi chia sẻ với bạn đã hoạt động có hiệu quả.

Để Giải Cứu, Chính Chúng Ta Phải Được Giải Cứu

“Ngài sẽ giải cứu kẻ có tội, thật, kẻ ấy sẽ nhờ sự thanh sạch của tay ông mà được cứu” (Gióp 22:30).

Có một sự khác biệt giữa việc ăn năn một tội lỗi và việc thực sự đập đổ được đồn lũy vốn tạo nên tội lỗi ở trong ta. Điều thứ nhất liên quan đến đức tin nơi thập tự giá của Đấng Christ; điều thứ hai đòi hỏi chính chúng ta phải được đóng đinh. Về điều này, vào năm 1971, Đức Chúa Trời bắt đầu một công việc nền tảng để tẩy sạch lòng tôi khỏi ảnh hưởng của linh Giê-sa-bên.

Mùa ăn năn này đã kéo dài độ bốn mươi ngày. Vào thời gian này, qua Đức Thánh Linh, đồn lũy dung dưỡng với linh của Giê-sa-bên đã bị kéo đổ xuống. Tôi phải nói rõ là tôi không ăn năn lại những tội lỗi trước đây đã được tha thứ và tẩy sạch. Như tôi có nói trước đây, sự ăn năn của tôi không về một tội lỗi nhưng là về *bản tánh* đã gây ra tội lỗi trong tôi. Đây là thực chất của sự kéo đổ các đồn lũy: chúng ta tiêu diệt cái *hệ thống suy nghĩ* bị áp bức, bị ô uế mà trải qua nhiều năm đã từng được xây dựng vào trong bản tánh của chúng ta. Mục đích của tôi đơn giản là được đổi mới **“trong tâm chí mình”** (Ê-phê-sô 4:23).

Cung cách việc này xảy ra như sau: Đức Thánh Linh đã nhắc nhở cho tôi nhiều thứ tội lỗi từ thời thanh niên chưa được cứu của tôi. Mỗi ngày hai hay ba lần, hằng ngày như vậy, trong giấc mơ hay khi tôi làm việc, Chúa đã nhắc những biến cố đó cho tâm trí tôi. Khi Chúa bày tỏ ra những biến cố này, tôi đã bao phủ mỗi ký ức đó bằng huyết của Chúa Jesus. Mỗi lần cầu nguyện như thế tôi đều biết rằng, qua Đức Thánh Linh, “một tảng đá” khác đã được cất đi khỏi đôn lũy này trong tâm trí của tôi.

Cuối cùng, qua một giấc mơ, Chúa đã bày tỏ rằng đôn lũy này đã được kéo đổ xuống rồi. Trong giấc mơ, tôi thấy hai người đàn ông đang nói chuyện, một người trong đó đang ôm một em bé. người boong em bé đó đã dùng một lời hèn hạ, xấu xa để nói chuyện. Thành linh lúng túng vì có em bé, người đó đã nhanh chóng tự nhắc nhở là em bé còn ngây thơ quá đến nỗi không biết ý nghĩa của lời nói đó. Trong giấc mơ, tôi đã nhận biết rằng tôi cũng không biết ý nghĩa của lời nói này và trong điều này, ân điển của Đức Chúa Trời đã đem đến một sự ngây thơ trong sáng mới mẻ vào tấm lòng tôi mà em bé trong giấc mơ chỉ là một biểu tượng. Vào lúc đó, tôi đã không biết gì cả về linh của Giê-sa-bên. Tuy nhiên, Chúa đã xây dựng trong tôi một mức độ miễn nhiễm chống lại nó.

Cuộc Gặp Gỡ Đầu Tiên Của Chúng Tôi Với Giê-Sa-Bên

Trong thập niên 1970, tôi là Mục sư trong một tổ chức có nhiều người có ân tứ lời nói khôn ngoan và tri thức. Có chương trình cầu nguyện “đêm ngày”, sự thờ phượng đẹp đẽ, sự dâng mình và quyền năng. Giống như Chúa ở với Gia-coóp trên những đồng bằng xứ Mô-áp, Ngài cũng ở với chúng tôi như những sừng sức mạnh của bò rừng (Dân-sô ký 22-25). Dường như không có sự rửa sạch hay điềm báo nào chống nghịch lại chúng tôi cả. Đức Chúa Trời đã ban phước Ngài cho chúng tôi, sự thành công thật hiển nhiên. Nhưng giống như Ba-lam khuyên bảo Ba-lác hãy dụ dỗ dân Y-sơ-ra-ên bằng những thiếu nữ xứ Mô-áp, thì linh của Giê-sa-bên cũng đã đẩy mạnh chiến dịch chống lại công việc của Đức Chúa Trời giữa chúng tôi.

Nếu kẻ thù không thể trực tiếp tấn công bạn, nó sẽ tìm cách đưa bạn vào tội lỗi, do đó đặt bạn vào dưới tư thế bị Đức Chúa Trời phán xét. Khi linh Giê-sa-bên bắt đầu tự tố mình ra, và sự dung dưỡng với các tội lỗi về tình dục đã gia tăng, tôi liền đến với nhà sáng lập phòng traop với những mối quan tâm của tôi. Gặp người đó cách riêng tư, tôi cư xử như một người con trai nói với người cha, nhưng ông đã bắt bỏ tôi ra. Ba tháng sau, tooi lại đến với ông một lần nữa, lần này tôi kêu gọi cả ban quản trị lýc đó đang có mặt ở với ông, cảnh cáo họ trong dòng nước mắt rằng sự phán xét của Cháu chống lại việc dung dưỡng Giê-sa-bên sẽ là bệnh tật và chết chóc (Khải-huyền 2:22-23). Một lần nữa tôi lại bị bác bỏ, đuổi ra. Một vài tháng sau, tôi bị cất chức lãnh đạo và rồi cuối cùng bị buộc phải ra khỏi nhóm. Trong vòng mấy tháng sau khi tôi từ giả họ, người lãnh đạo đã ly dị vợ và không đầy một năm sau ông đã cưới cô thư ký. Trong vòng hai năm ông đã chết vì bệnh ung thư tuyến tiền liệt.

Ảnh hưởng sâu đậm của kinh nghiệm này vừa tàn phá vừa soi sáng. Dù bản thân tôi đã trải qua một thời kỳ chán nản nặng nề và tự hoài nghi, tôi đã học được rất nhiều về Giê-sa-bên và tôi kêu ngao, tự phụ. Tôi thấy rằng khi người ta tưởng rằng Đức Chúa Trời sẽ không phán xét họ; thì chẳng bao lâu sau kẻ cám dỗ sẽ đến để huỷ diệt họ. Điều có ý nghĩa là, trong khi Chúa Jesus đã có các linh thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan, thần mạnh sức và thần tri thức, thì *điều thích thú* của Ngài vẫn là **“sự kính sợ Đức Giê-hô-va”** (Ê-sai 11:2-3). Tôi tự phụ là phản đề của sự kính sợ Đức Giê-hô-va, đây là điềm báo hiệu sự thất bại trong tư tưởng lại.

Giải Phóng Những Linh Hồn Thông Qua Sự Cầu Nguyện

Đó là kinh nghiệm đầu tiên của chúng tôi với linh của Giê-sa-bên, dầu không kéo dài lâu. Vào năm 1985, trong một thời gian khuyến bảo, chúng tôi đã phân biệt được rằng linh này là ảnh hưởng kiểm soát, điều khiển những tà ma nhỏ hơn của tội đồng tính luyến ái nam và tội đồng dục nữ. Đức Chúa Trời đã chỉ thị chúng tôi chiến đấu chống lại Giê-sa-bên và trong thời gian độ một tháng, có ba người đã được giải thoát khỏi những sự suy đồi này! Tháng sáu

chương trình Truyền hình dây cáp tại địa phương đã cắt bỏ Băng Tầng Playboy. Người ta bắt đầu kêu gọi sự giúp đỡ về các vấn đề tình dục và nhu cầu giải cứu khỏi tách lập dị, kỳ quái khác người. Ngay cả các Mục sư và vợ của họ, vốn không biết chúng tôi đang tham chiến, đều được kêu gọi để xưng tội và nhận được sự giải cứu. Bằng cách tập chú vào cuộc chiến chống lại linh Giê-sa-bên này, mà nhiều người ở tông móng vuốt của nó đã được giải thoát!

Cùng lúc đó, cuộc chiến tranh đã gia tăng đúng mức chống lại gia đình tôi và Hội Thánh của tôi. Một tà ma tên là “Kẻ Bói Lông Tím Vết” (mà chúng tôi đã chưa phân biệt được cho đến nhiều tháng sau) đã đem chia rẽ và sự tranh chấp vào trong Hội chúng. Một số người mà chúng tôi hết sức yêu thương, thành linh đã đổi lại chống đối chúng tôi với sự căm thù không giải thích nổi. Sự nghi ngờ lại chồng chất trong Hội Thánh và một thời kỳ bất ổn đang xảy ra. Tuy nhiên, chúng tôi đã tiếp tục chiến đấu lại linh này, tin rằng cuộc chiến của chúng tôi là có hiệu quả tất thắng.

Tuy nhiên, một đêm kia, linh của Giê-sa-bên đã hiện ra ở tại chân giường của chúng tôi. Tôi cảm thấy rụng rời, bại liệt, không nói được và thậm chí không kêu cứu được. Linh này, vốn đã xa lánh ngay cả những người bạn thân, thì bây giờ lại đang đứng ở trước mặt tôi, không chỉ đầy bởi một thân hình người. Tất cả sự sống tự nhiên của tôi dường như đã cạn kiệt khỏi thân thể tôi. Tôi cảm thấy chỉ có sự sống của Đấng Christ là giữ cho tôi còn sống mà thôi.

Không có tiếng nói nào nghe được phát âm ra, nhưng qua dòng tư tưởng chuyển động, chủ quyền này đã đặt những lời sau đây vào tâm trí tôi, *“Tiếp tục cầu nguyện như vậy thì ta sẽ giết anh cùng các tín hữu của Hội Thánh anh đấy”*. Linh đó biên đi, nhưng ngay cả sau khi nó đã lìa đi cách rõ ràng rồi, tôi vẫn thấy thật khó mà cử động. Tâm trí tôi là một bãi lầy của những tư tưởng chán nản: *“Tại sao tôi phải cầu nguyện cho những người này? Tại sao lại chỉ khổ khi mà vào bất kỳ một ngày nào đó, tôi không biết ai sẽ quay lại chống tôi?”* Cuối cùng, Đức Thánh Linh đã can thiệp và sự áp bức đã bị bẻ gãy.

Nhưng mối đe dọa giết chết của Giê-sa-bên vẫn không dễ yên. Gần một tuần sau, một phụ nữ trong Hội Thánh đã kêu xin giúp đỡ. Chồng bà đã lạm dụng ma túy và đang đe dọa giết bà cùng con cái bà. Chúng tôi kiếm chỗ cho bà và cho các con nhỏ của bà trốn tránh. Vào một giờ sáng đêm đó, tôi nhận được cú điện thoại từ người chồng giận dữ của bà. Người đàn ông này, một mẫu người Đức-Quốc-Xã tự nhận, có đến ba mươi bốn khẩu súng, đã ra lệnh cho tôi chỉ cho ông biết vợ ông đang ở đâu. Ông ta nói, “Nếu ông không cho tôi biết vợ tôi ở đâu, *tôi sẽ giết ông cùng các tín hữu của Hội Thánh ông đấy!*” Đây đúng chính xác là những lời mà linh của Giê-sa-bên đã dùng để nói tại giường ngủ của tôi gần một tuần trước đó. Rõ ràng linh của Giê-sa-bên đã tìm được và đẩy lên một công cụ để thi hành lời dọa giết chết của nó một tuần lễ trước.

Thật không bình thường khi các Mục sư cầu nguyện cho có một trận bão tuyết vào một tối Thứ Bảy, nhưng chúng tôi đã cầu nguyện như vậy đêm hôm đó và tuyết nhẹ rồi bên ngoài đã chuyển thành một trận bão tuyết, đổ xuống 10 milimét tuyết vào thời giờ nhóm họp sáng Chúa nhật. Những người của chúng tôi tại Hội Thánh đã cầu nguyện lại và đã trói buộc Giê-sa-bên khỏi người đàn ông đã đe dọa chúng tôi. Cuối cùng, thật tôn vinh Chúa, người này đã tiếp nhận Chúa là Cứu Chúa đời ông.

Đây là một phần tóm lược kinh nghiệm của chúng tôi với linh của Giê-sa-bên. Nếu bạn làm chứng cho sự thực tế về sứ điệp của chúng tôi, bạn hãy cầu nguyện để tham gia vào cuộc chiến đấu chống lại thứ chủ quyền này. Những gì chúng tôi viết ra không căn cứ trên lý thuyết hay là phỏng đoán, nhưng là kinh nghiệm của bản thân. Lời làm chứng của chúng tôi trong cuộc chiến thuộc linh đơn giản như thế này: Chính Chúa Jesus đã ban cho chúng ta uy quyền của Ngài **“trên mọi quyền của kẻ nghịch...”**. Lời hứa của Ngài là thành tín **“... Không gì làm hại các ngươi được”** (Lu-ca 10:19).

CHƯƠNG HAI MƯƠI

CHIẾN LƯỢC CHỐNG LẠI LINH CỦA GIÊ-SA-BÊN

Bạn không thể đánh bại kẻ thù chỉ đơn giản bằng sự cầu nguyện. Để lật đổ vương quốc của Sa-tan, chúng ta phải được biến hóa trở nên ảnh tượng giống như Đấng Christ.

Cuộc Chiến Của Chúng Ta Chống Lại Giê-Sa-Bên

Hội Thánh thành công trong cuộc chiến chống lại Giê-sa-bên sẽ là một Hội Thánh hưởng được **“ngôi sao mai”** sáng chói, vốn là một sự thánh khiết ở bên trong. Đó sẽ là một Hội Thánh thi hành **“uy quyền trên các nước”** chỉ vì Hội Thánh đó đã chiến thắng được linh của Giê-sa-bên vốn tìm mọi cách để tước mất uy quyền của các tôi tớ Đức Chúa Trời. Đó sẽ là một Hội Thánh mà trong đó ân tứ chữa lành là một phần thiết thân quan trọng trong sự phục vụ toàn thân thể của họ (Khải 2:26-28).

Có những phần thưởng lớn ban cho người đắc thắng trận chiến chống lại Giê-sa-bên. Mặc dầu mỗi cuộc chiến thắng đều bắt đầu bằng sự cầu nguyện, những phần thưởng của Đức Chúa Trời sẽ không đạt được chỉ qua sự cầu nguyện thay. Như chúng ta đã nói, sự chiến thắng bắt đầu với danh Chúa Jesus trên môi miệng của chúng ta. Nhưng sự chiến thắng đó vẫn chưa hoàn thành cho đến khi bản tánh của Chúa Jesus ở trong lòng của chúng ta.

Vì vậy, để đối phó với cuộc chiến của chúng ta chống lại Giê-sa-bên, chúng ta phải để cho Đức Thánh Linh phơi bày ra việc chúng ta dung dưỡng và có cảm tình với đường lối nó ở tại đâu. *Chúng ta không thể thành công trong cuộc chiến ở trên trời nếu chúng ta không chiến thắng ở bãi chiến trường của tâm trí chúng ta.* Chỉ có

một lãnh vực duy nhất của sự chiến thắng cuối cùng chống lại kẻ thù: đó là sự trở nên giống như Đấng Christ.

Chúa Jesus là Đấng “... **dò biết lòng dạ loài người**” (Khải-huyền 2:23). Sự chiến thắng trên mọi trận chiến của chúng ta bắt đầu tại đây, trong “**tấm lòng và tâm trí**” của chúng ta. Vì vậy, chúng ta không thể dung dưỡng lối suy nghĩ theo Giê-sa-bên trong bất cứ lãnh vực nào. Quan niệm của chúng ta về Hội Thánh phải mở rộng vượt qua những kiến trúc nhà thờ để đến với một lối sống mà chúng ta thực hành ở khắp mọi nơi. Vì chúng ta là Hội Thánh, chúng ta phải nhận biết rằng chúng ta vẫn ở trong Hội Thánh khi chúng ta đang ở nhà. Khi chúng ta mở TV xem một chương trình bất khiết, là chúng ta đang ở trong Hội Thánh, dung dưỡng linh của Giê-sa-bên.

Nếu một người chồng đang sợ người vợ có ý chí mạnh mẽ hoặc không thể làm đầu trong gia đình, thì người đó mặc dầu không phải trong nhà thờ, vẫn như đang ở trong Hội Thánh dung dưỡng Giê-sa-bên. Thời gian của chúng ta dành cho sự thờ phượng là cần thiết, nhưng đó là một phần rất nhỏ trong đời sống Hội Thánh liên tục của chúng ta. Chính là trong những việc quen thuộc của đời sống hằng ngày là nơi mà những đòn lủy của Giê-sa-bên phải được đương đầu và tiêu diệt.

Có Một A-Háp Để Dung Dưỡng Giê-Sa-Bên

Có một linh làm việc với Giê-sa-bên. Hiệu quả của linh này là nó làm tràn ngập sự yếu đuối và sự sợ hãi vào linh hồn một người. Tên của nó là A-háp, bản tánh của nó là “người ban uy quyền cho Giê-sa-bên”.

Linh A-háp chiếm lĩnh những khu vực dung dưỡng trong tâm trí một người. Người đó hầu như cảm thấy tê mê (bất lực) trong cuộc đấu tranh chống lại Giê-sa-bên. Để chiến thắng Giê-sa-bên, người đó phải chiến thắng bản tánh của A-háp.

Một người cuối một bà vợ ưa cai trị tất cả sẽ tỏ ra một trong hai thái độ đáp ứng: hoặc ông sợ hãi những mối quan hệ khác trong đời sống mình, hoặc ông có khuynh hướng ghét đàn bà nói chung. Nếu

ông là chủ nhân, ông sẽ quá khát khe, ưa kiểm chế đối với phái nữ, nhanh chóng đặt họ vào đúng vị trí của họ. Đây là sự biểu lộ về việc ông ghét tức đối với vợ ông.

Thực chất của A-háp là một danh hiệu, “làm chồng”, và là một địa vị, “làm đầu”, nhưng ông ta không có thực quyền. Khi A-háp làm vua, Giê-sa-bên đã cai trị. Người không thể cai trị nhà mình trong uy quyền kinh kiện, bảo vệ sẽ không thể thực hành uy quyền thuộc linh của mình ở bất cứ nơi đâu. Một người như thế cần phải ăn năn sự sợ hãi của mình và kiên quyết, với sự nhu mì, lập lại trật tự gia đình mình.

Nhưng chúng ta hãy làm sáng tỏ thêm về uy quyền. Uy quyền chỉ là trách nhiệm được uy quyền. Sự nhấn mạnh không phải ở chỗ làm ông chủ, nhưng là ở chỗ chịu trách nhiệm. Cơ cấu hạ tầng mà trên đó uy quyền thiên thượng xuất phát là tình yêu thiên thượng. Người làm đầu trong gia đình chỉ là người nhận lấy trách nhiệm yêu thương cho tình trạng gia đình của mình. Không một người đàn ông nào có bình an trong gia đình mình nếu người đó quan niệm về uy quyền chỉ là thống trị vợ mình. Đức Chúa Trời muốn cả hai đều cùng nhau quyết định, mỗi người rút tỉa sự khôn ngoan của người khác, cùng vui hưởng với nhau tổng sự cởi mở và thông công yêu thương nhau trong tình bạn đời. Giải pháp của Đức Chúa Trời để đối phó với Giê-sa-bên không phải là thay thế hình thức áp bức (của Giê-sa-bên) này để lấy một hình thức áp bức khác (của người đàn ông). Mục đích của chúng ta là thay thế quan điểm của Giê-sa-bên về sự an ninh bằng sự an ninh mà người đàn bà nhận được khi nàng được chồng mình yêu thương trìu mến. Như thế, người chồng chiến thắng được cuộc chiến tranh chống lại Giê-sa-bên bằng cách trở nên giống như Đấng Christ.

Người vợ chiến thắng sự cao ngạo của Giê-sa-bên bằng cách tìm kiếm sự nhu mì của Đấng Christ. Bà phải theo đuổi một “tâm thần dịu dàng yên lặng” (I Phi-e-rơ 2:23-3:2) vốn là bản tánh giống như Đấng Christ. Người vợ phải nhìn thấy sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời trong trật tự thiêng liêng của gia đình và tôn kính chồng như đầu mình. Nếu là người nữ độc thân, nàng phải đầu phục trật tự Đức Chúa Trời đã lập trong Hội Thánh mình như đầu phục Chúa. Sự

khiêm nhường và yên lặng phục vụ những người khác là một dấu hiệu của sự hủy diệt đối với bản tánh của Giê-sa-bên (Phi-líp 1:28).

Người phụ nữ chiến thắng phương diện tình dục của Giê-sa-bên bằng cách từ bỏ những sự quyến rũ nữ phái làm duyên làm dáng, vốn là **“giả dối”** (Châm ngôn 31:30a), cũng như **“những lời êm dịu quyến dụ, dua nịnh”** (Châm ngôn 7:21) của mình. Nàng phải từ chối ánh mắt láo lếu đưa tình và giọng nói êm ru quyến rũ. Nếu nàng đã có chồng thì sắc đẹp của nàng phải dành cho chồng. Nếu nàng còn sống độc thân, nàng nên trang sức con người bề trong của mình bằng những phẩm chất thuộc linh của trái Thánh Linh, biết rằng nếu nàng thỏa hiệp những tiêu chuẩn của nàng với Đức Chúa Trời thì chắc chắn nàng sẽ tìm được một người nam sẽ thỏa hiệp những tiêu chuẩn của người đó với nàng. Người đàn ông thực sự Đức Chúa Trời dành cho nàng là một người kính sợ Chúa đang tìm kiếm một người đàn bà đức hạnh. Sự chiến thắng của nàng bắt đầu bằng sự cầu nguyện, nhưng sự chiến thắng đó được hoàn thành bằng sự biến đổi đời sống của nàng.

Điều chúng ta trở thành trong Đấng Christ *như là dân sự Ngài* phải hoàn toàn đối nghịch với linh của Giê-sa-bên. Nàng phản loạn phải không? Chúng ta phải phục tùng. Nàng kiêu căng cao ngạo chẳng? Chúng ta phải nhu mì và có tấm lòng hạ thấp. Nàng là một tà ma ưa cai quản? Chúng ta phải mềm mại và sẵn sàng đầu phục. Giê-sa-bên đang phóng ra các tà thuật và sự gian dâm, sợ hãi và sự ngã lòng chẳng? Chúng ta phải sống một đời sống được đóng đinh trong sự thánh khiết của Đấng Christ, đầy đầy tình yêu thương và đức tin cho khả tượng của chúng ta. Lại nữa, chính hình ảnh Đấng Christ trở thành trong chúng ta thiết lập nên sự chiến thắng của chúng ta chống lại linh của Giê-sa-bên.

Hợp Đồng Tác Chiến Chống Lại Các Quyền Lực Của Sa-Tan

“Mọi người... đồng một lòng cất tiếng lên cầu Đức Chúa Trời” (Công-vụ 4:24).

Cũng quan trọng nhưn việc chiến thắng trận chiến chống lại Sa-tan ở trong gia đình, chúng ta cũng phải cùng nhau tham gia trong sự cầu nguyện tập thể và hợp đồng tác chiến. Cầu nguyện tập thể là sự hợp nhất cầu thay của Hội Thánh chống lại các quyền lực của sự tối tăm. Hình thức tranh chiến này có thể được hoàn thành với các sự biểu lộ khác nhau đa dạng và với rất ít yêu cầu. Tuy nhiên, những yêu cầu sau đây là tối cần cho sự chiến thắng trận chiến.

1. Sự Thờ Phụng Phải Là Thành Phần Của Trận Chiến.

Sự thờ phượng và sự ngợi khen đa dạng phải hợp nhất vào cuộc chiến đấu. Trong khi chiến đấu, các cá nhân khác nhau sẽ tự phát hướng dẫn những bài hát thích hợp. Hãy chăm chú nhìn xem Chúa Jesus và giữ vững tinh thần cảm tạ.

2. Sự Cầu Thay Phải Được Đức Thánh Linh Hướng Dẫn.

Điều này còn cao hơn cả “sự cầu nguyện trong tiếng lạ” nữa. Nó đòi hỏi chúng ta học biết cách lắng nghe. Thông thường, sự cầu nguyện tập thể rõ ràng bị ngăn trở bởi một vài người ưa thống trị cả nhóm bằng “những thứ thiêng” ồn ào, vô cảm. Khi bạn cầu nguyện tập thể, có một nguồn suối chung mà từ đó những người cầu nguyện phải múc. Nó còn đòi hỏi chúng ta phải hưởng ứng sự thay đổi tinh vi của Đức Thánh Linh, khi Ngài hướng dẫn cả nhóm bước vào sự đồng lòng sáng tạo. Là những cá nhân, chúng ta cần giữ cho lời cầu nguyện của chúng ta ngắn gọn (2 đến 5 phút), chúng ta trình lên Chúa mỗi lần một nhu cầu đề của mở cho những người khác trong sự cầu nguyện đồng lòng.

3. Phải Tìm Cách Duy Trì Liên Tục Thì Giờ Cầu Nguyện Đều Đặn Đúng Theo Thời Khóa Biểu. Điều này có vẻ như chúng ta đang tìm cách điều khiển Đức Thánh Linh, nhưng thời biểu càng được biết trước sẽ giúp nhiều người càng tham dự hơn. Tuy nhiên, hãy mở cửa cho những mùa vụ đặc biệt khi Chúa truyền lệnh cần có thêm sự cầu thay.

4. Đừng Trở Nên Tự Phụ. Thực ra, nếu có ai hay dùng đến việc gọi tên tà ma “thách đấu với nó”, v.v... ta hãy chỉ dạy là người

đó đã mất trật tự rồi. Trong sự cầu nguyện, hãy sử dụng Lời Chúa, Thánh Linh và Danh Chúa Jesus, còn bất cứ điều gì khác hơn đều là có tánh xác thịt.

5. Hãy Giữ Tối Thiểu Tất Cả Các Cuộc Nói Chuyện Riêng.
Hãy tránh tất cả ngoại trừ cuộc nói chuyện tối cần sau giờ cầu nguyện.

6. Những Người Tham Dự Trong Trận Chiến Phải Được Huấn Luyện Và Phải Được Cấp Lãnh Đạo Hội Thánh Chấp Thuận. Mỗi Hội Thánh phải có một “đội xung kích tham chiến” cũng như một “đội hậu cần hỗ trợ” luôn cầu nguyện cho những người đang tham chiến ở ngoài trận tiền. Đội hậu cần ở hậu phương phải gồm những người được huấn luyện hoặc những người cảm thấy chỉ được kêu gọi để cầu nguyện.

CHƯƠNG HAI MƯƠI MỘT

ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ XÉT ĐOÁN SỰ PHÁN XÉT CỦA BẠN

Linh của Ba-by-lôn là linh của sự thỏa hiệp với thế gian. Bất cứ chỗ nào có sự thỏa hiệp trong lòng chúng ta với Ma quỷ thì sự thỏa hiệp đó đặt chúng ta lên lưng một con thú mà mục đích cuối cùng của nó là tìm kiếm sự hủy diệt của chúng ta! Hãy nhận dạng linh của Ba-by-lôn.

Linh của Ba-by-lôn đã có trên đất từ khi nền văn minh bắt đầu. Chúng ta cần phải hiểu biết linh này nếu chúng ta muốn bước đi trong Nước Đức Chúa Trời mà không thỏa hiệp, vì linh của Ba-by-lôn là hình ảnh thu nhỏ của sự tôn mình lên và sự tự tôn là nguồn gốc của sự thỏa hiệp.

Nguyên thủy, Ba-by-lôn còn là một thành phố giàu có, sang trọng, nó chủ yếu là một thành phố tôn giáo. Hiểu rõ điều này sẽ cho chúng ta sự nhận thức rõ về bản tánh của kẻ thù này. Sáng-thể ký 11:4 cho chúng ta biết rằng ý định chung của dân chúng ở đây là muốn xây cho họ một thành phố, **“và dựng lên một cái tháp, chót cao đến tận trời”**. Ngoài sự khoe mình về những kỹ năng tiến bộ trong nghệ thuật và chiến tranh, sự kiêu ngạo của họ còn là ở tôn giáo của họ. Khi Đức Giê-hô-va làm lộn xộn tiếng nói của họ và làm họ tản lạc khắp trên mặt đất, thì linh của Ba-by-lôn gieo rắc ra khắp thế giới và ước muốn “thấu tới trời” qua các tôn giáo nhân tạo đã nảy nở nhanh trong mỗi quốc gia.

Chúng ta cũng thấy trong linh này cái tham vọng **“làm cho rạng danh”**. Ảnh hưởng này trở thành một phần bản tánh loài người của chúng ta mà Vua Sa-lô-môn đã nhận xét, **“... mọi công lao và mọi nghề khéo là đều gây cho người này kẻ khác ganh ghét**

nhau” (Truyện-đạo 4:4). Sự cạnh tranh và ước muốn làm cho mình rạng danh vẫn còn tạo nên bản tánh của linh Ba-by-lôn.

Một điều cuối cùng về nguồn gốc của Ba-by-lôn: Kinh Thánh nói rằng dân chúng dời về Đông phương đến một đồng bằng trong xứ Si-nê-a rồi **“ở tại đó”** (Sáng-thể ký 11:2). Bất cứ lúc nào một Hội Thánh ngưng tiến lên và bắt đầu **“định cư lại”** thì đã có dấu hiệu trong bản tánh Ba-by-lôn nổi lên rồi.

Ảnh hưởng của triết lý Ba-by-lôn cũng đã thấy trong Sách Đa-ni-ên. Bạn còn nhớ chính Ba-by-lôn đã chinh phục người Hê-bơ-rơ và đã bắt họ đi lưu đày. Ở đó Đa-ni-ên đã được cất nhắc lên ngôi chung địa vị với các nhà thông thái Canh-đê và những pháp sư làm cố vấn cho Vua Nê-bu-cát-nết-sa. Chúng ta nhìn thấy linh này trong lối suy nghĩ của các thầy tế lễ Ba-by-lôn khi họ được gọi đến để yêu cầu cho biết những gì mà chỉ có Đức Chúa Trời biết thôi. Họ nói, **“Vì sự vua đòi là hiếm có và không ai có thể tỏ cho vua được, chỉ có các vị thần không ở với loài xác thịt”** (Đa-ni-ên 2:11).

Chúng ta có thể nhận biết ảnh hưởng của Ba-by-lôn trong bất cứ người nào hay Hội Thánh nào dâng sự phục vụ bằng môi miệng lên cho một Thượng Đế xa vời, mà thần tánh của Đấng đó không ở với loài người. Trái lại, Chúa Jesus là Em-ma-nu-ên của chúng ta, **“Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta”**. Yêu tính của Cơ Đốc Giáo chân chính là Đấng Christ ở trong chúng ta, là sự hy vọng về vinh hiển. Bạn có thể phân biệt linh của Ba-by-lôn trong một Hội Thánh chỉ tôn vinh Đức Chúa Trời ở trên trời mà không có bất cứ mối liên hệ nào với Ngài trên mặt đất.

Ba-By-Lôn Sẽ Bị Tận Diệt

Linh của Ba-by-lôn đang ở quanh chúng ta, cả trong xã hội nói chung lẫn trong Hội Thánh Cơ Đốc nói riêng. Trong sách Khải-huyền chúng ta thấy có những người đã thỏa hiệp với linh này. Họ được thấy như là **“... một người đàn bà ngồi trên lưng một con thú sắc đỏ sẫm”** (Khải-huyền 17:3). Trên trán nó có ghi một tên, **“Ba-by-lôn lớn, mẹ kẻ tà dân”** (câu 5).

Để phân biệt linh của Ba-by-lôn, trước hết hãy tìm ra sự kiêu ngạo: **“Ta hãy lo làm cho rạng danh”**. Rồi kể đến hãy tìm ra tính thế tục: **“người đàn bà ấy mặc màu tía, màu điều, trang sức những vàng, bửu thạch và hạt châu...”**. Cuối cùng ở đâu người ta say sưa bối dục vọng khoái lạc, bạn sẽ thấy: **“người đàn bà ấy... tay cầm cái chén vàng đầy những đồ gốm ghiếc và dâm uế”** (Khải-huyền 17:4).

Mạng linh của Đức Chúa Trời là **“Hỡi dân ta, hãy ra khỏi Ba-by-lôn, kéo các người dự phần tội lỗi với nó, cũng chịu những tai họa nó nữa chẳng”** (Khải-huyền 18:4).

Khi chúng ta được kêu gọi ra khỏi Ba-by-lôn, thì đó là lời kêu gọi để trở nên giống như Đấng Christ. Trong thời điểm hiện nay, Đức Chúa Trời chắc chắn đang kêu gọi Hội Thánh bước vào sự nhu mì, tiết độ và sự thánh khiết trong lòng. Đức Thánh Linh đang phán xét và thanh tẩy các đồn lũy Ba-by-lôn khỏi Hội Thánh. Thật vậy, những tội lỗi của Ba-by-lôn sẽ sớm chịu những tai họa mà hiện nay đang đổ xuống cho nó rồi. Trong sự thương xót của Chúa, Ngài kêu gọi chúng ta hãy ra khỏi sự gian ác này.

Sách Khải-huyền của sứ đồ Giăng lại tiếp tục, **“Chính mình con thú sẽ ghét dâm phụ, sẽ bóc lột cho nó lửa lò, ăn thịt nó và thiêu nó bằng lửa”** (Khải-huyền 17:16). Bất cứ khi nào chúng ta quyết định cùng chung sống với Ma quỷ, thì nó sẽ để lại cho chúng ta sự hoang vu, lửa lò và đau khổ trong lửa chẳng hề tắt. Lời cảnh cáo này phải được mỗi cá nhân chúng ta nghe thấy và lưu ý. Trong nơi thánh của lòng ta, chúng ta phải quyết định không bao giờ thỏa hiệp với Ba-by-lôn trong bất cứ hình thức nào.

Những Người Đắc Thắng.

Đồng thời, sách Khải-huyền còn nói đến những người không chỉ ra khỏi Ba-by-lôn, nhưng họ đã nổi lên như một đạo quân chống lại nó. Dưới sự hướng dẫn của Chúa, họ đã trở thành công cụ trong sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với nó. Về sự sụp đổ của Ba-by-lôn, Khải-huyền 18:20 chép, nguyên văn, **“Hỡi trời, hãy vui mừng vì việc nó đi, và các thánh, các sứ đồ, các tiên tri, cũng hãy mừng**

rõ đi; vì Đức Chúa Trời đã xét đoán sự phán xét của người về nó". Ở đây Giăng đã viết về các thánh, các sứ đồ và các tiên tri trong những ngày sau cuối cùng mà những lời nói và sự thanh khiết của họ trở thành một nguồn phán xét trên linh của Ba-by-lôn! Thực ra, Đức Chúa Trời sẽ xét đoán sự phán xét *của họ*!

Chúa Jesus không chỉ muốn chúng ta phân rẽ khỏi linh này, nhưng cũng phải chiến tranh chống lại nó nữa. Nói cách khác, khi chúng ta đồng tâm với Lời Đức Chúa Trời về sự công bình trong tâm linh lẫn trong cả tánh tình, trong lời nói lẫn thái độ, thì Đức Chúa Trời sẽ đặt trong môi miệng chúng ta những sự phán xét của Ngài đối với sự gian ác. Sự đơn sơ và thanh sạch trong đời sống chúng ta sẽ là công cụ trong việc trói buộc các quyền lực của Ba-by-lôn và giải phóng những kẻ bị nó cầm tù.

Chúng ta không chiến đấu cùng thịt và huyết, nhưng cùng các quyền lực tối tăm đang cầm buộc nhiều người. **“Qua Hội Thánh”** sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ ra **“cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời”** (Ê-phê-sô 3:10). Trước khi Chúa Jesus trở lại, Hội Thánh của Ngài sẽ được nâng lên đến tiêu chuẩn của Ngài trong mọi khía cạnh (Ê-phê-sô 4:11-15). Và điều đó bao gồm việc trở nên một đạo quân trong khi đi theo Đấng Christ, *khởi động* cuộc chiến tranh chống lại các cửa khác nhau của địa ngục.

Chúa Jesus: Vua Chiến Thắng Của Chúng Ta

Chúa Jesus không trở lại như Chiên Con “nhu mì và hiền lành” mà thế gian đã từng đóng đinh. Không, Ngài không trở lại để chịu nhục nhã. Ngài đang trở lại **“để được sáng danh trong các thánh đồ, được khen ngợi trong mọi kẻ tin”** (II Tê-sa-lô-ni-ca 1:10). Trong vòng các thánh đồ trước hết, Ngài sẽ thiết lập sự cai trị của Ngài trong sự vinh hiển và được tỏ ra trong quyền năng (Khải 2:26; Giu-đe 14-15). Ngài trở lại như Vua trên muôn vua, Chúa trên muôn chúa. Chiên Con này trở lại trần gian **“giày đạp thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng!”** (Khải 19:15).

Phán qua vị tiên tri, Đức Thánh Linh tuyên bố, **“Đức Giê-hô-va sẽ ra như người mạnh dạn, giục lòng sốt sắng như người lính chiến, Ngài cất tiếng la, vâng, Ngài kêu la chiến tranh. Ngài sẽ chiến thắng hơn những kẻ thù Ngài”** (Ê-sai 42:13). Bạn có đang nghe tiếng kêu la chiến tranh mà Vua chúng ta đã lên tiếng chưa? Đó là tiếng kêu gọi hãy cất bỏ đi những hình tượng của Ba-by-lôn và hãy tiến đến giờ phút của số phận chúng ta bằng sự nhiệt thành và tinh thần sẵn sàng vâng lời Chúa Jesus. Như có chép rằng, **“Trong ngày quyền thế Chúa, dân Chúa tình nguyện lại đến”** (Thi-thiên 110:3). Nhất là khi chúng ta đang đến gần cuối thời đại này, điều cần thiết chúng ta phải hiểu, mục đích của Đức Chúa Trời là muốn chúng ta đồng hóa trở nên hành anh của Con Ngài. Chúng ta lớn lên “trong mọi khía cạnh” của Đấng Thánh, ngay cả trong khía cạnh Ngài là Đấng Thống Lĩnh các Đạo Quân nữa.

Khi bạn bước vào việc thi hành sự chiến thắng của Chúa Jesus Christ, một bước đi trước đây tràn ngập sự mù lòa và tối tăm, thì bây giờ sẽ trở thành một bước đi của khả tượng và ánh sáng. Lời nói của bạn sẽ tuyên bố ra mục đích của Đức Chúa Trời và mục đích của Ngài sẽ ban quyền năng cho lời nói của bạn. Bạn sẽ vui mừng khi thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời **“xét đoán sự phán xét của bạn”** về Ba-by-lôn.

Lạy Cha chúng con ở trên trời. Chúng con thờ phượng Ngài. Chúng con tuyên bố rằng danh của Ngài sẽ được tôn cao trên khắp đất, kể cả danh ngài ban cho Con Ngài, là Jesus! Chúng con từ chối việc tìm cách làm nổi danh của chúng con, chúng con ném bỏ mọi ảo ảnh của thế gian, chúng con ăn năn những tham dục về khoái lạc và thoải mái.

Lạy Chúa, chúng con phán xét linh của Ba-by-lôn! Chúng con giải phóng dân sự của Ngài khỏi sự say sưa và mê mẩn của nó. Chúng con nâng đời sống chúng con lên theo tiêu chuẩn phán xét công bình của Ngài, để Ngài có thể xét đoán sự phân xét của chúng con về thứ tà linh này. Nhân danh Chúa Jesus. Amen!

CHƯƠNG HAI MƯƠI HAI

PHÂN BIỆT BẢN CHẤT CỦA KẺ THÙ

Đức Chúa Trời đang kết hợp dân sự của Ngài, dấy lên một đạo quân, trang bị cho họ và chuẩn bị để họ chiếm lấy những thành phố của họ.

Đánh Trúng Tim Kẻ Thù Của Bạn

Trong lãnh vực các linh thì *tên* của một thực thể luôn luôn phù hợp với *bản tánh* của linh đó. Bạn sẽ để ý thấy rằng có rất nhiều danh ban cho Chúa trong Kinh Thánh. Thế nhưng, mỗi danh được bày tỏ thực ra là một sự khải thị sâu xa hơn về bản tánh của Ngài (Sáng-thế- ký 22:14; Xuất Ê-díp-tô ký 3:14). Tương tự như vậy, tên của các thiên sứ của Chúa cũng có tính chất tự mô tả về thiên sứ đó.

Nguyên tắc phù hợp giữa tên và bản tánh của hữu thể thuộc linh này giúp ta phân biệt đúng hoạt động và mục đích của các tà linh. Để đánh bại các kẻ cầm quyền tối tăm chúng ta phải biết bản tánh của chúng – nó muốn gì, chiến thuật của nó là gì và nó áp dụng chiến thuật này như thế nào để chống lại sự yếu đuối của chúng ta.

Trong Kinh Thánh, chữ “tà linh” đã được dùng để vẽ ra một sự phân biệt giữa các linh thiên sứ và các linh xấu ác. Nhưng nếu bạn muốn được giải cứu, bạn cần phải biết *bản tánh* của một uế linh rõ rệt, nghĩa là uế linh đó có phải là linh của sự sợ hãi, hay là linh dâm dục, v.v... Bạn không cần hỏi nó bất cứ câu hỏi nào một khi bạn đã biết bản tánh của nó.

Hãy xét đến tên của uế linh ở tại Gerasene là “Đạo quân”. Tại sao? **“vì chúng tôi đông”** (Mác 5:6-9). Việc biết tên đã giúp Chúa Jesus phân biệt được bản tánh của nó, như thế tạo dễ dàng cho sự giải cứu thật sự. Khi Sứ đồ Giăng mô tả thiên sứ sa ngã trong Khải 9:11 như là “vua” trên các Ma quỷ ở vực sâu không đáy, ông đã bày tỏ tên

của vua này bằng tiếng Hi-bá-lai là **“A-ba-đôn, tiếng Gờ réc là A-bô-ly-ôn”**. Trong tiếng Việt, những tên này là “Sự Hủy Diệt” và “Kẻ Hủy Diệt”. Một lần nữa, tên và tánh phù hợp nhau.

Tuy nhiên, một khi bạn biết được bản tánh của nó rồi, thì bạn không cần biết tên của nó. Nếu bạn đang chiến đấu chống lại “A-ba-đôn”, bạn có thể đồng hóa linh này với tên “Sự Hủy Diệt” hay “Kẻ Hủy Diệt” cũng sẵn sàng như bạn dùng tên Hi-bá-lai “A-ba-đôn”. Hoặc, nếu Đức Chúa Trời hướng dẫn bạn thì bạn có thể chiến đấu chống lại nó bằng cách đơn giản gọi nó là linh của “sự hủy diệt”. Chúng ta đánh bại kẻ thù như thế nào? Sự chiến thắng bắt đầu với danh Chúa Jesus trên môi miệng của chúng ta và sự chiến thắng đó được hoàn thành bằng bản tánh của Chúa Jesus trong lòng chúng ta.

Hãy Đi Theo Chiên Con!

Chúng ta đã đụng chạm đến vài kẻ thù của Đức Chúa Trời trong sách này. Điều quan trọng là đừng vội nhào tới, tấn công các chủ quyền ở chiến trường mà *không có* chiến lược và không có ai cầu nguyện cho sự bảo vệ những người đang tham chiến!

Trong Kinh Thánh, chúng ta có một hình ảnh rõ ràng về sự quân bình thích đáng trong tất cả các trận chiến **“Các đạo binh trên trời... đều theo Ngài”** (Khải-huyền 19:11-16). Không có chiều kích nào khác trong đời sống mà chúng ta thấy câu nói sau đây, “biết chút ít là điều rất nguy hiểm”, lại đúng hơn cả trong cuộc chiến thuộc linh. Những đạo quân ở trên trời đều *theo*! Họ theo ai? *Chúa Jesus!*

Vì vậy, chúng ta phải rất ý thức và rất cẩn thận làm người theo Chúa. Theo kinh nghiệm của chúng tôi, điều quan trọng là các dân sự trong Hội Thánh của bạn phải được huấn luyện trong cuộc chiến thuộc linh *trước khi* họ mở chiến dịch qui mô chống lại kẻ thù. Cuộc tấn công chống lại các đồn lũy của địa ngục sẽ nằm trong những lãnh vực mà bạn hiểu biết. Trái lại, Sa-tan sẽ phản công trong những lãnh vực mà bạn thiếu hiểu biết.

Điều tôi cần là chúng ta phải hiểu, sự khác nhau giữa việc đã được dạy dỗ và việc đã được huấn luyện. Đọc sách này là bạn được dạy dỗ, còn đích thân bạn được Chúa Jesus dẫn dắt là bạn được *huấn luyện*. Vua Đa-vít đã viết, **“Ngài tập (huấn luyện) tay tôi đánh giặc, đến nổi cánh tay tôi giương nổi cung đồng”** (Thi-thiên 18:34). Quyền sách này nhằm thông tin cho bạn biết bạn cần được huấn luyện đồng thời cung cấp cho bạn một số những nhận thức và chỉ dẫn. Điều bạn sẽ học được khi bạn trực chiến và khi bạn vâng lời Chúa tại chiến trường thực sự, sẽ vượt quá rất xa điều mà bất cứ quyền sách dạy dỗ nào có thể cung cấp được. Sự tin tưởng của bạn phải đặt an toàn nơi chính Chúa, không phải nơi quyền sách này.

Chúng Đang Dấy Lên Đạo Quân Của Ngài!

Có một số lượng đang gia tăng của các Hội Thánh khắp nơi trên thế giới đang được Chúa tập hợp lại để chiến tranh. Hiện nay nhiều người đang tìm kiếm Đức Chúa Trời về những chiến lược và sự không ngoan liên quan đến khu vực chức vụ của họ. Nếu bạn là một vị lãnh đạo Hội Thánh quan tâm đến việc liên kết với các Hội Thánh khác trong khu vực của bạn nhằm mục đích này, xin vui lòng tiếp xúc với chúng tôi. Chúng tôi sẽ thêm tên của bạn vào sổ những người đang cầu nguyện tại khu vực của bạn. Cùng với bạn, chúng tôi tin tưởng nơi Chúa về những người nam, người nữ đã được xức dầu này. Họ là những người hiệp nhất trong Thánh Linh của Chúa Jesus Christ, **“đuổi theo quân nghịch... năm người sẽ đuổi theo một trăm, một trăm... sẽ đuổi theo một muôn”** (Lê-vi ký 26:7-8).

Nếu bạn hiện đang cùng cầu nguyện với các Hội Thánh khác trong khu vực của bạn, và bạn thích tham gia hoặc tổ chức một Hội Đồng “Trận Chiến Thuộc Linh” tại khu vực bạn ở, xin bạn vui lòng liên lạc với chúng tôi để có thêm tin tức.

Lời Nói Cuối...

Khi chúng ta vâng theo kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời, bốn khiến chúng ta trở nên hình ảnh của Đấng Christ, chúng ta hãy nhớ rằng “phàm bính khí chế ra nghịch cùng chúng ta sẽ chẳng thanh lợi và chúng ta sẽ định tội mọi lỗi lầm để xét đoán chúng ta” (Ê-sai 54:17). Khi chúng ta bắt hết các ý tưởng làm tội vâng phục Đấng Christ, thì hãy biết chắc rằng, có những người đã đi trước chúng ta là những người thậm chí cho đến bây giờ, đang sẵn sàng để hình phạt tất cả các sự không vâng lời của chúng ta được nên trọn vẹn. (II Cô-rin 10:1-6; Giu-đe 14-16; Mác 4:29).

Hãy biết chắc rằng, vũ khí của chúng ta là mạnh mẽ khi chúng ta cầu nguyện trong quyền năng mạnh mẽ của Đấng Christ (Ê-phê-sô 6:19). Hãy tin tưởng và dạn dĩ – vì sự cầu nguyện của chúng ta, giống như những mũi tên, đâm thấu tim của kẻ thù của Vua Cao Cả (Thi-thiên 45:5). Chính Chúa Jesus đã đi trước chúng ta, các trại quân của kẻ thù đang run rẩy, tan tác vì kính sợ Ngài!

Đối với những ai trong các bạn có tâm tánh của Ghi-đê-ôn, Chúa phán, “Đừng chùn bước trước sự kêu gọi của con, dù con tự thấy mình yếu đuối, hèn hạ và khinh bỉ ở thế gian, nhưng ra đã chọn con, hầu làm cho những sự có ra không có (I Cô-rinh-tô 1:28). Hãy vui vẻ và nức lòng mừng rỡ, vì chính Ta đã có mục đích kết thúc cuộc chiến bằng cách bày tỏ sự đầy dẫy của Ta trong đời sống của con. Ta đã thấy Sa-tan từ trời sa xuống như chớp. Hãy nhớ, Ta đã ban cho các con quyền giày đạp rắn, bò cạp và mọi quyền của kẻ nghịch dưới chân, không gì làm hại các con được” (Lu-ca 10:18-19).

GIẢI NGHĨA CÁC TỪ LIỆU ĐẶC BIỆT

“Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thể lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy” (Êph 6:12).

CÁC NƠI TRÊN TRỜI (Ê-phê-sô 3:12; 3:10). Khi Kinh Thánh nói đến “trời”, “tầng trời” là nói đến một trong ba miền mà câu Kinh Thánh trên đây mô tả. Tầng trời thứ nhất là bầu trời, bầu không khí (Thi-Thiên 19:1). Tầng trời thứ ba là định nghĩa quen thuộc nhất về thiên đàng: đứng nhất trong nhiều mức độ vinh hiển, là nơi ngự chí cao của Đức Chúa Cha (Math 6:9).

Tầng trời vốn là mục tiêu duy nhất của sách nghiên cứu này là lãnh vực các linh đang vây quanh trực tiếp phần ý thức của loài người. Chính lãnh vực này, thường được Kinh Thánh nhắc đến như là “các nơi trên trời” vốn là bãi chiến trường của cuộc chiến thuộc linh của chúng ta. Trong lãnh vực này, các linh hồn người. Cuối cùng, khi Chúa Jesus trở lại và tất cả các linh xấu bị lưu đầy hết thì tầng trời này sẽ đầy dẫy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

TÀ LINH, MA QUỶ. Trong tiếng Hi Lạp, Tà linh là Daimon. Chỉ có một Ma quỷ (devil) là Sa-tan, nhưng có nhiều tà linh (demons). Tà linh vốn là các thiên sứ **“không thứ bậc và bỏ chỗ riêng mình”** (Giu-đe 6). Tà linh là những thiên sứ sa ngã (Khải-huyền 12:9; Ma-thi-ơ 25:41).

Có hai chữ khác nhau được dịch là “Ma quỷ (devil)” trong Tân Ước, mỗi chữ thiêu biểu cho một thực thể thuộc linh khác. Các tà linh khác nhau về mức độ gian ác chủ quyền, các thể lực đều có thể được liệt vào hạng tà linh vì chữ tà linh này là một từ liệu chỉ về giống, loài. Tuy nhiên, khi “tà linh” được dùng như một từ liệu đặc biệt thì thường để chỉ về bất cứ số lượng nào của các uế linh, như là các linh câm và điếc cũng như các linh già trang thành các tư tưởng loài người.

Các tà linh là những đạo quân trên đất của địa ngục. Nhiều nhất là các ác linh và rõ ràng Đức Chúa Trời đã ban quyền hợp pháp cho các tà linh chiếm giữ bất cứ lãnh thổ nào thách thức chống nghịch lại ý muốn của Ngài, kể cả loài người. Giu-đe câu 6 nói rằng những thiên sứ sa ngã này bị xiềng xích trong nơi tối tăm đời đời. Tối tăm không chỉ là vùng không có ánh sáng, nhưng là một chỗ thuộc linh suy đồi đạo đức. Trách nhiệm “đuổi quỷ” thuộc về tất cả các tín đồ (Mác 16:17).

Chữ khác là “Diabolos” trong Hy Văn có nghĩa là một kẻ kiện cáo, kẻ vu khống. Đây là một tên của Sa-tan.

CHỦ QUYỀN (Ê-phê-sô 6:12; Ê-phê-sô 3:10). Trong Hy Văn chữ này là “Arche”. Chữ này có nghĩa là “bắt đầu, cai trị, thống trị” và được dùng để mô tả một tầng lớp các hữu thể linh trong vương quốc Sa-tan. Các Chủ Quyền (Principlities) này cai trị trên các thể lực (Power) cũng như vô số các thứ bậc nhỏ hơn của tà linh. Các chủ quyền ảnh hưởng các quốc gia, các vùng trong quốc gia đó, các tiểu bang, các thành phố và thậm chí các Hội Thánh. Đây là các linh cai trị trong hệ thống chính phủ của địa ngục và là những địch thủ thuộc linh của “các đại thiên sứ” (archangels) ở Thiên Đàng. Chúng ra chỉ thị bổ nhiệm và lãnh đạo cuộc chiến địa phương chống lại Hội Thánh. Nói chung, chúng là “các viên chức hành chánh của sự ác” ở khắp bất cứ khu vực nào.

Phương tiện mà qua đó Hội Thánh đánh thắng các Chủ Quyền là qua uy quyền thuộc linh của Đấng Christ và nguyên tắc chiếm chỗ. Các chủ quyền này không thể “đuổi ra” vì chúng không ám trong con người, chúng ở trong “các nơi trên trời”. Chúng bị chiếm chỗ trong lãnh vực thuộc linh bằng sự tôn cao Đấng Christ trong Hội Thánh và qua Hội Thánh, đến trong cộng đồng.

CÁC THỂ LỰC (Ma-thi-ơ 24:29; Ê-phê-sô 3:10; 6:12). Cùng làm việc với các Chủ quyền, nhưng lại ở dưới quyền là những thứ mà Kinh Thánh gọi là Các Thể lực (Powers). Năng lực của một Thể lực tự nó phát ra bên ngoài, truyền đi như những làn sóng phát thanh, trên

một lãnh thổ. Một Thế lực là một tà linh chính mà hoạt động chủ yếu của nó là bao trùm một vùng nào đó với năng lực gian ác đặc biệt của nó. Chúng được gọi là “các Thế lực” bởi vì chúng là các thế lực của sự tối tăm. Chúng là địch thủ gian ác của các tầng lớp thiên sứ Đức Hạnh. Một Hội Thánh có thể có một thiên sứ Đức Hạnh phục vụ như là Vui Vẻ, hay Đức Tin, cũng một thể ấy một Thế lực Sợ Hãi hay Chán Nản có thể hoạt động trải qua một khu vực suy đồi nào đó của một thị trấn, khu phố.

Nhiều người tuân nào cũng tranh đấu với cùng một vấn đề duy nhất. Nguồn gốc của hoạt động này thường là một Thế lực đặc biệt đang ảnh hưởng một khu vực. Thay vì giải quyết trực tiếp với từng người, việc trói buộc Thế lực ở khu vực đó và rồi bao phủ dân chúng tại đó, bằng huyết báu Chúa Jesus, một cách thuộc linh, khiến cho cuộc chiến giảm thiểu và sự chiến thắng xảy ra.

Các Thế lực có một quyền lực pháp lý thường trải rộng ở một quận, hay huyện, mặc dầu một Thế lực có thể hay lui tới tâm trí của một người có thể lực hoặc xây dựng lên một thái độ tiêu cực nào đó trong một Hội Thánh. Các thế lực chính cũng ảnh hưởng lĩnh vực các linh trải qua các miền của các Quốc gia. Các Thế lực khác nhau sẽ làm việc chung với sự điều khiển của một Chủ quyền, nhưng thường thường một hay hai Thế lực sẽ có ảnh hưởng nhiều nhất, cuối cùng cũng ảnh hưởng thậm chí cả đến cách nói năng của vùng đó nữa. (Hãy so sánh giọng nói khó nghe, cứng nặng của các tiểu bang xung quanh Thành phố New York với thứ ngôn ngữ chậm chạp hơn và hầu như đầy dứa, đà dãn (cà kê dê ngỗng) của các vùng miền Nam).

Giống như đối với các chủ quyền, phương tiện qua đó các Hội Thánh thắng trận chống lại các Thế lực là qua sự thi hành uy quyền thuộc linh của Đấng Christ và nguyên tắc chiếm chỗ. Các thế lực không thể “đuổi đi”, chúng được thế chỗ trong lãnh vực các linh bằng sự cai trị đầy dẫy của Đấng Christ trong Hội Thánh và qua cuộc chiến cầu thay của các thánh đồ trong khu vực đó.

CÁC VUA CHÚA CỦA THẾ GIAN MỜ TỐI (Êph 6:12; 3:10). Khi Kinh Thánh nói đến **“các vua chúa của thế gian mờ tối”**, là nói đến một tầng lớp nào đó của các chủ quyền, một thực thể thuộc linh mà trên bình diện một quốc gia, đang quản trị các Chủ Quyền khác cũng như các thế lực dưới quyền của chúng. Lãnh vực ảnh hưởng của một Vua Chúa Thế gian (World Rules of Darkness) có mức độ rộng khắp thế giới.

Trong sách Đa-ni-ên, một Chủ quyền như thế được biết tên như là **“vua nước Phi-e-ro”** (Đa-ni-ên 10:13). Vua Chúa Thế gian đặc biệt này đã chiến đấu với thiên sứ mang sự nhậm lời cầu nguyện. Trên bình diện tự nhiên, Si-ru là vua của Phi-e-rơ, nhưng trong lãnh vực thuộc linh cũng có một nhà cai trị khác nữa. Bạn còn nhớ, lời cầu thay của Đa-ni-ên là công cụ để nhận được nhận được lệnh từ Vua Si-ru cho phép dân Do-thái hồi hương xây dựng lại Giê-ru-sa-lê-m. Tuy nhiên, trong lãnh vực thuộc linh, Vua Chúa Thế gian lại chống đối. Cuối cùng Mi-ca-ên, là Đại Thiên Sứ (archangel), trên Y-sơ-ra-ên (tương đương cấp bậc với vua chúa thế gian), đã tham gia với thiên sứ trước đã sai đến với Đa-ni-ên và đã đánh bại kẻ thù. Ảnh hưởng của các Vua chúa Thế gian cũng như các Chủ quyền và các Thế lực, có thể nhìn thấy được trong các tánh khí và văn hóa khác nhau của các Quốc gia Âu Châu.

SA-TAN. Trong Hy-văn, chữ này là “Satanas”, nghĩa là kẻ thù nghịch, kẻ chống đối. Đây là tên chính của Ma quỷ. Sa-tan là kẻ vu khống, nói xấu loài người với Đức Chúa Trời và nói xấu Đức Chúa Trời với loài người. Sự tấn công của nó chống lại nhân loại là gây cho người ta phạm tội, do đó đẩy lên sự phán xét của Đức Chúa Trời chống lại nhân loại. Muốn chiến thắng chống lại Sa-tan chúng ta phải giữ vững sự thanh khiết và đẩy lên sự phán xét của Đức Chúa Trời chống lại Sa-tan. Một trong những chức vụ của Đức Thánh Linh là đem sự phán xét của Đức Chúa Trời chống lại Sa-tan (Giăng 16:11).

Sa-tan là nguồn gốc cuối cùng của sự lừa gạt và dối trá cũng như những hành động tàn bạo. Chúa Jesus nói về Sa-tan rằng nó là kẻ trộm cướp chỉ đến để **“cướp, giết và hủy diệt”**. Sa-tan là kẻ căm

đồ. Nó cũng là kẻ kiện cáo anh em. Kinh Thánh cũng gọi nó là vua đời này và thần thời đại này. Tác giả sách này tin rằng chính Sa-tan không xuất hiện và trực tiếp tấn công người ta nói chung, nhưng nó dành sự tấn công của nó cho những người được Chúa xức dầu (Gióp, Đấng Christ, Phi-e-rơ). Theo lối nói của Kinh Thánh, Sa-tan được quả trách, chứ không “đuổi ra” được như cách xử trí với các tà linh. Hội Thánh đắc thắng trong cuộc chiến chống lại Sa-tan bằng cách đầu phục Đức Chúa Trời, sống và giữ vững Lời Chúa, biết rõ quyền năng huyết báu của Đấng Christ và sống đời sống được đóng đinh (Khải-huyền 12:10-12).

Chúa Jesus đã phán, **“Nếu ta cậy Thánh-Linh của Đức Chúa Trời để trừ quỷ, thì Nước Đức Chúa Trời đã đến tận các ngươi”** (Ma-thi-ơ 12:28). Bất cứ lúc nào Thánh-Linh của Nước Đức Chúa Trời thực sự được thể hiện ra trên đất, thì cuối cùng thể nào cũng sẽ đương đầu với những đồn lũy của địa ngục. Thật vậy, bất cứ nơi nào các tà linh có một chỗ đứng hoặc một đồn lũy, bạn có thể mong đợi Hội Thánh Đắc Thắng sẽ tham gia vào cuộc chiến thuộc linh; và bạn cũng mong đợi rằng các cửa âm phủ sẽ không thể thắng được Hội Thánh mà Chúa Jesus đã xây dựng.

Sách này khám phá ba lãnh vực trong cuộc chiến thuộc linh mà các Cơ Đốc Nhân trưởng thành sẽ đối diện: Tâm trí, Hội Thánh và các nơi trên trời. Sách này cung cấp một nền tảng về nhận thức, về sự khôn ngoan và về sự phân biệt bản chất của cuộc chiến cũng như các bí quyết để đắc thắng. Sau đây là một số lời trích dẫn từ sách này:

“Sự đắc thắng bắt đầu với danh Chúa Jesus trên môi miệng chúng ta và được hoàn thành bởi bản tánh của Chúa Jesus ở trong lòng chúng ta” (trang 39)

“Có những đồn lũy của Sa-tan trên các quốc gia và các cộng đồng, có những đồn lũy ảnh hưởng trên các Hội Thánh và các cá nhân. Ở đâu có một đồn lũy, ở đó có một lối suy nghĩ do tà linh dụ dỗ. Đặc biệt, đó là “một ngôi nhà của các tư tưởng” vốn trở thành một nơi ngự cho hoạt động của Sa-tan” (trang 22).

“Tình yêu của bạn có đang tăng trưởng và trở nên mềm mại hơn, sáng chói hơn, ấm làm hơn và thấy rõ hơn không? Đây là một vấn đề rất quan trọng, vì Cơ Đốc Giáo của bạn chỉ có thực theo như sự thực của tình yêu của bạn mà thôi. Một sự suy thoái có mức độ trong khả năng yêu thương của bạn bằng chứng rằng một đồn lũy của tình yêu nguội lạnh đang phát triển bên trong bạn rồi” (trang 56).

“Có một cuộc chiến tranh, một cuộc chiến rất cổ xưa, giữa linh của Ê-li và linh Giê-sa-bên. Trong trận chiến lâu đời này, Ê-li tiêu biểu cho những quyền lợi của Thiên Đàng: Kêu gọi sự ăn năn và trở lại cùng Đức Chúa Trời. Mặt khác, Giê-sa-bên, đại diện cho chủ quyền duy nhất mà mục đích lặn ngấn trở và đánh bại công việc của sự ăn năn” (trang 119).

